

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

செவ்வாய்க்கிழமை, 1971 ஜூலை 13.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Visit of Italian Trade Team to Madras.

* 214 Q.—**THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether any Italian Trade Team visited Madras about the 15th February, 1971;

(b) whether the State Government representatives met them; and

(c) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) & (உ) இந்த வினாக்களுக்கு நில் தொழிற்சாலைகளை பார்வையிட்டது.

மேலும் மாதவரத்தில் உள்ள இந்திய இத்தாலிய எல் அனி நிறுவன ஆரம்ப விழாவிலும் கலந்து கொண்டது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, இந்த இத்தாலிய தூதுக்குழு இந்தியாவிற்கு வந்தபோது அதனுடைய சிபாரிசுகளை அறிந்து கொண்ட அமைச்சர்கள் வெளிநாடு செல்லும்போது அந்த தூதுக்குழுவைச் சந்திப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தூதுக்குழு நம்முடைய நாட்டில் என்னென்ன தொழிற்சாலைகளை உருவாக்கலாம் என்று பார்ப்பதற்காக வந்திருந்தார்கள். ஒரு தனியார் துறையோடு ஒரு கூட்டுத் தொழிற்சாலையை மாதவரத்தில் அவர்கள் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். தொடக்க விழாவில் பங்குபெற வந்த அவர்கள் சென்னையிலுள்ள சில தொழிற்சாலைகளை யும் பார்த்துச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

திரு. நா. விராசாமி: தலைவர் அவர்களே, இத்தாலிய தூதுக்குழு வந்த நேரத்தில், இந்திய நாட்டில் போர்ட்டிங் டைப் ரைட்டர்கள் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை இல்லை என்பதையும், அவர்களோடு சேர்த்து ஒரு தொழிற்சாலை அமைத்தால் இந்தியாவில் நல்ல முறையில் செயல்படும் என்றும் அறிவித்தார்களா?

[1971 ஜூலை 23]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதுபற்றி யாரிடம் அறிவித்தார்கள் என்ற தகவல் என்னிடம் இல்லை. அதுபற்றி அவர்கள் பேசியதைப்பற்றி கனம் உறுப்பினர் அவர்களிடம் தகவல் இருந்தால் அளிக்கலாம்.

* 215 Q.—**THEIRU S. SANGUMUTHU THEVAR:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether footwear production is to be undertaken in this State under Indo-Italian auspices; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) இந்திய அரசின் ஒப்புதல் பெற்று இந்தாலிய நாட்டு நிறுவனம் ஒன்றின் கட்டுடல், தனியார் துறையில் இந்தோ-இந்தாலிய பாத அணி உற்பத்தி நிறுவனம் ஒன்று சென்னையில் பாத அணிகள் செய்வதை மேற்கொண்டுள்ள இந்த நிறுவனத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 10 லட்சம்; செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 5.7 லட்சம்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு விண்ணமங்கலத்திலுள்ள தொழிற்சாலையினுடைய தோல் பொருட்கள் பயன்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தமிழ்நாட்டில் ஏராளமாக இதற்குரிய மூலப் பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. நம்முடைய யூனிட்டிலிருந்துதான் கொடுக்கவேண்டும் என்று இல்லை. நம்முடைய யூனிட்டிலிருந்து வெளி நாட்டுக்கு ஏராளமாக ஏற்றுமதி செய்வதற்கு முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : செருப்பு, பூட்ஸ், போன்ற (ஃபுட்-வேர்) காலனிகள் செய்ய இந்தியாவிலேயே தனியார் துறையிலும் குடிசைத் தொழில்களிலும் பெரிய தொழிற்சாலைகளெல்லாம் இருக்கும்போது இம் மாநிலியாக இந்தாலியக் கம்பெனியோடு சேர்ந்த செய்ய வேண்டிய அவசியம் எப்படி வந்தது என்று ஆறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதைப்பற்றி நாம் பரிசீலித்தோம். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் ஏராளமான மூலப் பொருட்கள் இதற்காக இருக்கின்றன. ஆனால், வெளிநாட்டுக்கு நாம் ஏற்றுமதி செய்யும்போது அவர்களுக்குத் தேவையான டிசைன்கள், தரம் (க்வாலிடி) முதலியவை அமைய வேண்டும் என்ற காரணத்தால் அவர்களோடு இப்படிப்பட்ட கூட்டு முயற்சி எடுத்தால் நம்முடைய பொருட்கள் வெளிநாடுகளில் விற்பனை ஆவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அவர்களுடைய தரம் (க்வாலிடி) எந்த அளவுக்குத் தேவை என்பதையும் முடிவு செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்தத் தொழிற்சாலை வெறும் பத்து லட்ச ரூபாய் மூலதனத்தோடு துவக்கப்படுவதால் சிறிய தொழிற்சாலைக்கத்தான் இருக்கக்கூடும். வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி நிலையையும் ஆராய்ந்து பெரிய தொழிற்சாலைக்காக அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : வேறுசில நாடுகளிலும் இதுபோன்ற தொழிற்சாலைகளை அமைக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். அந்த நாடுகளில் அந்தத்

1971 ஜூலை 13]

தொழிற்சாலைகளை அமைக்கும்போது அதிக அளவில் அமைக்கலாம் என்று நாம் இருக்கிறோம். நம்முடைய அரசுத் துறையில்கூட, விண்ணமங்கலத் திலேயே கிடைக்கின்ற மூலப் பொருட்களைக் கொண்டு இதுபோன்று லெதர் குட்ஸ் செய்யலாமா, அதற்கு வெளிநாட்டு உதவிகளைப் பெறலாமா என்று முயற்சிகளையும் நாம் எடுத்து வருகிறோம்.

Leather Factory at Wallajapet

* 216 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to set up a leather factory at Wallajapet in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவர் அவர்களே, இம் மாநிலத்தில் தேரல் பதனிடும் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம் என்பதை அரசு உணருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: லெதர் பாக்டரிகள்—தேரல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் ஏராளமாகத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. நாமும் விண்ண மங்கலத்தில் வைத்திருக்கிறோம். லெதர் பாக்டரியை வாலாஜாபெட்டில் வைப்பதைப்பற்றித்தான் நான் சொன்னேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப்: வாலாஜாபேட்டையிலும் அதன் அருகில் இராணிப் பேட்டையிலும் ஏராளமான தேரல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் தனிப்பட்ட வர்களால் நடத்தப்படுகின்றன. அவை சில நேரங்களில் நவீன முறையில் இல்லாமையினால் அங்கே ககாதரக் கேடான முறையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, நவீன முறையில் தொழில் கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு தேரல் பதனிடும் தொழிற்சாலை அமைக்க இந்த அரசு ஆலோசனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: கூட்டுறவாளர்கள் முயற்சித்தால் உதவி செய்யலாம்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் புதிய நீதிமன்றங்கள்

* 217 வினா—திரு. க. சுப்பு: மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம், இராஜபாளையத்தில் ஒரு சப்-மாஜிஸ் டிரேட் கோர்ட்டும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஒரு சப்-கோர்ட்டும் நிறுவும் திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

(இ) இம்மாவட்டத்தில், நடப்பு ஆண்டில் வேறு எந்தெந்த இடங்களில் நீதி மன்றங்களை நிறுவ அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) இராஜபாளையத்தில் ஒரு சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு நிறுவுவதற்கான பிரேரணை இம்மாநிலத்திலுள்ள சிவில், கிரிமினல் நீதி மன்றங்களின் அதிகார வரம்பை தீர்ணயிப்பதற்காக

[1971 ஜூலை 13]

அமைக்கப்பட்ட குழுவின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீவில்லி புத்தூரில் ஒரு சப்-கோர்ட்டு நிறுவவதற்கான பிரேரணை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

(இ) இல்லை.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் செஷன்ஸ் கோர்ட்டு மதுரையில் இருக்கிறது. அதை இராமநாதபுரத்திற்கே மாற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இல்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : புதிய சப்-கோர்ட்டுகள், புதிய ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டுகள் அமைக்க வாதாஜன்—டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதே, அது தன்னுடைய இடைக்கால சிபார்சைக் கொடுத்திருக்கிறதா? இல்லையென்றால் அதன் அறிக்கை எப்போது கிடைக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நிதி மன்றம் அமைப்பதற்காக அந்தக் குழு அமையவில்லை. இருக்கின்ற நிதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பை நிர்ணயிப்பதற்காகவும், எந்த இடத்தில் நிதி மன்றம் மேலும் தேவைப்படலாம் என்பதைக் கண்டறிவதற்காகவும் தான் அது அமைக்கப்பட்டது. அது எந்த விதமான இடைக்கால அறிக்கையையும் தரவில்லை.

Cases of Thali snatching in Thanjavur District

* 208 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether a number of cases of gangs of men snatching "Thali" from the necks of married women have been reported from Thanjavur district around September 1970; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) குற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்த இரு குறவர் கூட்டத்தினர் ஒரு கூட்டத்தில் மூன்று பேரும் மற்றொன்றில் நான்கு பேரும் இருந்தனர். 1970-ல் தஞ்சை மாவட்டம் பட்டுக்கோட்டையிலும், அதைச் சுற்றியும் திகழ்ந்ததாக அறிவிக்கப்பட்ட தாலிகள் பறிக்கப்பட்ட குற்றங்களுக்குப் பொறுப்பாளியாவர். தாலிகள் அனைத்தும் மீட்கப்பட்டு, ஏழு குற்றவாளிகளும் தண்டிக்கப்பட்டனர்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இம்மாதிரி குற்றவாளிகள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல. மார்ச் மாதத்தில் மதுரை மாவட்டத்திலேயே மாதிரியான சம்பவம் நடந்து, அதுவும் குற்ற பரம்பரையினர் செயல்கள் எதெனிகிறது. ஆகவே இதுபோன்ற வேலைகளைச் செய்கிறவர்கள் யார், என்பதை எல்லா மாவட்டங்களிலும் விவரங்களைச் சேகரிக்க போலீஸ்து குறநப் புலனாய்வுப் பிரிவினர் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

1971 ஜூலை 13]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதைப் போல தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் அல்ல பல்வேறு மாவட்டங்களில் இப்படிப்பட்ட குறவர் கூட்டத்தினர், 'கேப்மாரி' என்று சொல்லக்கூடிய கூட்டத்தினர் ஆகியவர்கள் இந்தக் குற்றங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இளையாங்குடியைச் சேர்ந்த 25 பேர்கள் தஞ்சை, திருச்சி, கோவை, சேலம், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் 1964-ஆம் ஆண்டில் இருந்து பெண்களின் நகைகளை பறிப்பதுபோன்ற குற்றங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பத்துப்பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 13 ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமான நகைகள், சொத்துக்கள் மீட்கப்பட்டன. இதைப்போல பம்பு செட்டுகளைத் திருடுகிற கூட்டத்தினர் 9 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். காவல் துறையினர் இதுபற்றி மிகுந்த கண்காணிப்போடுதான் முயற்சிகளைச் செய்கின்றனர்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: பெண்கள் அணியக்கூடிய தரலியைப் போல சில ஆண்கள் புனிப்பல் கட்டி அணிவதைத் தடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதை எந்தக் குறவர்களும் பறித்ததாகச் செய்தி வரவில்லை.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு குற்றப் பரம்பரையினருக்கு 'அவுட் ஆப் பவுண்ட்ஸ்' என்று வைத்திருந்தார்கள். மீண்டும் அம்மாதிரி செய்ய ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையினை ஆராய்ந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன யோசனையைப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

திரு. நா. விராசாமி: இப்படிப்பட்டவர்கள் தாலியைத் திருடக்கூடிய நிலையில் ஒரு புதிய முயற்சியில் பிங்கர் டிப்ஸ் கைரேகைகள் பதிவு கூடக் கிடைக்காத நிலையில் செயல்படுகிறார்களே, எந்த இடத்தில் இவர்களுக்கு இந்தப் பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இவ்வளவு விவரங்கள் தெரிந்திருக்கும் உறுப்பினர் அதையும் தெரிந்துகொண்டிருந்தால் நல்லது.

திரு. எம். தேவராசன்: தாலி பறிக்கும் கூட்டத்தினரின் செயல் முறையை விளக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அந்தச் செயல் முறையை விளக்கத் தவையில்லை. அது விளக்கப்படுவதும் நல்லதல்ல.

பல்லடத்தில் துணைக்கருவூலம்

209 வினா—திரு. கே. என். குமாரசாமி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் புசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பல்லடத்தில் சப்டிரஷரி ஆபீஸ் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கோரி பொது மக்களிடமிருந்து விண்ணப்பம் ஒன்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளதா?

[1971 ஜூலை 13]

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கை என்ன? மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(இ) 1971-72 நிதி ஆண்டின் திருத்திய வரவு-செலவு திட்டத்தில் பல்லடத்தில் துணைக் கருவூலம் ஒன்றை திறப்பதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: அந்தப் பகுதி ஒரு வியாபார ஸ்தலமாக இருப்பதாலும், அந்தப் பகுதியில் பஞ்சாயத்து யூனியன் கல்தான்பேட்டை, பங்களுர் போன்ற இடங்களில் உள்ளவர்கள் அது மிகவும் தேவை என்று கருதுவதாலும் அதை உடனடியாக அமைக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதனால்தான் 1971-72-ஆம் நிதி ஆண்டிலேயே பல்லடத்தில் ஒரு துணைக் கருவூலம் அமைக்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

Demonstration by students of Annamalai University

* 210 Q.—THIRU A. SWAMIDHAS: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether there was a students' demonstration in the Annamalai University about the 3rd February, 1971; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) இது பொறையூரில் நடைபெற்ற குடியரிமை பயிற்சிக் கூடத்தில் ஒரு மாணவியிடம் ஒரு விரிவுரையாளர் தகாத முறையில் நடந்தார் என்ற குற்றத்திற்காக அவரை வேலை நீக்கம் செய்வது பற்றி போராட்டம் நடந்தது. பல்கலைக்கழக அதிகாரிகள் விரிவுரையாளரை பணியிலிருந்து நீக்கினர். சின்பு இந்த ஆணை ரத்து செய்யப்பட்டது.

Sandwich courses of study in Engineering

* 211 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to introduce Sandwich courses of study in the Engineering colleges in this State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) இப்பயிற்சிப் பிரிவுகளை எந்த எந்த பாடங்களில், எந்த எந்த தொழில் துட்ப நிறுவனங்களில் ஆரம்பிக்கலாம் என பரிசீலிக்க குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுக்கிறது.

நகராட்சி, மாநகராட்சித் தலைவர்கள் தேர்தல்

■ 212 வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப்:

திரு. கி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

முனிசிபாலிடி, கார்பரேஷன் தலைவர்கள் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் திட்டம் ஏதும் அரசிடம் உண்டா?

1971 ஜூலை 13]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நகராட்சித் தலைவர்களை நோடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் திட்டம் ஒன்று அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. மாநகராட்சித் தலைவர்களை நோடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் திட்டம் தற்பொழுது அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, நகராட்சி மன்றத் தலைவர் தேர்தலுக்கு பின்பற்றப்படுகிற ஜனநாயக முறையே மாநகராட்சி மன்றத் தலைவர் தேர்தலுக்கும் பயன்படுத்த அரசு பரிசீலனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நகராட்சி மன்ற சங்கத் தலைவர்கள் இத்தகையத் தீர்மானத்தைப் போட்டு, ஏகமனதாக நிறைவேற்றி அரசுக்கு அனுப்பினார்கள். அந்தத் தீர்மானம் தான் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. மாநகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் சங்கத்திடம் இருந்து அப்படிப் பட்ட தீர்மானம் எதுவும் வரவில்லை. வருகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் அதைப் பற்றியும் யோசிக்கலாம்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : ஊராட்சி மன்றங்களுக்குத் தலைவரை பொது மக்களே தேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை வந்த காரணத்தினால் ஒவ்வொரு வாக்காளருக்கும் பணம் கொடுத்தால்தான் லோட்டுபெற முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதனால் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் நகராட்சி மன்றங்களுக்கு தேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கிற முறையைக் கைவிட்டு பழைய முறைப்படியே இருக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : முதலிலே இருந்த முறை மாற்றப் பட்டது, மறுபடியும் முதல் நிலைக்கே போய்ற்று. இப்போது வாக்காளர் பெருமக்களே ஊராட்சி மன்றத் தலைவரை தேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கிற முறையை வைத்திருக்கிறோம். இந்த முறையின் தன்மையைப் பார்த்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கொண்டுவரலாமா என்பது பரிசீலிக்கப்படும். நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் சங்கத்தில் நகராட்சி மன்றத் தலைவர் மக்களால் தேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வகை செய்யவேண்டும் என்று கோரி தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருப்பதால் அரசு அதைப் பரிசீலனை செய்து வருகிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற நிலை என்கிற போது மக்களது ஒத்துழைப்பையும், அன்பையும் பெற்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருவதைப்போல அவர்களும் வருகிற போது அவரது செல்வாக்கு மிகுதியாக இருக்கும். செலவாகிறது என்றால் 25, 30 உறுப்பினர்கள் கொண்ட அவையில் அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிறபோதும் பெரும்பொருள் செலவழித்தாக வேண்டிய நிலைதான் வருகிறது. ஆகவே இன்றைக்கு அரசு இந்த இரண்டு பக்க வாதங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்து, அவர்கள் தீர்மானத்தைப் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தாகவேண்டும்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றம், பேரூராட்சி மன்றம் ஆகியவற்றின் தேர்தல் நேரங்களில் ஜாதிவெறி அதிகமாகக் கிளப்பிவிடப்படுகின்றது. மேலும், கொலை, கொள்ளை, தீயிடுதல் போன்ற வெறிச்செயல்கள் சுமார் 200 வாக்காளர்கள் இருக்கின்ற இடத்திலேயும் நிகழ்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் தடுப்பதற்கும், அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கும் அரசு ஓர் அட்வைசரி கமிட்டியை சிறிய ஊராட்சி மன்றங்களில் ஏற்படுத்தும் யோசனையை பரிசீலனை செய்யுமா?

[1971 ஜூலை 13]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதற்கென்று ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி வைத்து அதனுடைய யோசனையை எல்லோரும் கேட்டு நடப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. எல்லா அரசியல்வாதிகளும், அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் அவ்வப்போது நடைபெறுகின்ற தேர்தல்களின்போது ஜாதிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் இருந்தால் நல்லது.

தவிர, ஜாதியின் முக்கியத்துவம் நாளுக்குநாள் குறைந்து வருகிறது. அண்மையில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலிலும், ஜாதியின் அடிப்படையில் வேண்டுகோள்கள் என்று இல்லாமல், அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டதன் காரணமாகத்தான் வெற்றிபெற முடிந்தது. அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி தற்போது பெருகி வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. பொதுமக்களிடத்தில் ஜாதிப் பிரச்சினைக்கு முக்கியத்துவம் தராத வகையில் அரசியல்வாதிகளும், அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் இதுபற்றி கருத்துக்களை எடுத்து வழங்குவதன் மூலமாக ஜாதி வெறியை அகற்றலாம். அரசியல்வாதிகளாலும், அரசியல் தலைவர்களாலும்தான் பொதுமக்களுடைய உளப்பாங்கைத் தெரிந்துகொண்டு நல்ல முறையில் நல்ல சூழ்நிலைக்கு அவர்களைக் கொண்டு வர முடியும்.

திரு. கோவை. செழியன் : தலைவர் அவர்களே, முனிசிபாலிட்டிகளைப் போன்று கார்ப்பொரேஷன் தலைவர் மக்களால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு விட்டால், சில நேரங்களில் அவர்மீது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவரும்போது ஆயிரக்கணக்கான மக்களால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட தலைவரை ஒருசில நாட்கைந்து பேர்கள் தீர்மானம் கொண்டுவந்து நீக்குவது முறையாகுமா? அதற்குப் பதிலாக மக்களாலேயே மீண்டும் தலைவரை தேர்த்தெடுப்பதற்காக மீண்டும் தேர்தலை நடத்துகின்ற உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஊராட்சி மன்றத் தலைவரை நேரடியாகத் தேர்த்தெடுக்கும்போது, அவர்கள் தவறு செய்கின்றபோது சிலபல விதிமுறைகளைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு அல்லது மூன்றாண்டுக் காலத்திற்கு எந்தத் தவறு செய்தாலும் தலைவர் பதவியில் நீடித்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்று சொல்ல இயலாது. அந்த முறையைத் தான் ஊராட்சி மன்றங்களிலும் ஏற்படுத்த வேண்டி வரும். எந்த முறையைக் கையாள வேண்டுமென்று திட்டவாட்டமாக இன்னும் முடிவு எடுக்கவில்லை. தக்க முடிவு எடுத்த பின்னர் அமல்படுத்தப்படும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலிலே நிறைய செலவாகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வேட்பாளர் செலவு செய்வதைக் குறைத்து, அரசாங்கமே சில செலவுகளை ஏற்றுக்கொண்டு, வேட்பாளர் அதிகம் செலவு செய்வதைத் தடுத்து நிறுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தேர்தல் நடத்துகின்ற முழுப் பொறுப்பையும் அரசாங்கம்தான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்களைத் தேர்த்தெடுக்கின்ற செலவை அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதும் சரியல்ல. தேர்தலுக்கு நிற்பவர்கள் பொதுமக்களை, எப்படி

1971 ஜூலை 13]

எப்படி, எந்தெந்த முறையில், பார்ப்பாரை இன்னின்ன விதமாக கவர முடியுமோ அப்படி கவருவதற்கு முயல்கிறார்கள், பொதுமக்களை தங்களால் ஈர்க்கிறார்கள். அப்படி மக்களை ஈர்த்துக்கொண்டால் முறைப்படி செலவு செய்ய வேண்டுமென்ற அவசியமே இல்லை. உறுப்பினர்கள் பார்த்து தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற நிலையிருந்தால் நல்லது. அவர்கள் தேர்தலை நடத்துகின்ற அளவுக்கு செலவுகளை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வது இயலாத காரியம். அரசாங்கமே தேர்தல் செலவுகளை ஏற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால் உறுப்பினர்களின் செலவை அவரவர்கள்தான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கும் தலைவர் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதனால், தலைவருக்கும் பொதுமக்களுக்கும் நல்ல தொடர்பு இருக்கிறது. ஆகவே, ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் தலைவர் தேர்தலை நேரடியாக நடத்துவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அது அடுத்த கட்டமாக யோசிக்கப்படும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் ஊராட்சி மன்றத்திற்கு நேரடியாக தேர்தலை நடத்திப் பார்த்தோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதிலிருந்து நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பது தகவல்களிலிருந்து தெரிகிறது. அந்த மாதிரி நல்ல நிலை இருக்கிறதென்ற கருத்துக்களை மற்றவர்களும் கொடுத்தால் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரையும் தேர்ந்தெடுப்பதுபற்றி அடுத்த கட்டத்தில் யோசித்துப் பார்க்கலாம்.

திரு. முனு ஆதி: தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்றத்திற்கும், சட்டமன்றத்திற்கும் தேர்தல் ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை என்றும், மாநகராட்சிக்கு மூன்று ஆண்டுக்கு ஒரு முறை என்று இருக்கிறது. ஆகவே, மாநகராட்சிக்கும் ஐந்தாண்டுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் என்று மாற்றியமைக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நகராட்சி மன்றத் தலைவராக இருப்பதை அறிவோம். ஐந்தாண்டுகளாக நீடிக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இதுபற்றிய முடிவின் அரசாங்கம் விரைவிலே எடுக்கும்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்ற, ஊராட்சி ஒன்றியத் தேர்தல்களில் கபேச்சைவாக சின்னங்களை ஒதுக்கி வாக்களிக்கச் செய்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வதால் பார் பார் எந்தெந்த கட்சி சார்பில் இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் கட்சியின் சின்னத்தை அவர்களுக்கு ஒதுக்கித் தர அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கட்சிகளுக்கும் உடைய சின்னங்கள் இருந்தாலும், கட்சி சார்பற்ற முறையில் இந்தத் தேர்தல்களில் கலந்துகொள்வதால், கபேச்சை சின்னங்கள் வேட்பாளருக்கு

[1971 ஜூலை 13]

ஒதுக்கப்படுகின்றன. வேட்பாளர்கள் கட்சிக்காரர்களாயிருந்தாலும் தேர்தலில் கட்சியின் சார்பில் நிறுத்தப்படுவதில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு தனிச் சின்னம் ஒதுக்கப்படுகிறது, கட்சி சின்னம் ஒதுக்கப்படுவதில்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, may I know from the Hon. Minister for Education and Local Administration whether there is a proposal before the Government to recommend to the Union Government to fix some minimum educational qualifications for the contesting candidates for the various elections?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கும், சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கும் விதிமுறைகள் வைக்கப்படவில்லை. உயது பற்றிய தகுதியும் வேறுபல தகுதிகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கான குழந்தை ஏற்படுகின்றபொழுது ஊராட்சி மன்றத் திர்தும், ஒன்றியத்திர்தும் ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கும். இப்போதைக்கு ஏற்படுத்த முடியாது.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலில், உறுப்பினர்கள் தேர்த்தெடுக்கும் முறையில் முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றன. சில ஊர்களில் அங்கத்தினர்களைக் கடத்திக்கொண்டு போகிறார்கள், ஆகவே, அரசு தீவிரமாக ஆலோசித்து மக்களே நேரடியாகத் தலைவரைத் தேர்த்தெடுக்க வழிவகை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் மூதலிலேயே அது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது என்று குறிப்பிட்டேன்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, எந்தத் தேர்தல் வந்தாலும் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் பொதுக்கட்டங்கள் போடுகின்றன, கவரோட்டிகள் மூலம் விளம்பரம் செய்கின்றன, இதனால் செலவு அதிகமாகிறது. வேட்பாளர் பெயரை மட்டும் அறிவித்துவிட்டு, இம்மாதிரி விளம்பரங்கள் செய்யக் கூடாது என்று அறிவிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, எந்த ஜனநாயகத்திலும் அது நடைபெறுது. ஜனநாயகத்தின் பிறப்பிடமாகிய கிரேட் பிரிட்டனிலும் சரி, அமெரிக்காவிலும் சரி, மிகத் தீவிரமான முறையில் தேர்தலுக்கு விளம்பரங்கள் செய்து செலவு செய்கிறார்கள். அந்த நாடுகளோடு ஒப்பிட்டால் நம் நாட்டில் தேர்தல் விளம்பரங்களுக்கான செலவு மிகமிகக் குறைவுதான். ஜனநாயகத்தில் தேர்தலுக்கு கட்சிகள் போட்டியிட முன்வரும் போது, தங்களுடைய கொள்கைகளை, தங்களுடைய கருத்துக்களை வெளியிட வதற்கு இப்படிப்பட்ட விளம்பரங்களுக்கு அவசியம் ஏற்படுகிறது.

திரு. என். ராஜாங்கம் : தலைவர் அவர்கள், சென்னைபோன்ற மாநகராட்சி மன்றங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் ஆண்டுக்கு ஒருவர் வருகிறமாதிரி கழக்கம் இருக்கிறது. ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பூனியங்களில் தமிழ்நாட்டில் பெரும்பகுதியான இடங்களில் வா முடியாது. ஆகவே, பூனியங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

1971 ஜூலை 13]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட போசணை எதுவும் அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. நா. விசாசாமி : தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் எல்லாம் கட்சி அடிப்படையில் நடைபெறுவதில்லை. வேட்பாளருக்கு கட்சி சின்னம் ஒதுக்கப்படுவதில்லைபென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் வேட்பாளருக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற சின்னங்கள் கிராம மக்கள் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவாறு இல்லை. உதாரணமாக 'ரோடு ரோலர்' சின்னம் தருகிறார்கள் என்றால், கிராம மக்கள் ரோடு ரோலரைப் பார்த்துக்கூட இருக்க மாட்டார்கள். குறிப்பாக கிராமத்தினுள்ள பெண்கள் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். கிராம மக்கள் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில் வேட்பாளருக்கு சின்னங்கள் ஒதுக்கினால் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, கிராமங்களில் எல்லோருக்கும் புரியும்படியான அதாவது பூசணிக்காய், அவரைக்காய், கத்தரிக்காய், முருங்கைக்காய் போன்ற காய்கறி வகைகளையும், பழங்களையும் சின்னமாக ஒதுக்கித்தர அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகின்ற போசணையை வேண்டுமென்றால் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். பெரும்பான்மையான வகையில் சின்னங்கள் ஒதுக்க வேண்டுமென்று தேர்தல் கமிஷன் கூறியிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிற போசணையை ஆராய்ந்து பார்க்கலாம், பின்னர் அவர்களுக்கு சிபாரிசு செய்யலாம்.

Utilisation of Railway Cess Fund

* 213 Q.—THIRU N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether instructions have been issued by the Government to the District Collectors to distribute railway cess fund to Panchayat Unions; and

(b) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இரயில்வே செஸ் நிர்வாக நிதியை பயன்படுத்தும் முறை குறித்து அரசு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு சில அறிவுரைகள் பிறப்பித்துள்ளது.

(இ) அறிக்கை (அ) சபையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த செஸ் நிதியிலிருந்து 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கு எவ்வளவு கிடைத்தது என்றும் மாவட்ட வாரியாக எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரக் குறிப்புடன் இல்லை. ஆனால் செஸ் நிதியிலிருக்கின்ற பணம் 1—4—1968 கணக்குப்படி.

திருநெல்வேலி

7,73,713

திருச்சி

1,50,000

@ 851-ம் பக்கத்தில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1971 ஜூலை 13]

இராமநாதபுரம்	1,60,546
தென் ஆற்காடு	8,44,000
மதுரை	7,08,607
சேலம்	31,70,354
தஞ்சாவூர்	1,30,38,780
கோயம்புத்தூர்	37,80,544

ரூபாய் என்று இருக்கிறது. இதிலேயிலிருந்து ஓரளவுக்கு எடுத்துக்கொண்டு பல்வேறு பணிகளுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரக் குறிப்பு இல்லை.

THIRUMATHI T. N. ANANTHANAYAKI : For what purposes the cess fund is being utilised for Panchayat Unions,

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இதிலே அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தாய நீர் வழங்கல், தெரு விளக்குகள் போடுதல், தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுதல், தாய்-சேய்நல விடுதிகள், மருந்தகக் கட்டடங்கள் கட்டுதல், இணைப்புச் சாலைகள் போடுதல் ஆகிய வற்றிற்காக இந்த செஸ் நிதியிலிருந்து பயன்படுத்தலாம் என்று இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ரயில்வே செஸ் நிதியைப் பல்வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துவதற்குச் செயற்குறிப்புதன்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் மருத்துவக் கல்லூரிக்காக அந்த நிதியைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற முறையிலே அந்த மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு முடிவெடுத்திருக்கிறது. அதை அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அங்கே மருத்துவக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற உத்தேசம் உண்டா இல்லையா? இல்லையென்றால் மற்ற காரியங்களுக்கு அந்தப் பணத்தைப் பயன்படுத்தலாம் என்று முடிவு எடுத்த அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது மருத்துவக் கல்லூரி சேலத்திலே ஆரம்பிக்கத் திட்டம் இல்லை. மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறது. மருத்துவக் கல்லூரியில் பயில்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கவேண்டியதன் அவசியத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே மருத்துவக் கல்லூரி துவங்கப்படுமா இல்லையா என்பதைப்பற்றிய திட்டவட்டமான முடிவு எடுத்ததற்குப் பிறகு அந்த நிதியை எந்த வகையிலே செலவழிக்கலாம் என்பதைப்பற்றி அரசு ஆலோசிக்கும்.

திரு. என். எஸ். பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகின்ற நேரத்திலே செஸ் நிதி வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. அங்கே ரயில் போக்குவரத்து நடக்கிறது. எனவே பதில் அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே செஸ் நிதி இல்லை. இருந்திருந்தால் அதைக் குறிப்பிட்டிருப்பார்கள்.

1971 ஜூலை 13]

திரு. சி. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்டங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற செஸ் நிதியிலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு எந்த விநிதத்திலே பிரித்து கொடுக்கப்படுகின்றது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : செஸ் நிதியிலிருந்து ஒதுக்கப் படுகின்ற பணம் நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட வரிசையிலேதான் பயன் படுத்தப்படுகிறது. தாய்நீர் வழங்கல் என்பதற்கு 50 சதவீதம் ஒதுக்கப்படு கின்றது. மற்றவைகளுக்கு வரிசைப்படி தெரு விளக்குகள், தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டடங்கள், தாய்சேய் நல விநிதிகள், மருந்தகக் கட்டடங்கள், அதற்குப் பிறகு இணைப்புச் சாலைகள் என்ற வகையிலேதான் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. எவ்வளவு என்ற விவரங்கள் இல்லை. தனிபாகக் கேள்வி போட்டால் புன்னிவிவரங்கள் தனிபாகத் திரட்டித் தரலாம்.

திரு. மு. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்வே செஸ் நிதி விநிதப் பாதைகளைச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு மட்டும்தான் விநிதப்படுகிறது என்பது உண்மையா? அப்படி இருந்தால் பாதைகளைச் சீர்திருத்தி அமைக்கமட்டும் பயன்படுத்த அரசாங்கம் முயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலிலேயே சொன்னேன் இது பாதைகளுக்கு மட்டுமல்ல. வேறு பல காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்தப் படுகிறது. முதல் சதுக்கை தாய்நீர் வழங்கலுக்கும், அதற்குப் பிறகு வரிசைப்படி தெருவிளக்குகள், பள்ளிக்கட்டடங்கள், மகப்பேறு நிலையக் கட்டடங் கள், மருந்தகங்கள், இணைப்புச் சாலைகள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. உரோ. எம்மண்டி : தமிழ்வே செஸ் நிதியை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் பிடித்து அளிக்கின்றார்கள். அப்படி அளிக்கப்படுகின்ற தொகை குறைந்த தொகையாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் பல காரியங்களுக்கு பயன்படுத்த முடியாமல் போகிறது. எனவே மாவட்டத் தலைவரே ஒரு முக்கியமான வேலையை எடுத்துக்கொண்டு அதை நிறைவேற்ற வின்ற அளவிலே இந்த நிதியைப் பயன்படுத்துவதற்கு அரசு உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்ட படி எல்லா வகைகளிலும்தான் இந்த நிதி பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட வேலைக்குத்தான் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று வைத்துவிட்டால் ஒரு ஊரோ அல்லது ஒரு பகுதியோதான் அந்தப் பலனை அடையும். எனவே பாலவாக அப்படிப் பல காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று ஒன்றியத் தலைவர்களே கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஆர். கின்னசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் மாவட்டவாரியாக செஸ் நிதி யைப்பற்றி அறிவித்தார்கள். அதிலே தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பற்றி எந்த விதமான குறிப்பும் வரவில்லை. செலம் தர்மபுரி இரண்டும் ஒன்றாக இருந்தது. அதனால் ஒன்றாக இருக்கலாம். தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு என்று தனியாகப் பிரித்துத் தர அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : செலம் மாவட்டத்திற்கு என்று நான் செஸ் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தர்மபுரி மாவட்டத்திற்குப் பங்கு உண்டா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. ஏற்கனவே தர்மபுரியிலே ரயில்

[1971 ஜூலை 13]

போக்குவரத்து உண்டா இல்லையா என்பது ஆராயப்படவேண்டும். எனவே தனியாகக் கொடுக்கப்படவேண்டுமா என்பதும் ஆராயப்படவேண்டியதாகும்.

திரு. அ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு நேரத்திலே சேலத்திற்கு மருத்துவக் கல்லூரி இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு செல் நிதியை வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று சிபாரிசு செய்தால் அதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா என்று அறிவ விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்பொழுது அங்கே ஏற்படுத்தும்பதில் திட்டம் இல்லை என்றுதான் உறிணை. அப்படிப்பட்ட முயற்சியே வராது என்று நான் குறிப்பிட்டேன். இதைப்பற்றி மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் முடிவெடுக்கவேண்டும். அகில இந்தியாவிலும் எடுக்கப்படுகின்ற முடிவின் அளவிலே நாமும் முடிவெடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். திட்டவட்டமாக இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பார்த்தபிறகு நாம் அந்த நிதியை என்ன செய்வது என்பதைப் பரிசீலிக்கலாம். அந்த நிதியிலே 51,70,354 ரூபாய் இருக்கிறது. அதோடு வட்டியும் சேர்த்துகொண்டு வருகிறது. திட்டவட்டமாக அதைப்பற்றி முடிவு எடுத்ததற்குப் பிறகு சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளுக்கு எந்த அளவிலே செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி முடிவெடுக்கலாம்.

திரு. செ. ராமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அந்த நிதியை செலவழிக்கின்ற அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது அவ்வப்பொழுது அரசாங்கத்திடம் அனுமதிபெற்று செய்யப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களே செய்கின்ற அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பார்த்து எந்த எந்த வகையிலே செலவழிக்க வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கிறார்கள்.

THIRU B. VENKATASWAMY : From the answer given by the Hon. Minister it seems that the amount will be spent for construction of Government buildings and on water supply schemes may I know from the Hon. Minister when such schemes will be implemented? So many Panchayat Unions are not having even 2 or 3 Government buildings. Will this Government come forward to implement this scheme urgently?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1970-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதமே அரசு முடிவு எடுத்து மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கு அனுப்பித்திருக்கிறது. அவர்களிடமிருந்து செயற்குறிப்புகள் இன்னும் வரவேண்டும். அதை அரசு அங்கீகரிக்கவேண்டும். எந்த எந்த திட்டத்திற்கு எவ்வளவு செலவழிக்கவேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்புகிறார்கள். இராமநாதபுரம், தென் ஆற்காடு ஆகிய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள்தான் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்கிறது. இன்னும் மற்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடமிருந்து எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. வந்த பிறகு அவை பரிசீலிக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படும்.

1971 ஜூலை 13]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: From the answer placed on the Table of the House, we find that a medical college is to be started in Salem district out of the cess fund and orders have been issued to the respective Collector by June 1970 and they are awaiting the proposal. At what stage is it now?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, அங்கே ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை மக்களிடமிருந்து வந்ததுண்டு. அது பரிசீலனையில் இருந்ததும் உண்டு. மாவட்ட வளர்ச்சிக்குழுவினர் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்தும் குழுவிலே இல்லை. ஆகவே, அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நிறுத்திவிடுவதா அல்லது தொடங்குவதா என்பதுபற்றித் திட்டவாட்டமான முடிவை எடுத்ததேருதான் அறிவிக்க வேண்டும். பிறகு தான் இல்லை என்றால் வேறு வழியில் செலவழிப்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு மருத்துவக் கல்லூரிக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவரவர்களே, செஸ் நிதியைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் அறிவித்தபொழுது ஒரு மாவட்டத்திற்கு 1 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிலும் ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஒன்றுமே இல்லாமலும் இருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் செஸ் நிதி பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது? செஸ் நிதியை பிளந்தல் மாவட்டங்களுக்கு என் அதிகமாகப் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடாது என்பதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, எயில் தேசிய மயமாக்கப்படுவதற்கு முன்பு மாவட்ட டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகளே எந்தெந்தப் பகுதிகளிலே அது இரவில் பாதைகளை இயக்கினலோ, அதற்கு நஷ்ட ஈடு தரும் வகையில் இந்த செஸ் நிதி என்று வந்திருக்கிறது. அது சில மாவட்டங்களுக்கு அதிகமாகவும், வேறு சில மாவட்டங்களுக்குக் குறைவாகவும் இருக்கிறது என்றால் சில மாவட்டங்களில் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகள் அந்த இரவில்வே தொடர் நிலையத்தை நடத்தவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்குச் செஸ் நிதி கிடைக்கவில்லை. இழப்புத் தொகையாகத்தான் செஸ் நிதி வைக்கப்பட்டு அதன்மூலம் வரும் வட்டியும் சேர்த்துத் தணக்கிப்பட்டு வருகிறது. அண்மையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பணத்தைச் செலவழிக்கலாம் என்று 1970-லே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜமீன் எஸ்டேட்களுக்கான இழப்பீட்டுத் தொகை.

* 185. வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப்: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:

ஜமீன்தார்களுக்கு தமிழ்நாடு அரசினால் இழப்புத் தொகை தற்போது தரப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தமிழ்நாடு 1948-ஆம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு) சயத்வாரியாக மாற்றுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 26/1948) கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஜமீன் எஸ்டேட்டுகளுக்கான இழப்பீட்டுத் தொகைகள் முன்னரே முடிவு செய்யப்பட்டு விட்டன. ஆத்திரியாநிலத்திலிருந்து மாற்றப்பட்ட பதினான்கு பகுதி ஜமீன் எஸ்டேட்டுகள் தவிர பிற எஸ்டேட்டுகள் அனைத்திற்கும் இழப்பீட்டுத்தொகை எஸ்ஸ்ட்டு, ஒழிப்பு நடுவர் மன்றத்திடம் கையடை செய்யப்பட்டுள்ளது. சில நேர்வு

[1971 ஜூன் 13]

களில், “நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள இனங்கள்” குறித்து முடிவு செய்யப் பட்டதன் விளைவாக, இழப்பீட்டுத் தொகை, திருத்தியமைக்கப்படுவதன், கூடுதலாக இழப்பீட்டுத் தொகை ஏதேனும் கொடுக்க வேண்டியிருப்பின் அக் கூடுதல் தொகை எல்லாட்டுகள் ஒழிப்பு நடுவர் மன்றத்திடம் கையடை செய்யப்படுகிறது.

1959-ஆம் ஆண்டு எல்லைகள் மாற்றச் சட்டத்தினையொட்டி (மத்தியச் சட்டம் 56/59) ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு மாற்றப்பட்ட 14 பகுதி ஜமீன் எஸ்டேட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில், ஆந்திர மாநில அரசிடமிருந்து சில தகவல் வரவேண்டியிருப்பதனால் மேற்படி எஸ்டேட்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் இறுதி இழப்பீட்டுத் தொகை இன்னும் முடிவு செய்யப்படாமல் உள்ளது. எனினும், இப்பகுதிகளுக்கும் தனிப்பட்ட அடிப்படையில் இடைக்காலத் தொகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இந்த அடிப்படையில் ஜமீன்தாரர்களுக்கு அளிக்கப்படும் தொகை மட்டும் எவ்வளவாக இருக்கிறது. மத்திய அரசு ராஜமான்யத்தை ஒழிக்க முயற்சித்ததைப்போல் நம்முடைய மாநில அரசும் ஜமீன்தாரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் இழப்புத்தொகையை நிறுத்த முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஜமீன் எஸ்டேட்டுகளுக்கு இதுவரை கையடை செய்த தொகையின் மொத்த அளவு 3 கோடியே 62 இலட்சத்து 69,388 ரூபாய் 60 பைசாவாகும். மேற்கொண்டு ராஜமான்யம் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டு பணம் கொடுக்கப்பட்டது. இன்னும் கொஞ்சம் செலுத்த வேண்டும், அவ்வளவுதான்.

Madras Airport

* 218 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the details of the assistance given by the State Government for the improvements and modifications of the Madras Airport?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : ரெண்டை விமான தளத்தை மேம்படுத்துவதற்காக, மீனம்பாக்கத்திலும், அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் சில நிலங்களை மாற்றுவதற்கும் கையகப்படுத்துவதற்கும் மாநில அரசை மத்திய அரசு வேண்டியுள்ளது. தேவைப்படுகிற நிலங்களை நாளடைவில் மாநில அரசு மத்திய அரசின் வசம் ஒப்படைக்கும். இப் பணிக்காக வேறு எந்த உதவியும் மாநில அரசிடம் மத்திய அரசால் கேட்கப்படவில்லை.

திரு. பெ. மலேச்சாமி : தலைவரவர்களே, மீனம்பாக்கம் விமான நிலையத் திற்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரை வைக்க இந்த அரசு நடுவர் அரசை வற்புறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதுபற்றி ஏற்கனவே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், மீனம்பாக்கம் ஏர் போர்ட்டானது சர்வதேச ஏர்போர்ட்டில் ஒன்றாக மாறிவரும் நேரத்தில் அதை விரிவுபடுத்த எவ்வளவு ஏக்கரா நிலம் வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் கேட்டிருக்கிறது? அப்படியானால் எந்த அளவிற்குக் கொடுக்க தமிழக அரசு தயாராக இருக்கிறது?

1971 ஜூலை 13]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மத்திய அரசு மேற்படி விமான நிலையத்தை மேம்படுத்துவதற்காக சுமார் 150 ஏக்கர்களுக்கு மேற்பட்ட நிலம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். தனியார் இடமும் இருக்கிறது, அரசாங்க இடமும் இருக்கிறது. அரசாங்க இடத்தை மாற்றிக் கொடுப்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை என்றாலும் தனியார் இடத்தைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசிடமிருந்து கோரிக்கை வரும்பொழுது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. சில நாட்களுக்கு முன்பு விமான நிலையத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் முதலமைச்சரவர்களைச் சந்தித்தார்கள். சுமார் 4 கோடி ரூபாயில் ஃபேஸ்ட் புரோகிராமாக இந்த விமான நிலையத்தை விரிவு படுத்துவதற்குக் குறிப்பு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், வெளிநாடுகளில் இண்டர் நேஷனல் ஏர்போர்ட்டுகளைப்போல் சென்னை மீனம்பாக்கம் விமான நிலையத்தை உயர்த்தத் திட்டமிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அப்படித் திட்டம் இருப்பதாக மத்திய அரசு தெரிவித்திருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இப்பொழுது ஏர்போர்ட்டாக இருக்கின்ற இடம் சௌகரியமில்லாமல் குறைந்த இடத்தில் இருக்கிறது. இதை மற்ற இடத்தில் மாற்றுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஏதேனும் உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அதே இடத்திலே மேலும் விரிவுபடுத்தச் செயற்குறிப்பு இருக்கிறதே தவிர விமான நிலையத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு இல்லை. மத்திய சர்க்கார் 'introduction of large sub-sonic and super-sonic air crafts' ஆக விரிவுபடுத்த அந்தச் செயற்குறிப்பின் அடிப்படையில் இடத்தை வாங்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறது.

திரு. கோவை செழியன்: தலைவரவர்களே, சோம்புரத்தில் விமான நிலையம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது இப்போது பயன்படுகிறதா? அதை விரிவுபடுத்தும் திட்டம் ஏதாவது மத்திய அரசுக்கு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அது பற்றிய விவாக்குறிப்பு தற்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், மீனம்பாக்கம் விமான நிலையத்திற்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகின்ற போகின்ற பிரயாணிகள் நம்முடைய கைத் திறமை படைத்த பொருட்களை வாங்கக்கூடிய அளவில் சிறந்த கடைகள், இப்பொழுது இருப்பது அவ்வளவு அட்டிராக்டிவ்வாக இல்லை, எனவே இன்னும் சிறப்பான முறையில் அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: சிறப்பு அங்காடி அமைக்க, மத்திய அரசைச் சேர்ந்த அதிகாரி அவர்களும் முதலமைச்சரவர்களும் மினிஸ்டர் ஃபார் டீரிசுத்திடம் தமிழ்நாட்டுச் கலாச்சாரத்தை விளக்கும் வகையில் அந்தக் கடை அங்கே இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

[1971 ஜூலை 13]

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: தலைவரவர்களே, சென்னை விமான நிலையத்திற்கு மின்ம்பாக்கம் என்ற பெயர் ஏன் வந்தது என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: குட்டையிலே மீன் பிடிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவரவர்களே, சென்னை விமான நிலையத்தில் ரூப்பர்சானிக் போன்ற பெரிய விமானங்கள் வந்திறங்க வசதி இப்பொழுது உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இப்பொழுது வசதி இல்லை. அந்த வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசு முயற்சி செய்து வருகிறது.

பாலத்துறை கிராமத்தருகில் அணைக்கட்டு

■ 219. வினா—திரு. என். மருதாசலம்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கோவை தாலுக்கா, மதுக்கரை பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த பாலத்துறை கிராமத்தில் அணை கட்டும் வேலை தற்சமயம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: பாலத்துறை கிராமத்திற்கு அருகே அணைக்கட்டும் திட்டம் ஏதும் இல்லை. ஆனால் அக் கிராமத்தில் ரூ. 57,000 செலவில் குட்டை (Pond) ஒன்று அமைக்கும் திட்டத்துக்கு அண்மையில் தலைமைப் பொறியாளர் (பாசனம்) அவர்கள் ஒப்புதல் அளித்துள்ளார்.

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவரவர்களே, மதுக்கரை பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த பாலத்துறை கிராமத்தில் அணைக்கட்டு கட்ட 6 இலட்சத்திற்கு மேற்கொண்ட தொகையை ஒதுக்கி அங்கே 1967-ஆம் ஆண்டில் சர்வேயும் செய்யப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அந்தத் குட்டையைக் கட்டுவதற்காக முடிவு எடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால் அங்கே குட்டை கட்டக் கூடாது. எங்களுக்கு அணைக்கட்டு கட்ட வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதி விவசாய மக்கள் விண்ணப்பித்துள்ளார்கள். எனவே அங்கே அணைக்கட்ட அரசு முற்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அங்கேயிருக்கிற மக்கள் மாத்திரமல்ல, நம்முடைய எம்.எல்.ஏ. அவர்களும் வற்புறுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் பரிசீலிக்கப்பட்டபொழுது குளத்திற்குப் போதுமான தண்ணீர் கிடைக்காததால் கைவிடப்பட்டது. தண்ணீர் இல்லாத இடத்திற்குச் செலவு செய்வது சரி இல்லை என்பதால் சுமார் 140 ஏக்கர் அளவில் 57,000 ரூபாயில் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

Madurai Sourashtra Co-operative Bank

* 220 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether the Deputy Registrar of Co-operative Societies Madurai has issued in 1966 any order to the Sub-Registrar (Consumer Co-operation) to conduct an enquiry under section 65 of the

1971 ஜூலை 13]

Tamil Nadu Co-operative Societies Act 53 of 1961 into the working and financial condition of the Madras Saurashtra Co-operative Bank Madurai;

(b) if so, the malpractices for which the above enquiry was ordered; and

(c) the finding of the Sub-Registrar who instituted the enquiry and the action taken thereon?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : மதுரை சௌராஷ்டிரா கூட்டுறவு வங்கியின் தீர்வாகக் குழுவைக் கலைத்ததை எதிர்த்து வழக்கு ஒன்று உயர்நீதி மன்றத்தில் தடைபெற்று வருகிறது.

DR. H. V. HANDE : Sir, may I ask a question? As the matter is *sub judice* and is in the High Court, we cannot elicit any information...

MR. SPEAKER : The hon. Member should not go into the merits of the matter.

DR. H. V. HANDE : Sir, may I know from the Hon. Minister whether the Directors of the Saurashtra Co-operative Society used to have the habit of going frequently to these banks and having lunch regularly at the expense of the Saurashtra Society through some bogus bills in some other names or something like that and whether the Registrar has made any enquiry to find out the irregularities? May I know the details of it?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : 1965-66-ல் பல தவறுகள் நடந்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு 12-6-1970-ல் இந்த வங்கியின் செயற்குழுவைக் கலைத்து தனி அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டார். வழக்கு இப்போது தடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. வங்கியின் தீர்வாகக் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனு தாக்கல் செய்திருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் தடையுத்தரவும் பெற்றுக்கள். இப்போது தடை உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மூல வழக்கு நடந்து வருகிறது. அந்த வழக்கிலுள்ள காரியங்களைப் பற்றி தராதத்தை இங்கே ஆராய்வது முறையாகாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மதுரை சௌராஷ்டிரா கூட்டுறவு வங்கி உள்ளது கலைக்கப்பட்டு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போட்டு இப்போது நடந்து வருகிறது. ஸ்பெஷல் ஆபீசர் பழைய பாக்கிகளை எல்லாம் வசூலித்திருக்கிறாரா? மேலும் ஸ்பெஷல் ஆபீசர் சில தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்கி விட்டார் என்று ரிஜிஸ்ட்ராருக்கு மனுச் செய்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அது உம்பந்தமாக விசாரித்து வேறு நல்ல ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டு அது நல்ல முறையில் நடக்க அரசு ஆவன செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தனி அதிகாரி நியமித்ததின் முழு வரவு செலவுக் கணக்கைக் கேட்டிருக்கிறேன். தகவல் கிடைக்கவில்லை. தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் சொல்ல முடியும். தனி அதிகாரியைப் பற்றிய குற்றச்சாட்டை இப்போதுதான் கேள்விப்படுகிறேன். அதைப் பற்றியும் உறுப்பினர் அவர்கள் எழுதி அனுப்பினால் கவனிக்க முடியும்.

[1971 ஜூலை 13]

குப்பல் திரு. கே. எஸ். ராமகிருஷ்ணன் : இந்தக் கூட்டுறவு வங்கி கலைக் கப்பட்டு தனி நிர்வாக அதிகாரி போட்டு ஓராண்டுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. அது ஜனநாயக ரீதியில் செயல்பட மறுபடியும் தேர்தல் நடத்தி நிர்வாகக் குழுவை ஏற்படுத்த முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தனி அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டது 23—6—1970 என்று சொன்னேன். வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. தனி அதிகாரியை நீக்கிவிட்டு மறுபடியும் தேர்தல் நடத்துவது என்பது வழக்கு முடிந்த பிறகுதான் முடிவு செய்யமுடியும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, may I know from the Hon. Minister whether the Hon. Minister is pursuing the matter and whether he is making any further investigation to find out any irregularity during the last two years in this co-operative society?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : Sir, further investigation is not necessary because there are irregularities as stated earlier, on the basis of which the order of supersession was passed whether the order of supersession passed was correct or whether the irregularities stated by the Deputy Registrar are correct, is *sub judice* and is in the High Court.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, may I know from the Hon. Minister for Co-operation the number of banks superseded by this Department last year?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : Sir, I do not have the statistics at my fingers' ends. But I can say that whenever a bank is doing badly or whenever its overdrafts are more than 50 per cent or thereabout, action is taken by the Registrar.

திரு. ஏ. சி. நாசிரம்மன் : தவறுகள் 1966-ம் ஆண்டு நடந்தன என்று சொல்லப்பட்டது. போர்டு கலைக்கப்பட்டது 1970-ம் ஆண்டு. 1966-ம் ஆண்டில் இருந்த போர்டுதான் 1970-ம் ஆண்டிலும் இருந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இந்தத் தவறுகள் நடந்தது 1965-66-ல் என்று சொன்னேன். நிர்வாகக் குழுவைக் கலைக்கும் முன்னால் விசாரணை நடத்தியாக வேண்டும். நான்கு ஆண்டு காலம் கால தாமதமாக இருக்கிறது என்பது உண்மை. முன்னால் இருந்த தவறுகளைத் தேடிச் கண்டுபிடிக்க, உடனடிப் பாய்ச்சலுக்கு அளவில் இருந்தது. அதனால் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஸ்பெஷல் ஆபீசர் அப்பாயின்ட் செய்தால் அவர்கள் எவ்வளவு நாட்களுக்கு இருக்கிறார்கள்? உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்துகிறார்களா? அல்லது ஸ்பெஷல் ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்ட பிறகு கோர்ட்டுக்கு போவதால் தாமதம் ஏற்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கோர்ட்டுக்குப் போனதால் எந்தக் காலதாமதமும் ஏற்படவில்லை. நிர்வாகக் குழு கோர்ட்டுக்குப் போய் பெற்று வந்த தடை உத்தரவு அரசு மீண்டும் மனுச் செய்து, ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எத்தனை ஆண்டுகளுக்குத் தனி அதிகாரி இருக்கிறார் என்று கேட்டார்கள். அது question of law-வது செக்ஷன்படி நான்கு ஆண்டுகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

1971 ஜூலை 13]

திரு. எம். கரேந்திரன் : கட்டுறவு வங்கியில் போடப்பட்டிருக்கும் மூல தனம் எவ்வளவு? எவ்வளவு பங்குதாரர்கள் இருக்கிறார்கள்? என்ன மாதிரி ஊழல்கள் காரணமாக அந்தக் கட்டுறவு வங்கி நிர்வாகக் குழு கலைக்கப் பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : கட்டுறவு வங்கி என்று சொல்லும் போது ஐந்தாறு வகை கட்டுறவு வங்கிகள் இருக்கின்றன. அர்ப்பன் பாங்கில் அரசு முதலீடு செய்வது இல்லை, கடன் கொடுப்பதும் இல்லை. செளராஷ்டிரா பாங்கு அர்ப்பன் பாங்கு வகையைச் சேர்ந்தது. சென்ட்ரல் பாங்கு, ஸ்டேட் பாங்கு, பிசைமரி லாண்ட் டெவலப்மென்ட் பாங்கு, ஸ்டேட் லாண்ட் டெவலப்மென்ட் பாங்கு ஆகியவற்றுக்கு அரசு பங்கு முதல் கொடுக்கிறது, கடனும் கொடுக்கிறது, மானியமும் கொடுக்கிறது.

பல்லடம் வட்டத்தில் பருத்திப்பயிர் முனைப்புத் திட்டம்

■ 321. வினா—திரு. க. துரைசாமி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:—

கோவை மாவட்டம், பல்லடம் வட்டத்தில் எவ்வளவு ஏக்கர் பூமியில் பருத்திப்பயிர் முனைப்புத் திட்டம் செயல்படுத்த அரசு திட்டமிட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : கோவை மாவட்டத்தில் பல்லடம் தாலுக்கா பகுதி முழுவதிலும் 29,219 ஏக்கர் இறவை நிலப்பரப்பில் பருத்திப் பயிர் முனைப்புத் திட்டம் செயல்பட்டுவருகிறது. இதில் பல்லடம் வட்டத்தில் மட்டும் சுமார் 4,130 ஏக்கர் நிலத்தில் பருத்திப்பயிர் முனைப்புத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது.

திரு. க. துரைசாமி : தம்முடைய தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் பஞ்சாலைகளுக்கு தேவையான பஞ்சு தேவையான அளவு உற்பத்தியாகாததின் காரணமாக வெளி மாநிலங்களில் இருந்தும், வெளி நாட்டில் இருந்தும் வாங்கப்படுகிறது. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை விரைவாகத் தமிழ்நாடு முழுவதும் கொண்டு வர அரசாங்கம் திட்டம் வைத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பருத்தி தமிழ்நாட்டில் முக்கிய வணிகப் பயிர் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத்தெரியும். பத்து லட்சம் ஏக்கர்களில் இந்தப் பருத்தி சாகுபடி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. பருவ மழை பாதிப்பு காரணமாக 1968-69-ல் 6.96 லட்சம் ஏக்கரிலும், 1969-70-ல் 8.63 லட்சம் ஏக்கரிலும்தான், குறைவாக பருத்தி சாகுபடி ஆகியிருக்கிறது. 1969—70-ல் பருத்தி உற்பத்தியின் அளவு 3.97 லட்சம் பேல்களாகும். 1970—71-ல் 4.90 லட்சம் பேல்களாகும். 1971—72-ல் இலக்கு 5.10 லட்சம் பேல்கள் உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, is it a fact that last year there was heavy accumulation of very high grade cotton SUJATHA produced by the people of Tamil Nadu and people have been finding it difficult to dispose it and if so, what is the proposal the Government have got to see that that high grade cotton is disposed of?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : M.C.U. 5, கஜாதா, பாசிட் போன்ற பருத்தி வகைகள் அதிக கண்முகுதல் தரும் பருத்தி வகைகள். இவை

[1971 ஜூலை 13]

தேக்கம் இல்லாமல் எல்லா இடங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய பயிர் பாதுகாப்பு முறைகளும் ஆங்காங்கு செயல்படுத்த திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: இந்த முனைப்புத் திட்டத்தின் மூலம் எத்தெந்தப் பிரதேசத்தில் பருத்தியைப் பயிரிட அரசாங்கம் விரும்புகிறது? ஊராட்சி போன்ற பருத்தி சாகம் விவசாயிகளிடத்தில் நஷ்டத்தை ஏற்படுத்துகிறது, குறிப்பாக பல்லடம் வட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: பல்லடம் தாலுக்காவில் திருப்பூர் வட்டத்தில் 5,935 ஏக்கரிலும், கல்தான் பேட்டையில் 5,229 ஏக்கரிலும், பல்லடம் வட்டத்தில் 4,130 ஏக்கரிலும், பொங்கலூர் வட்டத்தில் 4,925 ஏக்கரிலும், குளூர் வட்டத்தில் 9,000 ஏக்கரிலும் பயிரிடப்பட வேண்டுமென்ற திட்டத்தை மத்திய முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கல்தான் பேட்டை, பல்லடம், பொங்கலூரிலும், மாநிலத் திட்டத்தின்கீழ் திருப்பூர் பருதியிலும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு யாரும் இப்போது நஷ்டம் வந்ததாகச் சொல்லவில்லை. மேலும் அந்தத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கு இப்போது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

மதுரை பாலமேடு பஸ் போக்குவரத்து.

* 122. வினா.—திரு. பி. எஸ். மணியன்: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா:—

மதுரை மாவட்டத்தில் மதுரையிலிருந்து பாலமேடு வரை நகரப் பேருந்து (City Bus) விடம் செயற்குறிப்பு அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மதுரையிலிருந்து டி. மேட்டுப் பட்டி வரை உள்ளதற்போதைய வெளியூர் பேருந்து வழித்தடத்தை மதுரையிலின்று பாலமேடு என்ற நகர்ப் புற பேருந்து வழித்தடமாக மாற்றுவதற்கான ஒரு செயற்குறிப்பு மதுரை மாவட்ட போக்குவரத்து ஆணையரின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு உரிமைப் பிரச்சனை பற்றிய தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது நாளைய தினம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

(2) கவன ஈர்ப்பு.

பல்லடம் தொகுதியில் மழையின்மையால் ஏற்பட்டுள்ள குடிநீர் பற்றாக்குறை குறித்து.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு பருவத் திலும் கோடையிலும் மழை தவறியதின் காரணமாகப் பல்லடம் தொகுதியில் சுமார் 250 கிராமங்களில் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு மக்கள் துன்பத்திற்

1971 ஜூலை 13] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

குள்ளாகியுள்ளார்கள் என்பதைப் பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரி பத்தைத் மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஊர்ப்பணிகள் மானியத்தில் கிடைக்கும் நிதிகளைக் கொண்டு, ஊர்களின் அடிப்படை வசதி யான குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் பொதுவாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஊர்ப்பணிகள் மானியத்திலிருந்து ஊர்ப்புற குடிநீர் வசதிக்கென ஒதுக்கப்படும் நிதிகளைக் கொண்டு, சாதாரணக் கிணறுகள் தோண்டுவதில், மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகளை அமைத்தல், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்குக் குழாய் மூலம் குடிநீர் வழங்கல், குழாய் துணைக் கிணறுகள் அமைத்தல், ஊருணிகளை ஆழப்படுத்துதல் போன்ற பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஊர்ப்புறக் குடிநீர் வழங்கல் பணிசெருக்கென பொதுமக்களிடமிருந்தாவது, ஊராட்சிகளிடமிருந்தாவது 35 சதவீத நன்கொடைத் தொகை திரட்டப்படுகிறது. அரிசனப் பகுதிகளில் இப்பணிக்கென மக்கள் நன்கொடைத் தொகை விலக்களிக்கப்பட்டு, மாறாக 15 சதவீத நன்கொடைத் தொகை அரிசன நலத் துறையிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது.

சாதாரண கிணறுகளுக்கென ரூ. 10,667-ம் குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கென ரூ. 17,887-ம் நடப்பாண்டில் ஒவ்வோர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. குடிநீருக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதியானது கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கும், தற்போதுள்ள கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதலுக்குமே பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. குழாய்கள் மூலம் குடிநீர் வழங்குதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட தொகையானது, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு, மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகளை அமைக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஊர்ப் பணிகள் திட்டத்திற்கென ஒவ்வோராண்டும் ஒதுக்கப்படும் குறைந்த நிதியைக் கொண்டு மேல் நிலை நீர்த் தொட்டி அமைத்தல், குழாய் வழியாகப் பெருமளவிற்கு குடிநீர் வசதி செய்ய நிச்சயமாக இயலாது. இதுபோன்ற பணிகள் பல ஆண்டுகளில் படிப்படியாக நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இவ் வேலைகள் எல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு, உள்ளூர் நிலைமைக்கேற்ப ஒன்றியப் பொறியாளர்களால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

உட்கடை ஊர்களுக்குக் குடிநீர் வழங்க வேண்டுமென்பதற்காகவே “யுனிசெஃப்” உதவியுடன் மாநிலத்திலுள்ள பாரைப் பகுதிகளில் குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டும் ஒரு சிறப்புத் திட்டத்திற்கு அரசு அண்மையில் ஒப்பளித்துள்ளது. இத் திட்டத்தின் படி துளையிடும் கருவிகள், ஊர்திகள் போன்றவற்றை “யுனிசெஃப்” அளித்து உதவும். 1971-72-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஐந்தாண்டுகளுக்குள்ளாக இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு தலைமைப் பொறியாளர் (நெடுஞ்சாலை) இடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் முழுவதும் அரசால் ஏற்கப்பட்டு, செயல்முறைத் திட்டங்கள் இந்திய அரசிற்கும் “யுனிசெஃப்” டிற்கும் இறுதியான ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்திற்கு இந்திய அரசு வெகு விரைவிலேயே அனுமதியளிக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அடுத்த சில திங்களிலேயே இத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்படும். ஆண்டிற்கு 1,770 வீதம் ஐந்தாண்டுகளில் 8,850 குழாய்க் கிணறுகள் இத்திட்டத்தின்படி, மாநிலத்தில் நிறுவப்படும். பல்லடம், குலூர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களை உள்ளடக்கிய

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1971 ஜூலை 13]

பல்லடம் தொகுதியை பொறுத்த வரையில் ஐந்தாண்டுகளுக்குள் 148 கிராமங்களில் 381 குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்ட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் நிலவியுள்ள வறட்சி நிலைக்காக, சிறப்பு மானியம் கோரி அரசின் வருவாய்த் துறைக்கு கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கோரிக்கைகளை அனுப்பியுள்ளார், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கோரிக்கைகளைக் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்த பின்னர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், தோண்டுதற்குமென ரூ. 5 இலட்சத்திற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து, பல்லடம், சூலூர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தேவைகளுக்குரிய பங்கு கிடைக்குமென்று எண்ணப்படுகிறது.

ஊர்ப்புறங்களில் குடிநீர்வழங்கல் தட்டுப்பாட்டைக் களைவதற்கென அரசு மேற்கண்ட முறையில் போதிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

இந்த நடவடிக்கைகள் தவிர, நகர், ஊர்ப்புறங்களில் குடிநீர் வழங்குவதற் குரிய திட்டங்கள் விரிவான முறையில் உருவாக்கி நிறைவேற்றும் பொறுப்பானது 'தமிழ்நாடு குடிநீர் வழங்கல், கழிவுநீர் வாரியத்திடம்' ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. சட்டப்படியான அடிப்படையில் இவ்வாரியம் அண்மையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. விரிவான முறையில் குடிநீர் பற்றாக்குறைச் சிக்கலைத் தீர்க்க இவ்வாரியம் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்கிறது.

3. அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்.

(அ) 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 21/1971)—
(தொடர்ச்சி).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலுள்ள ஒருசில அம்சங்களை வரவேற்றுப் பேசினாலும் பல கருத்துக்களை இந்த அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்ற ஆசையால் ஒருசில கருத்துக்களை இந்த மசோதாவின் மீது கூறிக்கொள்ள நான் விரும்பப்படுகிறேன்.

இது பஸ்களுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவருவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மசோதா. உச்சவரம்பு வைக்கவேண்டுமென்பதை எல்லோரும் வரவேற்கிறோம். அந்த வகையில்தான் இன்றைக்கு மோனாப்பலியை, ஏகபோகத்தைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவில் உச்சவரம்பு தீர்ணயிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் பத்து பஸ்கள்தான் ஒரு நபருக்கு இருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பஸ்காரர்கள் நிலையை ஓரளவிற்குத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்ற காரணத்தினால் நான் ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பத்து பஸ்கள் வைத்திருக்கும்போது யார் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றால்

For the purpose of this Section, a person means the holder of a permit.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். யார் மீது பெர்மிட் இருக்கிறதோ அவர்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இதை லான்ட் சீலிங் மாதிரி யோசிக்கக் கூடாது. இது ஒரு தனித் தொழில். தனி நபருக்கு ஒரு மரியாதை உண்டு. நாட்டு மக்களுக்குச் சிறப்பான முறையில் நன்மை செய்யவேண்டிய

1971 ஜூலை 13]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதும் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும் அந்த அடிப்படையில் நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இதை ஏதோ சமதர்மத்திற்குப் புறம்பாகவோ அல்லது உங்கள் உச்சவரம்பிற்கு ஏதாவது கேடு விளைவிக்கக் கூடிய அளவிலோ சொல்கிறேன் என்ற எண்ணத்தில் இதை நோக்கக் கூடாது. நல்லநோக்கத்தோடு இதைப் பார்க்க வேண்டும்.

ஏனென்றால் பஸ் கம்பனி என்றால் முதலாளிகள் வைத்திருக்கிற பஸ் கம்பனிகளும் இருக்கின்றன.

“Private Limited Company, Public Limited Company, Co-operative society for ex-servicemen, Partnership family concerns”

என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. ஒரு பஸ் கம்பனியில் நான்கு பார்ட்னர்கள் இருந்தால் அவர் நான்கு பேர்களில் அனுபவத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதற்கு சட்ட ரீதியாக பல முடிவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படியிருக்க இன்று மாணேஜிங் பார்ட்னருக்கு மட்டும் தான் பர்மிட்ட் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க மற்ற டயரக்டர்களின் நிலைமை என்ன? அவர்களுக்கு பஸ்கள் வேண்டுமா இல்லையா? அவர்களது அனுபவம் வினாகப் போகக் கூடாது அல்லவா? ஒரு கம்பனியை நான்கு பேர்கள் இருந்து நடத்தி அதில் மாணேஜிங் பார்ட்னருக்கு மட்டும் பர்மிட் கொடுத்துவிட்டு மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கவில்லையென்றால் எப்படி? அனுபவம் உள்ளவர்களின் அனுபவம் என்னவது? நீங்கள் சலுகை ஒன்றும் காட்டவில்லை. அவர்கள் அவர்களது அனுபவத்தை வைத்து, பஸ்கள் வாங்கி வொர்க்வுப்ஸ் போட்டு, 155 (ஏ) ரூல் படி மார்க்கெட்லாம். வாங்கி ஆர். டி. ஏ. யிடம் பர்மிட் வாங்கி, என். டி. ஏ. யிடம் சென்று பின் ஹைகோர்ட், கபரீம் கோர்ட் என்றெல்லாம் போனால்தான் ஆப்பரேட்டராகலாம். இந்தத் துறையில் உள்ள அனுபவதார்களின் அனுபவத்தை நாம் பெற வேண்டாமா? புதிதாக ஒரு ஆஃப் பஸ் ஆப்பரேட்டராகக் கொண்டுவருவதைக் காட்டிலும் ஏற்கனவே இந்தத் துறையில் இருந்தவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பைக் கொடுப்பதில் என்ன தவறு என்று இந்த அரசாங்கத்தை நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ப்ரைவேட் லிமிடெட் கம்பனி, பப்ளிக் லிமிடெட் கம்பனி இவைகளில் நிறைய டயரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். பஸ் மாணேஜிங் டயரக்டர் பேரில் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, மற்ற டயரக்டர்களுக்கு பத்து பஸ்கள் என்று பிரித்துக் கொண்டு போக வசதியிருக்குமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அதேபோல், ‘சொலாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டி ஃபார் எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்’

என்றிருக்கிறது. இந்தப் பழைய ராணுவ வீரர்களின் மறுவாழ்வின்காக அது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு சொஸைட்டியாக இருந்தால் அவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு மார்க் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தோம். பழைய ராணுவ வீரர்களுக்கு கூட்டுறவு முறையில் ஒரு சொஸைட்டி இருப்பதன் காரணமாக நூற்றுக்கணக்கான பழைய ராணுவ வீரர்களின் குடும்பங்கள் நன்மை அடைய முடிகிறது. அவர்களே ட்ரைவர்களாகவும், லேபிட்டர்களாகவும், மெக்கானிக்களாகவும் நடத்தி வருகிறார்கள். இருபது, முப்பது, ஐம்பது என்று கூட இருக்கிறார்கள் ஒரு சொஸைட்டியில். அப்படியிருக்க திடீரென்று

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 ஜூலை 13]

பத்து பஸ்களுக்கு மேல் உள்ளதை சரண்டர் செய் என்று சொன்னால் அந்தக் கூட்டுறவு சொஸைட்டியில் பழைய ராணுவ வீரர்களின் பல குடும்பங்கள் தெருவில் நீங்க வேண்டியவரும். அவர்களுக்கு வேறு வேலை இருக்காது, வசதியிருக்காது, எவருக்கு மறுவாழ்வு தரவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டுச் செய்தோமோ அவரது வாழ்வை குலைக்கப் போகிறோம் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆகையால் எக்சம்ஷன் கிளாசிலே 'ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட்' 'சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்' என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களே, அதிலே 'கோவாப்ரேடிங் சொஸைடி பார் எக்ச்-சர்வீஸ்மென்' என்பதையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பழைய ராணுவ வீரர்களுக்கு நல் வாழ்வு கொடுக்கும் வகையில் நாமே அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து, பஸ்களைக் கொடுத்து அவர்களுக்கு வாழ்வு கொடுத்து இருக்கிறோம். அந்த சொசைடிகளிலே 50 பேர் 60 பேர் கூட இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் இந்த 10 பஸ் என்று வைத்து இருப்பது நியாயமானதல்ல. மனிதத் தன்மைக்கு புறம்பானது. நம்முடைய கொள்கைக்கு ஏற்றதல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதை இந்த அரசு சீர்தாக்கிப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ்களுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டு வருவது புரட்சிகரமான திட்டம்தான். அதை நம் மக்களை பாதிக்காத அளவில் கொண்டுவந்தால் அந்தத் திட்டம் தல்ல திட்டமாக இருக்கும். அப்படி இல்லாமல் செய்தால் அதிலே அடிக்கடி ஓட்டைகள் விழுந்து கொண்டே இருக்கும். லான்ட் சீலிங் ஆக்ட்டுக்கு இன்றைக்குக் கூட ஒரு அமெண்ட்மென்ட் வருகிறது. இத்தோடு அது நின்று விடப்போவது இல்லை. இப்படி அடிக்கடி வந்து கொண்டே இருக்கும். நம்முடைய இந்த அவசரச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்கள் என்றால் அதிலே முக்கியமானவர்கள் இந்த எக்ச்-சர்வீஸ்மென்கள் தான். ஆகவே, இந்த 'எக்ச்-சர்வீஸ்மென் கோவாப்ரேடிங் சொஸைடி'க்கு நாம் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஐம்பது பஸ்களுக்கு மேல் வைத்திருக்கும் பஸ் கம்பெனிகளை தேசிய மயமாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறோம். அது இந்த மசோதாவிலே வரவில்லை. ஆனால் அதைச் சொல்லியிருக்கிறோம். நாம் 50 பஸ்களுக்கு மேல் உள்ளவர்களிடமிருந்து எடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லும்போது, அதிலே அனுபவசாலிகள் நிறையபேர் இருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்தில் அதிக வண்டிகள் தேங்கக் கூடாது என்று சொல்லும்போது, அவர்களுக்கும் இந்த 10 பஸ் வைத்துக்கொள்ளும் உரிமை வழங்க வேண்டும். அது நியாயமானது. 10 பஸ் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நிலத்திற்கு 15 ஏக்கர் என்று உச்சவரம்பு வைத்து இருக்கிறீர்கள். பஸ் ஆபரேட்டர்கள் எங்களுக்கு 10 பஸ் என்று வைத்து விட்டார்களே என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். சிறந்த ஓர்க் ஷாப் வைத்து இருந்தால் தான் எபிஷியண்ட் சர்வீஸ் நடத்த முடியும். இதை ஆற அமர யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி நல்ல ஓர்க்ஷாப் வைத்து, எபிஷியண்ட் சர்வீஸ் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்கள் சிறப்பாக சர்வீஸ் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால்,

1971 ஜூலை 13]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இந்த 10 பஸ் 'ஆப்டிமம் லெவல் ஆப்ரேஷன்' என்ற முறையில் அண்டர்-டேக்கிங் நடத்துவதற்கு முடியுமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்துச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த பஸ் உரிமம் வழங்குவதிலே ஆ.டி.ஏ.க்கு அதிகாரம் கொடுத்து இருக்கிறோம். ஆர்.டி.ஏ.வுக்கு கலெக்டர் தான் அதிகாரி. கலெக்டர் அதிகாரியாக இருப்பதால் சிறப்பான முறையில் நியாயமான முறையில் பரமிட்டுகள் வழங்கப் படுகிறதா என்று மக்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அந்தச் சந்தேகத்தை களைத்து விடவேண்டுமென்று சொன்னால், ஆர்.டி.ஏ.வை டிஸ்டிக்ட் ஜட்ஜ், சப்-ஜட்ஜ் என்று போட்டு விடுங்கள். நீதிபதி என்று சொன்னால் அவர் சரியானபடி டாகுமென்ட் இருக்கிறதா என்பதை எல்லாம் மிகத் தெளிவாகவும் நிதானமாகவும் பார்ப்பார். கலெக்டர் அப்படிப் பார்க்க முடியாது. அவருக்கு அத்தகைய பொறுமை இருப்பது கஷ்டம் தான். நீதிபதியை ஆர்.டி.ஏ.வாகப் போட்டு விட்டால் நாம் கேட்பது என்ன என்பதை யோசித்துப் பார்த்து முடிவு சொல்வார்.

"There will be a judicial disposal of the entire matter". Quasi-Judicial- என்று இருப்பதாலே அரசாங்கத்திற்கு அங்கே ஒரு செல்வாக்கு இருக்குமோ என்ற சந்தேகம் இல்லாமல் இருக்கும். ஆகவே, நீதித்துறைக்கு விட்டு விடுவது மிகமிகச் சிறந்தது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, ஆர்.டி.ஏ. கலெக்டராக இல்லாமல், நீதித்துறையைச் சார்ந்தவராக இருந்தால், சரியான முறையில் ஆற அமர வரும் 10-15 அப்ளிகேஷன் களையும் கவனித்து நல்ல முடிவு எடுக்க முடியும். இதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எஸ்.டி.ஏ.டி.க்கு இப்போது டிஸ்டிக்ட் ஜட்ஜ் போட்டு இருக்கிறார்கள். இந்தப் புதிய மாற்றம் எதற்காகக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. இது வரையில் எஸ்.டி.ஏ.டி.-க்கு மேலே ரிட் பெடிஷன், ரிட் அப்ரீல், அதற்கும் மேலே கப்ரீம் கோர்ட் என்று இருந்தது. இப்போது ஹைக்கோர்ட்டுக்கு ரிவிஷனுக்கு அனுப்புகிறார்கள். ஒரு வேளை பஸ் ஆபேரடர்கள் ரிட் அப்ரீலுக்குப் போகக் கூடாது என்பதற்காக இப்படிச் செய்தார்களோ எனக்குப் புரியவில்லை. இந்தப் புதிதான முறை அவசியம்தானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதற்காக இடையிலே ஒரு நிலை குறைய வேண்டுமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. நமக்கு இருக்கும் அனுபவமான முறை நல்ல முறையில் இருக்கும்போது எதற்காக இந்த மாற்றம் என்று தெரியவில்லை. இதை மாற்றுவதற்கு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இனியும் என்பதற்காக நேற்று ஒரு காரரமான விவாதம் நடந்தது. இந்த 48-ஏ விதியிலே

"48-A. Benami applications for stage carriage permits to be rejected—Notwithstanding anything contained in this Act, a Regional Transport Authority shall refuse to grant or renew a stage carriage permit if it appears to such authority, after making such enquiry as it deems fit, that the application for such permit is benami.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 ஜூலை 13]

இது முன்னாலேயே மோட்டார் வெஹிகிள்ஸ் சட்டத்தின் 155-ஏ செக்ஷனிலே இருக்கிறது. யாருக்கும் பிளமி கொடுக்க முடியாது. என்னதான் சட்டத்தில் இருந்தாலும், யார் பணம் கொடுத்தார்கள், யார் சொந்தம் கொண்டாடுகிறார்கள் என்று பார்த்துச் சொல்ல முடியாது. இது முன்னால் உள்ள சட்டத்திலேயே இருக்கிறது. இருந்தாலும் அதை நிரூபிக்க முடியாது. நாங்கள் வக்கீல்கள் எப்படியும் எது யாருக்கு சொந்தம் என்பதை சொல்லிவிட முடியும்.

The wife is not a benami for the husband மனைவி புருஷனுக்கு பிளமி இல்லை. மனைவி சொந்த சொத்தில் பஸ் ஓட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது பிளமி இல்லை. அப்படி ஒரு தீர்ப்பு இருக்கிறது. பிளமி என்று நாம் போட்டு இருப்பது நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு செய்து இருக்கிறோம். பஸ்ஸில் இப்படி வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இப்போது இருக்கும் 155-ஏ விதிகளின் படியே பிளமி அனுமதிக்க முடியாது. மீண்டும் இதைச் செம்மையாகச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். எத்தனை நாம் சொன்னாலும் சட்டம் சட்டம்தான். பிளமி என்றால் ஒருவர் பணத்தைப் போட்டு விட்டு, மற்றவர் பெயரில் நடத்துவது. இதில் பணம் போட்டவர் யார், நடத்துபவர் யார் என்று கண்டுபிடிக்க முடியாது.

To pierce the veil of incorporation.

ஒருவலையைக் கிழித்து உள்ளே இருப்பவர் யார் என்று பார்க்க முடியாது. திரையைக் கிழித்து உள்ளே இருப்பவர்கள் யார் என்று பார்த்தாலும் அதற்குள் மறைந்து இருப்பவர்கள் யார் என்று பார்க்க முடியாது. இந்த 48-ஏ செக்ஷன் போட்டு இருப்பது அவசியம் இல்லாத செக்ஷன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மோட்டார் வெஹிகிள்ஸ் ஆக்டிலேயே இந்த பிளமிகளைக் கட்டுப் படுத்த வசதி இருப்பதால் இது தேவை இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்போது இரண்டு சலுகைகளை பஸ் ஆபரேட்டர்களுக்குக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதாவது, ஒன்று அவர்களே பர்மிட்டுகளை 'சான்டர்' செய்யலாம், அல்லது பர்மிட் காலம் முடிந்த பிறகு புதுப்பிக்காமல் விட்டு விடலாம். இந்த பர்மிட்டுகளை சான்டர் செய்து 18-6-1971-ம் தேதியிலிருந்து ஒரு மாதத்திற்குள் செய்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் காலம் 18-7-1971 அன்றே முடிந்த விடுகிறது. நாம் சட்டத்தையே இப்போது தான் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். இதற்குமேல் விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டு, நாம் எவ்வளவு உச்சவரம்பு வைக்கப்போகிறோம், 50 பஸ் வைத்து இருக்கிறவர்களுக்கும் 10 பஸ் கொடுப்பதா, இது எல்லாம் அரசாங்கம் முடிவு செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இந்த ஒரு மாத கெடு போதாது. ஆகவே, அந்த பஸ் களுக்காக கொடுக்கப்பட்ட பர்மிட்களின் காலம் முடிந்த பிறகு புதுப்பிக்காமல் விட்டுவிடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். அதற்குப் பிறகு வேறு யாருக்காவது ஈடுகளைக் கொடுக்கலாம்.

அதற்குப் பிறகு 75 மைல்களுக்கு மேல் இருக்கும் தடங்களை தேசியமயமாக்குவது என்று இப்போது அரசாங்கம் வைத்து இருக்கிறது. இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தின் காரணமாக அந்த உச்சவரம்பு தேவை

1971 ஜூன் 13]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பில்லை என்று கருதுகிறேன். இப்போது தனி நபர் கையில் 10 பஸ்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று கொண்டுவந்து இருப்பதால், 75 மைல்களுக்கு மேல் உள்ள தடங்களை அரசாங்கம் தேசிய மயம் செய்ய வேண்டுமா என்பதை மீண்டும் சிந்தித்துப் பார்ப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். காரணம், இன்னும் பல சிறு பஸ் உடமைக்காரர்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டால், அதனால் அந்தத் துறை செம்மையாக நடத்தப் பெறும். வரியும் சர்க்காருக்குவரும். அது மக்களுக்கும் நல்லதா அமையும். அதே போன்று 50 பஸ்ஸுக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுக்கு காம்பென்சேஷன் கொடுத்து, பஸ்களையும் எடுக்கப் போகிறார்கள்.

அதே நேரத்தில், 49 பஸ் வைத்திருப்பவன் கதி என்ன? 10-க்கு மேல் இருக்கும் 39 பஸ்களை அவன் என்ன செய்வது, முதலாளிகள் என்றால், அவர்கள் என்ன பெரும் பணக்காரர்கள்? இல்லை. காரணம், அவர்கள் மார்வாரிகளிடம் கடன் வாங்கியிருப்பதால், அவர்களைக் கழுத்தை நெறிக்கும் இடைஞ்சல்தான் ஏற்படப் போகிறது. அவர்கள் கதி என்ன? அவர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டாமா? திடீர் என்று 10 பஸ் என்றால், பாக்கியிருக்கும் 39 பஸ்களை அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? எங்கே கொண்டு விற்பார்கள்? காயலான் கடையில் போடுவதா? அவர்களுக்கும் நீங்கள் உதவி நிதி கொடுக்க வேண்டும். லைபரேனஸ் கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து உதவி யளிக்க வேண்டும். பெரும் வட்டிக்கு வாங்கியிருப்பவர்களை திடீர்மென்று நடுத்தெருவில் விடுவதா? பார்த்தால் என்னவோ சமாதானமாக பெரிய துறை என்று நினைக்கிறோம். அதில் என்ன என்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் புரிந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தால், சொல்லுகிறேன். அவர்களால் திடீர்மென்று மீதியிருக்கும் பஸ்களை விற்க முடியாது. நீங்களும் எடுக்கப் போவ தில்லை. 50 பஸ்ஸுக்குமேல் இருப்பவர்களிடம்தான் எடுக்கப் போகிறீர்கள். அவன் பாடு என்ன ஆவது? இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், நீங்கள் பெரும் பணக்காரர்களுக்கு உதவி கொடுக்கிறீர்கள். சிறு முதலாளிகளை விட்டு விடுகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பெரிய முதலாளிகளுடைய பஸ்களை யெல்லாம் எடுக்கப் போகிறோம். பத்து பஸ்கள் உள்ளவர்கள் பெரிய முதலாளிகள் அல்ல. என்ன உதவி செய்ய வேண்டும் என்று தாங்கள் சொல்லு கிறீர்கள்?

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி: நான் சொல்லுகிற உதவி, நீங்கள் செய்கி றது சரியில்லை, 10-க்குமேல் இருக்கும் 39 பஸ்கள் என்றால் அவர் தினாலவாரே, அவருக்கும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதுதான். அவர் தன்னிடம் உள்ள 29, 39, பஸ்கை வைத்துக் கொண்டு என்னடா செய்கிறது என்று தலிப்பார். அவர்களுடையதை யார் வாங்குவார்கள்? அவர்கள் தாங்க மாட்டார்கள் பெரிய முதலாளிகள் என்றால் தாங்குவார்கள். அதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பஸ் முதலாளிகளுக்காகப் பேசுப வர்கள், தொழிலாளிகளுக்காகவும் வாதாடுவார்களா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

[1971 ஜூலை 13]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எங்களுக்கு பஸ் முதலாளியும் இந்த நாட்டின் குடிமகன் தான், தொழிலாளியும் குடிமகன் தான். இருவருக்கும் எந்த வித்தியாசமும் கிடையாது. ஆகவே, அதில் சங்கடப்பட வேண்டாம். பஸ் முதலாளி என்றால் என்ன டாடாவா, பிரிளாவா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, 50 பஸ்ஸுக்கு மேல் வைத்திருக்கும் நிறுவனங்களை அரசு உடமை யாக்கும்போது, தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காகத்தான் செய்யப் படுகிறது. டாடா, பிரிளாவைப் பார்த்து அல்ல. தொழிலாளிகள் பாதிக்கப் படக் கூடாது என்றுதான் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதைத்தான் நானும் சொல்லுகிறேன். 50 பஸ் வைத்திருப்பவரின் தொழிலாளியைப் பற்றிச் சொன்னால், 30 பஸ் வைத்திருப்பவரிடம் இருக்கும் தொழிலாளி கணக்கில்லையா? பிரச்சினையைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டால், சரியாக இருக்கும். பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்களில், 10, 20 பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்களிடமும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். எக்ஸ்சர்வீஸ்மென் கூட்டுறவு சொசைடி இருக்கிறது. அவர்கள் தொழிலாளிகள் இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஆகவே என்ன செய்யலாம் என்று யோசனை சொல்லுகிறீர்கள்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதற்காகத்தான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், தேசியம் ஆக்கும் போது, ஒரு கிளாசுக்குப் பரிகாரம் தந்து விட்டு, இன்னொரு கிளாசுக்குப் பரிகாரம் இல்லாவிட்டால் அது சரியாகாது. இன்றைக்கு எக்ஸ்சர்வீஸ்மென் கூட்டுறவு சொசைடி இருக்கிறது. அதற்கு எக்ஸம்ஷன் கொடுக்கலாம். மனிதாபிமானத்தோடு செய்ய வேண்டிய காரியம். மறு வாழ்வு கொடுக்க வேண்டிய காரியம். இந்தப் பிரச்சினையை முதலாளி-தொழிலாளி என்ற போர்வையில் போடக் கூடாது. உள்ளே உள்ள பிரச்சினையை அலசி முடிவு செய்ய வேண்டும். 15, 20 பஸ்களை வைத்திருந்தாலும், அவரிடமுள்ள தொழிலாளிகளும் பாதிக்கப் படுவார்கள். பெரிய முதலாளி என்றால் ஒன்றுமில்லை பென்றாலும் வீட்டிலே உட்கார்ந்து கொண்டு விடலாம். ஆனால், 15 தொழிலாளிகள் உள்ள பஸ் முதலாளி என்ன செய்வார்? இப்படி யெல்லாம் பிரச்சினையைப் பார்க்கும்போது, அவசரச் சட்டம் போடும்போது, சிறப்பான பஸ் தொழில் நடக்க உதவியாகச் செய்ய வேண்டும். நாட்டிலேயே தமிழ் நாட்டில் சிறப்பான பஸ் தொழில் நடக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது.

"efficient operation is in our state" ஆகையினால், தனி முதலாளியாக இருந்தாலும், வரி போட்டு வாங்குங்கள், சமதர்ம உணர்ச்சியினால். ஆனால் அவர்கள் சாகாமல் இருக்க வேண்டும். அவர்களிடமும் உள்ள தொழிலாளிகள் பயன் பெறும் வகையில் செய்ய வேண்டும். ஆத்திரப்பட்டு செய்துவிட்டு, சிக்கல்களை உண்டாக்காமல் இருக்க வேண்டும். முதலாளிக்காகப் பேசுவதாகவோ, தொழிலாளிக்காகப் பேசவில்லைபென்றே நினைக்க வேண்டாம். பஸ்களில் உள்ள கஷ்டங்களை அனுபவ பூர்வமாகத் தெரிந்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால். வக்கீல் தொழிலில் அவர்களுடைய

1971 ஜூன் 13]

கட்டநஷ்டங்கள் புரிந்திருக்கிற காரணத்தால் இதை எடுத்துச் சொன்னேன். அதில் முடிவு எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: இந்த உச்ச வரம்பு முறையை அம்மையார் ஒரு வகையில் ஏற்கிறார்கள், இன்னொரு வகையில் மறுக்கிறார்கள்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசுகிறீர்களா? விளக்கம் பிறகு கேட்கலாம்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: நான் விளக்கம்தான் கேட்கிறேன், ஒரு முறை பேசும்போது, ஒத்துவரவில்லை என்கிறார்கள். மற்றொரு முறை சரி என்கிறார்கள். 10 பஸ் வைத்திருப்பவர்களிடமும் தொழிலாளர்கள், முதலாளி உண்டு. 50 பஸ் வைத்திருப்பவர்களிடமும், தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள் உண்டு. அரசாங்கத்தினுடைய திட்டம் வைத்திருக்கும் பஸ்களுக்கு வரம்பு கட்டி அவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்படும் என்பதுதான். அதிகமாக வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து பிரித்து இந்த அளவுக்குத்தான் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று செய்கிறார்கள். அவர்கள் வக்கீல் பாஷையில் பேசுவது சாதாரண அரசியல் அனுபவம் உள்ள எனக்கு விளங்கவில்லை. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 'வக்கீல்கள்' என்று குறிப்பிட்டிச் சொல்லக் கூடாது. சட்ட மன்றத்திலே ஒரு தொழிலைப் பற்றி, 'டாக்டர்', 'வக்கீல்' என்று சொல்லக் கூடாது. (சுறுக்கீடு) அம்மையார் சொல்லலாம், அவர்களே வக்கீல், தன் அனுபவத்தைச் சொல்லும்போது சொல்லலாம். ஆனால் மற்றவர்கள் சொன்னால், அது நோக்கம் கற்பிக்கும் முறையில் அமைகிறது. வக்கீல் குலத்தைப் பாதிக்கும். அதைத் தவிர்ப்பது நல்லது.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: நான் கேட்டது. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விளக்கத்தை மட்டும் கேளுங்கள். அம்மையாரிடம் தங்களுக்கு என்ன விளக்கம் வேண்டும் என்று கேளுங்கள்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: நான் கேட்கிறேன், எந்த வகையில் இது பாதிக்கிறது என்பதை விளக்க வேண்டும். எந்த அடிப்படையில் அவர்கள் சிறு முதலாளிகளைப் பாதிக்கிறது என்கிறார்கள்? 50 பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்களுடைய தொழிலாளிகளை எப்படிப் பாதிக்கிறது, 10 பஸ் வைத்திருப்பவருடைய தொழிலாளிகளை எப்படிப் பாதிக்கிறது என்பதை அவர்கள் விளக்க வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது உச்ச வரம்பு பத்து பஸ்கள். 19, 20 என்று வைத்திருந்தால், 10-க்குத்தான் பர்மிட் கொடுப்பார்கள். ஆகையினால் பத்துக்கு மேற்பட்டதை விற்றே ஆகவேண்டும். அவரிடம் ஏற்கனவே வேலை செய்த தொழிலாளிகள் விலக்கப் படவேண்டும், நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டும். பாக்கியை வேறொருவருக்குக் கொடுக்கும் போது, அவர் தனக்கு இஷ்டமான தொழிலாளிகளை வைத்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் 50 பஸ்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து எடுத்து தேசியம் செய்யும்போது, அப்படியே பஸ்கள் ஒர்ஷாப் எல்லாவற்றையும் எடுக்கிறோம். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. சுரேந்தரன்.

■ திரு. எம். சுரேந்தரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த பஸ்களை தேசியம் ஆக்குவதில், ஏற்கனவே என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன். எல்லாவற்றையும் எல்லாத் துறைகளையும் தேசியமாக்க வேண்டும் என்று கூறி இருக்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய அம்மையார் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள், என்னுடைய கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டது போல் பேசியிருப்பதைக் கண்டு நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

இப்பொழுது பஸ்களை எடுப்பதன் மூலம் ஏற்படுகின்ற ஒரு பெரிய சிக்கல், அதிலே பணி செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு என்ன நிலை ஏற்படும் என்பது. அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு உரிமைகளும், சம்பளமும் அப்படியே கொடுக்கப் படுமா? அரசாங்கம் எடுக்கும்போது, அரசாங்கத்தில் இருக்கும் விதி முறை களுக்கு ஏற்றபடி இல்லாவிட்டால், அவர்களுடைய நிலை என்னவாகும்? இது போன்ற பிரச்சினைகள் எல்லாம் அமைச்சரவர்களால் விளக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். அதோடு பஸ்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்கிறபோது, அப்படி எடுத்துக்கொள்கிற நோக்கம், அதனால் பலனை ஓட்டுகிறவர் களுக்கும், அதிலே செல்கிறவர்களுக்கும் நல்லவிதமாக பயனுள்ள வகையில் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும் என்று தான் நான் கருதுகிறேன். அப்படி யானால், இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையிலே....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டம், அரசு பஸ்களை நாட்டுடைமையாக்குகின்ற சட்டமல்ல. இது உச்சவரம்புச் சட்டம். இதிலே தொழிலாளர்களைப் பற்றியும், தொழிலாளர் சம்பள விதிதங் களைப் பற்றியும், சர்வீஸ் கண்டிஷன் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே தான் இந்த விளக்கத்தைத் தருகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்தரன் : உச்சவரம்பைத் தொடர்ந்து சில காரியங்கள் செய்யப் படவிருக்கின்றன என்ற காரணத்தால், அப்படிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. உச்சவரம்பு என்று சொல்லும்போது அது ஒரு சேவா உணர்ச்சியுடன் தான் செய்யப் படுகிறது என்று கருதுகிறேன். பெரும் மூலதனம், பெரும் செல்வம் ஒரே இடத்தில் தங்காமல் அதைத் தடுத்து எல்லோரிடமும் பாவலாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தான் இந்தச் சட்டம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சேவாவுணர்ச்சி என்று சொல்லும்போது, இப்போது புது முறையாக கூட்டாகச் சேர்ந்து சம்பளவிகளை நடத்துகிறார்கள். எக்ஸ்சர்வீஸ் மென் கூட்டுறவுச் சொசைட்டிகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களுடைய பஸ்களுக் கெல்லாம் கூட உச்சவரம்பு என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. யோசித்துச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

எனக்கு ஒரு தகவல் கோவையிலிருந்து வந்திருக்கிறது. அங்கே உள்ள கூட்டுறவுச் சொசைட்டி நல்ல முறையில் லாபகரமாக, பிரயாணிகளுக்கு நல்ல முறையில் வசதிகளைத் தந்து காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்று அந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே 75 மைல்களுக்கு மேல் உள்ள பஸ்களை எடுத்துக் கொள்வது என்று வந்தபோது அந்த நோத்திலேயே இன்றைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரிடம் நான் வாதாடி இருக்கிறேன். உறைந்த முதலமைச்சர் அண்ணாவிடமும் இது சம்பந்தமாக வாதாடியிருக்

1971 ஜூலை 13]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

இன்றேன். அத்தகைய கட்டுறவுத் தடங்களை எடுக்கக் கூடாது என்று கூறி விருக்கின்றேன். ஆனால் என்னுடைய கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. இன்றைக்கும், இந்த நிலைமையில் கூட சீராக, நல்ல முறையில் ஓழுங்காக நடைபெறுகின்ற கட்டுறவுச் சொசைடிகளுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவராமல் விட்டு விடுவது நல்லது என்று இந்த நேரத்திலேயும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நோக்கம் நல்ல நோக்கம். அது நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். ஒருவரிடம் உள்ளதைப் பிரித்து, அதிலே உள்ளவர்களுக்கு கட்டடங்கள் உண்டாக்குவது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது சரியானதல்ல என்று கூற விரும்புகிறேன். உச்ச வரம்பு செய்கிற போது, மிச்சம் வருகின்ற தொழிலாளர்கள், பஸ்கள் இவர்களுக்காக கட்டுறவுத் துறையிலே செயல்படுகின்ற பழக்கத்தைத் தந்தால் கட்டுறவு முறையை விரிவு படுத்துவதற்கும் மக்களே பொறுப்பு எடுத்துக் கொண்டு கட்டுறவு முறையில் செயலாற்ற முன்வருவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

பத்து பஸ்ஸுக்கு மேலே உள்ள பஸ்களை யெல்லாம் எடுத்து யாரோ ஒரு சிலரிடம் கொடுப்பதன் மூலம் என்ன எதிர்பார்க்கிறோமோ, அதற்குப் பதிலாக வேறு நிலைமை உருவாக்கக் கூடாது. அதற்குப் பதிலாக, கட்டுறவுத் துறையில் பஸ்களை நடத்த உதக்கம் கொடுப்போமேயானால், காரியங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றவும் இந்த மாநிலத்தில் கட்டுறவு என்ற பக்குவத்தை உண்டாக்கவும் அத்தோடு மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் கூட நமது மாநிலம் ஒரு வழி காட்டியாக அமைந்துவிடும் என்று கூறி, இந்த மசோதாவை வரவேற்று அமர்கின்றேன்.

■ திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்று சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தி.மு.க. அரசு சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத் தோடு நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். 75 பஸ்களுக்கு மேலேயுள்ள தனியார் பஸ்களுக்கெல்லாம் உச்சவரம்பு, நிலங்களுக்கெல்லாம் உச்சவரம்பு என்ற நிலையில் நமது தி.மு.க. அரசு செயல்படுகின்ற நேரத்தில் பல தடைகள் பல பள்ளங்கள் குறுக்கிடுகின்றன. இன்னும் வெளிப்படையாகச் சொல்லப் போனால், சொல்லித் திரவேண்டுமானால், பணம் வருகின்ற துறைகளிலே பணத்தைப் போட்டு மிகுதியான செலவீனத்தைத் திரட்டுகின்ற வாய்ப்பிருக்கின்ற காரணத்தால், ஒரு பக்கத்தில் செல்வம் குவிந்துகொண்டே போவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பினைத் தடுக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக இப்படிப்பட்ட திட்டத்தைச் சர்க்கார் கொண்டுவந்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

அதுமட்டுமல்ல. இதிலே உள்ள பல்வேறு ஓட்டை உடைச்சல்களை யெல்லாம் அடைத்து சிறந்த சட்டமாக உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். நமது அம்மையார் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். ஆர்.டி.ஏ. க்கவின் அதிகாரிகளாக மாவட்டக் கலெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கலெக்டர்களெல்லாம் சர்க்காரின் பிரதிநிதியாக மாவட்டங்களில் வேலை செய்கிறார்கள். எனவே, இங்கேயுள்ள மந்திரிமார்கள் யாருக்கு, சிபாரிசு செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு பங்குட் கொடுக்கக்கூடிய நிலைக்குப் போய்விடுமோ என்று ஐயப்பாட்டினை

[1971 ஜூலை 13]

அம்மையார் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். தனியாக நீதிபதிகளை அதற்காகப் போட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் கூட வாதத்திற்காக அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன், வரவேற்கிறேன். நல்ல யோசனை. ஆனால், இந்த ஆலோசனையை உங்கள் ஆட்சி இங்கே இருந்த காலத்தில் அப்போது எடுத்துச் சொல்லியிருந்தால் பாராட்டியிருக்கலாம். காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்திலேயே கலெக்டர்கள் தான் ஆர்.டி.ஏ. அப்போது உங்களுக்கு வசதியாக இருந்தது உங்களுக்கு வேண்டிய ரூட்டுகளைப் பெறுவதற்கு. ஆர்.டி.ஏ. முறை கொண்டு வந்தது தி.மு.க. அல்ல; கலெக்டர்களை ஆர்.டி.ஏ. க்களாக ஆக்கியது காங்கிரஸ் அரசு. தி.மு.க. அரசு அல்ல. இந்த முறையை நாங்கள் உண்டாக்கியிருந்தால், நாங்கள் குற்றவாளியாக கருதப்படுவோம். அன்று இருந்தது தான் இன்றும் தொடர்ந்து வருகிறது.

அதேபோன்று இந்த மசோதாவில் இன்னொன்றையும் வைத்திருக்கிறார்கள். பஸ்முதலாளிகள் கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். சித்தாவதைக்கு உள்ளாகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அது தவறு, 20, 30 ரூட்டுகள் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எந்தெந்த ரூட்டுகளில் நல்ல லாபம் வருகிறதோ, அதிலே ஒரு பத்தினை எடுத்துக்கொண்டு, அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டதுபோக உதவாக்கரையான, லாபம் வராத, டயருக்கும் பெட்ரோலுக்கும் கூட போதவில்லை என்று கூறக்கூடிய ரூட்டுகளை மாத்திரம் சர்க்காருக்கு கான்டர் செய்துவிடலாம் என்ற சலுகை கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இந்த நாட்டில் பொதுத் துறையும் தனியார் துறையும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து வளர வேண்டும் என்ற கருதுகிறவர்கள் நாங்கள். தனியார் மீது காம்படிஷன்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போது தான் செம்மையாக நடக்கும். 'மோனூலி' கூடாது என்று கட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக 63-வது விதி தந்திருக்கிறார்கள். பிளாமி பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் பேசப்பட்டது. அதற்கு 150-ஏ, விதி இருக்கிறது. இதனால், மறைந்து கொண்டிருப்பவர்கள், ஒளிந்து கொண்டிருப்பவர்களைக் கூட அமைச்சர் அவர்கள் இந்த பிளாமி பற்றி திருத்தத்தைப் போட்டு வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறார்கள். தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, அதையும் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, இத்துரையில் நியாயம் வழங்கப்படுவதற்கு, ஆர்.டி. ஏ., எஸ்.டி.ஏ.டி. இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு ரிட். அதற்குப் பிறகு அப்பீல் ரிட். சுப்ரீம் கோர்ட், ஹைகோர்ட்டைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமான வழக்குகள் எதிலிருந்து வருகின்றன என்று சொன்னால் அது பஸ் துறை தான். சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே கேட்டால், சென்னைலிலிருந்து எந்தவிதமான கேஸ்கள் அதிகமாக வருகின்றன என்றால், அது பஸ் ரூட் கேஸ்கள் தான். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றி ஹைகோர்ட்டுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இனிமேல் அதிகமான கேஸ்கள் தேங்காது. எல்லா அம்சங்களையும் ஹைகோர்ட்டே கன்சிடர் செய்யும். நீங்கள் கோர்ட்டிலே வாதாடும்போது ஆர்.டி.ஏ. உர்ரென்று இருந்தார், முகம் கொடுத்துப் பேசவில்லை என்றெல்லாம் கூட ரிட் போடுகிறீர்கள். வாதாடுகிறீர்கள். அந்த நிலையிலிருந்து இப்போது மாற்றம் கொண்டு வந்து "ஒன்லி லீகல் ஆஸ்பெக்ட்ஸ் வில் பி கன்சிடர்ட்" என்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

1971 ஜூலை 13]

THIRUMATHI T. N. ANADANAYAKI: Sir, the Hon. Member has been speaking about the writ jurisdiction of the court and it might lead to contempt of court. The hon. Member himself is a lawyer and he knows that...

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, அது எனக்குத் தெரியாது. ஹைகோர்ட்டைப் பற்றி ஏதும் சொல்லவில்லை. லீகல் ஆல்பெக்டிவ் ஏதாவது தவறு இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்கு ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிவிஷனரி பவர்ஸ் இருக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால், நிறைய கேஸ்கள் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகாது. வீண் பணச் செலவும் ஏற்படாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “நீங்கள் வாதாடுகிறீர்கள்” என்று சொல்வதீர்கள். பொதுவாக வக்கீல்கள் வாதாடுகிறார்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. துரைமுருகன் : சிலர் வாதாடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விஷயத்தைப் பற்றி மட்டும் பேசுங்கள்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, ஆகவே, இந்த நிலைமையில் இந்தக்கைய வழக்குகள் புதிதாக வருவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இந்த திருத்தத்தைப் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அந்த வகையில் ஒரு தவ்வு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து சமதர்மப் பூங்காவாக மாற்றுவதற்கு நாட்டில் சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க வழி கோலியிருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தோடுகூடிய மசோதாவை நான் வரவேற்று அமைகிறேன்.

■ திரு. செ. கந்தப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் மனமார வரவேற்கிறேன்.

தமிழகத்தில் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்த பிறகு உண்மையிலேயே இப்போது நமது அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த உச்ச வரம்பு தான் மிக புரட்சிகரமாக நம் நாட்டு மக்களுக்கு பெருமனளில் பலன் அளிக்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் பெரும்பாலும் எல்லாத் தரப்பினராலும் இது வரவேற்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் அனந்தநாயகி அம்மையார் பேசுகிற நேரத்தில் எனக்குக் கொஞ்சம் ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது. சில மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்தே நமது சபையில் ஒரு தீராத பிரச்சினை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் இயக்கம் ஸ்தாபன காங்கிரஸ் அல்லது காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் தலைவராக இருப்பவர் பெயரால் அழைக்கப்படுவதா என்ற பிரச்சினை இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஸ்தாபன காங்கிரஸ் என்று அழைக்க வேண்டும் என விருப்பம் தெரிவித்து இருந்தார்கள். நிஜவிக்கப்பா காங்கிரஸ், அலி காங்கிரஸ் என்றெல்லாம். ஆனால் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஆச்சரியம், அவர்களுடைய. . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ‘அலி காங்கிரஸ்’ அல்ல. ‘சாதிக் அலி காங்கிரஸ்’ என்று சொல்லுங்கள். இரண்டு அர்த்தம் படுப்படியாகச் சொல்ல வேண்டாம்.

[1971 ஜூலை 13]

திரு. செ. கந்தப்பன் : நான் இரண்டு அர்த்தத்தை நினைக்க வில்லை. பொதுவாகப் பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இது பெயரளவில் இருக்கிற குழப்பமல்ல. அந்த இயக்கத்தைச் சார்ந்திருக்கிறவர்கள் கொண்டிருக்கிற கொள்கையிலும் குழப்பம் இருக்கிறதென்பதை நான் இன்றையதினம் அம்மையார் பேசுகின்றபொழுது புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த மசோதா மீது பேசுகிறார்களா அல்லது பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றி பேசுகிறார்களா? இப்போது அவையின் முன் இருக்கிற விவாதம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மசோதாவைப் பற்றித் தான் பேசுகிறார்கள். இதில் கட்சிக்கு இருக்கிற கொள்கை குழப்பத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். இதில் ஒன்றும் பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. செ. கந்தப்பன் : உச்ச வரம்பைப் பற்றி, நம்முடைய ராஜமான்ய பிரச்சினை தேர்தலுக்கு முன்பு எந்த நேரத்தில் ராஜாக்களுக்காக மிகப் பரிந்து அந்த இயக்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எப்படிப் பேசினார்களோ, அதே போல் தான் பஸ் ஸ்டாட் சொந்தக்காரர்களுக்கு, பஸ் முதலாளிகளுக்காக அம்மையார் பரிந்து பேசுகிறார்களோ என்று அவருடைய பேச்சு தோனி இருக்கிறது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, this is completely twisting my speech. I am not here to file a vakkalath on behalf of private motor operators. I want the Government to consider the pros and cons of the matter.

திரு. செ. கந்தப்பன் : தேர்தலுக்கு முன்பு ராஜ மானியத்தை ஒழிக்கக் கூடாது என்று சொல்லி விட்டு, பிறகு தேர்தல் முடிந்த பின் போட்ட ஒரு மாநாட்டில். . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : Sir, this is not an issue . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உதாரணத்திற்கு சொல்லிவிட்டு முக்கியமான விஷயத்துக்கு வரங்கள்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மிக முக்கியமான உச்ச வரம்பைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். நிச்சயமாக அந்த உச்ச வரம்புக்கு அப்பால். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சீக்கிரமாகப் பேசவேண்டும். சுருக்கமாகவும் நன்றாகவும் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு வாக்கியத்திற்கிடையிலும் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் குறுக்கிடுவதென்றால் தொடர்ந்து பேசுவதென்பது கடினமாக இருக்கும். இந்த மன்றத்தில் கடந்த சில நாட்களாக மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் என்ன வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார்கள், பெருமதிப்புக்குரிய எங்கள் தலைவரைப் பற்றிக் கூட என்பதை நாம் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.

1971 ஜூலை 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : I very strongly object to it.
நீங்கள் விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுங்கள்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : அம்மையார் பேசியிருக்கிற பேச்சுக்கள் ரிக்கார்டில் இருக்கின்ற காரணத்தால் படித்து எடுத்துக் காட்டிப் பேசவில்லை. ஆகவே, குறுக்கிட மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது இருக்கிற விவாதம், வாகனங்களைப் பற்றியது. அம்மையாரைப் பற்றிய விவாதமல்ல.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உச்சவரம்பு போக்குவரத்துக்கு மட்டுமல்ல. மசோதாக்கள் நிறைவேற வேண்டும். பேசுபவர்களுக்கும் உச்சவரம்பு விதித்து விரைவில் மசோதாக்கள் நிறைவேற வழிவகுக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : எனவே, இந்த நிலத்துக்கு உச்சவரம்பு வந்த நேரத்தில், உச்ச வரம்பா, மிச்ச வரம்பா, என்ற கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு, பிறகு தவறுகள் நீக்கப்பட்டன. இந்த மசோதாவில் அம்மாதிரி தவறுகள் இடம் பெருவண்ணம் அதற்கேற்றவாறு விதிமுறைகளும் அமைக்கப்பட்டு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதனை வரவேற்பதற்குப் பதிலாக இதனால் பஸ் சொந்தக்காரர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று எழுப்பப் படுகிற வாதம் பொதுவாக இதுபோல உச்சவரம்பு, சமதர்ம சமுதாயம் அமைப்பதற்கான ஒரு கட்டுப்பாடு, அதற்கான சட்டவிதிகள் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் பழமை விரும்பிகள் பழமைக்கு ஆதரவு தருகிறவர்கள் எழுப்புகிற வாதமாகப்படுகிறது.

பொதுவாக ஒரு பஸ் முதலாளி அல்லது தனிப்பட்ட பெரும் தொழில் நடத்துபவர், இதில் உச்ச வரம்பு கொண்டு வந்தால் அவருக்குப் புனர்வாழ்வு தருகிற அளவுக்கு ஏழையாக மாறிவிடுவதில்லை. 100, 150 பஸ்களை வைத்திருப்பவர்கள் அந்த வண்டிகளை வைத்துக் கொண்டு வேறு வகையில் முதலீடு செய்வதில் அந்த அளவுக்கு வாய்ப்பு வசதியற்றவர்கள் அல்ல. எனவே ஏழைகள் நிலம் எடுக்கப்பட்டு அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு தரவேண்டுமென்று எழுப்புகிற வாதத்திற்கும் அதேபோல் பஸ் முதலாளிகளுக்கு புனர்வாழ்வு தரவேண்டும் என்று பேசப்படுகிற வாதத்திற்கும் இருக்கிற தாரதமியத்தைப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த உச்ச வரம்பால் 10 வண்டிகள் வைத்திருப்பவர்கள் எப்படி வாழ்வு நடத்த முடியும்? அவர்களுக்குப் பொருளாதாரம் போதாது என்று இங்கு பேசப்பட்டது. ஆனால் உண்மையிலேயே எல்லோருக்கும் தெரியும். என்னுடைய சேலம் மாவட்டத்தில் சராசரி ஒரு வண்டிக்கு ரூ. 300-லிருந்து 500 வரை வருமானம் வருகிறது. எவ்வளவு செலவழித்தாலும் ரூ. 100, அல்லது ரூ. 150 மிச்சமாகிறது. 10 வண்டிகள் வைத்திருக்கும் ஒருவர் ஒழுங்கான நிறுவனமாக இருந்தால் ஒரு நாளைக்குச் சுமார் ரூ. 1,000 வருமானம் வரும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது நில உச்சவரம்புக்கு 15 ஏக்கர் நிலம் என்று இருக்கிறது. பஸ்களை பொருத்தமட்டில் 10 பஸ் என்று இருக்கிறது என்று அம்மையார் எழுப்பும் வாதம் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வாதத்தை நான் விளக்க முற்பட்டபோது நான் திரித்துக்

[1971 ஜூலை 13]

கூறுவதாகச் சொன்னது சரியல்ல. அவர்கள் தொடர்ந்து சமுதாய சமதர்மம் அமைக்கப் பாடுபட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்தி இந்த மசோதாவை மீண்டும் வரவேற்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 50 பஸ்களுக்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்குப் பரிந்து சொன்னீர்களே, இதற்கு நீங்கள் சொல்லுகிற யோசனை, பரிகாரம் என்ன என்று கேட்டதற்கு எந்தப் பதிலையும் அம்மையார் சொல்லவில்லை என்பதை இந்த மன்றம் பார்த்தது. உண்மையில் நினைப்பது ஒன்று; சொல்வது ஒன்றாகவும் இருந்தால் இது போன்ற குழப்பம் எல்லாம் ஏற்படத் தான் செய்யும். எனவே. . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: Sir, this is again casting aspersions. நினைவு, சொல் எல்லாம் ஒன்றுதான். டைம் கொடுத்தால் அதையும் சொல்லுகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, should he not be fair? Why should he insinuate the Members on this side of the House? Of course, he has got the right to speak.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் பேரில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த மசோதாவுக்கு இரண்டு திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். முதல் திருத்தம் இந்த மசோதாவானது எந்தத் தேதியில் அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டுவரப்பட்டதோ, அந்தத் தேதியில் இருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது ஜூன் 18-ஆம் தேதியில் இருந்து, இந்த அவசரச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன்னாலே நடந்த கூட்டத் தொடரில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இம்மாதிரியான உச்சவரம்பு மசோதா கொண்டுவரப்படும், 15 பஸ்கள் உச்சவரம்பாக அமையலாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர் தெரிவித்ததற்குப் பின்னால் இந்த அவசரச் சட்டம் வருவதற்குள்ளாக அநேக இடங்களில் பல மாறுதல்கள்—முறையற்ற தன்மையில் நடந்திருப்பதாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்த மசோதா 18—6—1971-இல் இருந்து அமுலுக்கு வரும் என்பதற்குப் பதிலாக 1—4—1971-இல் இருந்தே அமுலுக்கு வரும் என்பதாக அமைவதற்கு நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்படிச் செய்துவிட்டால் இந்தச் சட்டத்தை மீறுவதற்கு எடுக்கக்கூடிய சட்டவிரோதமான நடவடிக்கைக்கு விராக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது திருத்தம் என்னவென்றால் இந்தச் சட்டத்தில் எல்லோருக்கும் தனியாராக இருந்தாலும் அல்லது கூட்டுறவாக இருந்தாலும், அல்லது பார்ட்னர்சிப்பாக இருந்தாலும், ப்ரைவேட் கம்பெனியாக இருந்தாலும், பப்ளிக் கம்பெனியாக இருந்தாலும் 10 பஸ்கள் உச்சவரம்பு என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதற்குமாறாக ஒரு கூட்டுறவோ அல்லது ஒரு பார்ட்னர்ஷிப்போ உள்ளதற்கு 10 பஸ்கள் என்றும், தனியாளாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு 3 பஸ்கள் தான் உச்சவரம்பு என்றும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

1971 ஜூலை 13]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இதற்குமாராக சில உறுப்பினர்கள் சில விவரங்களைத் தெரிவித்தார்கள். பார்ட்னர்ஷிப்பாக நடத்தக்கூடியவர்களுக்கு 10 பஸ்களுக்கு மேல் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும் என்றார்கள், அந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராய் இல்லை.

பொதுவாக பஸ்கள் பூராவும் பொதுத்துறைக்கு வந்தாக வேண்டுமென்ற கருத்து இந்த மசோதாவில் பிரதிபலிப்பதாகவே நினைக்கிறேன். அண்மையில் ஒரு போஷலிஸ்ட் நாட்டுக்கு நான் சென்றிருந்தபோது ஒரு பெண், உங்கள் நாட்டில் தனியாரிடத்தில் போக்குவரத்தைக் கொடுத்து பஸ் கட்டணம் மூலமாக வருவாரும் பணம் எல்லாம் ஒரு ஆனிடத்தில் போய்ச் சேரும்படியாக இருக்கிறதே, இத்தகைய பிற்போக்கான நாடாக அல்லவா உங்கள் நாடு இருக்கிறது, என்றார்கள். ரயில்போக்குவரத்து இந்த நாட்டில் ஒரு தனி யாருக்குச் சொந்தம் என்றால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? போக்கு வரத்து பூராவும் பொதுத்துறைக்கு வந்தாக வேண்டும் என்ற நிலைமையானது இருக்க வேண்டும். பொதுத்துறையில் தவறு இருக்கிறது என்றால் அதை எப்படிக் கண்காணிப்பது என்கிற முறையில் சட்டமன்றம் யோசித்து கொள்கை ரீதியாக குறைகளை அகற்றி, எல்லாவற்றையும் பொதுத் துறையின் கீழ்தான் கொண்டுவந்தாக வேண்டும்.

அடுத்து, இந்த மசோதாவில் இருக்கக்கூடிய சில பகுதிகளைப் பற்றிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

டிசான்ஸ்போர்ட் அப்பலேட் டிரிப்யூனல் எடுத்துக் கொண்டால் அது செம்மையாகத்தான் செயல்பட்டு வருகிறது. ஏற்கனவே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்கிறபோது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஹைக் கோர்ட்டில் ஒரு விஜிலன்ஸ் செல் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றார்கள். அந்த விஜிலன்ஸ் செல் டிசான்ஸ்போர்ட் அப்பலேட் டிரிப்யூனல் சம்பந்தமாகவும் கொஞ்சம் விசாரணை நடத்தி அதன்பேரில் ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்று செய்தால் பல உண்மைகள் தெரியவரும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அப்பலேட் டிரிப்யூனலுக்கு வரும் வழக்குகளை ஒரு வருக்கு மேல் இரண்டு மூன்றுபேர் இருந்து கவனிப்பது நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் உள்ள இன்றொரு நல்ல அம்சம் இதுவரையிலும் ஒரு வருக்குப் பர்மிட் கொடுப்பது என்றால் பொதுமக்களுடைய நலன் முக்கியமானதாகக் கருதப்படவில்லை. அந்த ரூட்டில் இருக்கும் பஸ் ஓனர்களுடைய நலனை கவனிக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய ஆட்சேப சமாதானம் கேட்கப்பட்டது. எனக்குத் தெரியும் 15 மைல் வரையில் சிடி பஸ் விடலாம் என்றிருப்பினும், திருமங்கலத்திற்கு சிடி பஸ் போட முயற்சித்தபோது தனியார் ஒருவர் வழக்குப் போட்டு அதைத் தடை செய்தார். பிறகு மக்களே கிளர்ந்து எழுந்து, அந்த தனியாருடைய பஸ்கள் வரும்போது வழியில் மறித்துக் கொளுத்திவிடுவோம் என்கிற கிளர்ச்சி தொடங்கியபின்தான் அந்த சிடி பஸ் வாக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. மக்களுக்கு இதனால் ஏற்படும் சாதக பாதகம் என்ன என்பதை இதுவரை கவனிக்கவில்லை. இதற்கு மாறாக இன்றைக்கு இந்த மசோதாவில் மக்களுடைய நலனையே பிரதானமாகக் கருதி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1971 ஜூலை 13]

'A Regional Transport Authority may after taking into consideration the interests of the general public and the adequacy of other passenger transport services operating.....'

என்று சொல்லியிருப்பதாவது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றாகும். ஆக மக்களுடைய வசதியையே பிரதானமாகக் கருதியிருப்பது சாலச் சிறந்தது என்ற கருத்தை இந்த இடத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பிளாமி சம்பந்தமாக பல விவாதம் வந்தது. இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிற கருத்து எல்லாம் இந்தமாதிரி பத்து பஸ்களுக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று வந்தவுடன் இந்த இடைக்காலத்தில் வேறு ஒருவர் பெயரில் மாற்றி யிருப்பது அல்லது 50 அல்லது 60-க்கு மேல் உள்ளவர்கள் கூட பத்துப் பத்தாக பல பேர்கள் மீது பிரித்து வைத்திருப்பது என்றால் அவற்றை எல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்காக பிளாமி என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் புரிந்த விஷயம். நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்தபோது பிளாமியாக பலபேர்கள் நிலத்தைப் பல பெயர்களின் பேரில் மாற்றி வைத்திருந்ததால் நிலம் கிடைக்காது போனதுபோல ஆகாநிருக்க இந்த ஏற்பாட்டை இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். இதைச் சரியான முறையில் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆர்.டி.ஏ. பற்றி ஒன்றும் குறை சொல்வதற்கில்லை. பொதுவாக தனியார் துறையில் பஸ் பர்மிட் கொடுத்து, ஆர். டி. ஏ. மார்க்குள் வைத்திருந்தாலும் அப்பீஸ் ப்ரொவிஷன் இருந்தாலும், இந்த இலாக்கா பற்றி ஜனங்கள் மத்தியில் பலவிதமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. கருக்கமாகச் சொல்லப் போனால் ஒவ்வொரு டிரான்ஸ்போர்ட் அதிகாரிக்கும் இந்த இலாக்காவில் ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அதிகாரி என்று சொல்வதைவிட அந்த இலாக்காவில் உள்ளவர்கள் என்று சொல்லலாம். வரக்கூடிய விஷயங்களை அவரவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு முன்கூட்டியே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது அந்தமாதிரியான குறை வருவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது.

இந்த அப்பீஸ் சம்பந்தமாக உண்மையிலேயே அப்பலேட் டிரிப்யூனலுக்கு மேல் அப்பீஸ் இல்லை என்று சட்டப்படி செய்துவிட்டால் அவர்கள் ரிட் போட்டு விடுவார்கள். ஆகவே, ஒரு ரிவிஷனல் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் வைத்திருப்பது நல்லது. அந்தத் தீர்ப்பில் இருக்கக்கூடிய உள்விவகாரங்களுக்குள் போகாமல் சட்டரீதியாக அந்தத் தீர்ப்பில் ஏதாவது குறைபாடு இருக்கிறதா என்கிற நிலைமை பரிசீலிக்கப்படுவதற்கு வசதி ஏற்படும். இப்போது ரிட் என்றால் எப்படியாவது அட்மிஷன் ஆகிவிடுகிறது. அதற்குமேல் 2 வருட காலம் அந்த ரிட் முடிவாக—மீண்டும் வேறு ஒரு ரிட், இதனால் எல்லாம் மிகுந்த காலதாமதம் ஆகிறது. தனியார் பணத்தை வேண்டும் அளவு அதற்குள் சேர்த்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது, நான் சேர்ந்திருக்கிற ப்ரொபஷனில் உள்ளவர்களுக்கு, அத் அதற்கு இடமில்லை என்றால் வேலை குறையலாம் என்றாலும், அதைவிட சமுதாயத்திற்கு நன்மை தரக்கூடிய விஷயமாக இது மசோதாவில் அமைந்திருப்பதை ஆதரிக்கின்றேன்.

1971 ஜூலை 13]

மீண்டும் ஒரு முறையில் தனியார் வசதி, வாய்ப்பு மட்டும் கவனிக்கப்படக் கூடாது என்பதாக ஹைக்கோர்ட்டில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த மசோதாவைத் தயாரிக்கும்போது கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஆக, இந்த மசோதாவில் நான் முன்பு சொன்னதுபோல 18—6—1971 இல் இருந்து இது அமுலுக்கு வரும் என்பதற்குப் பதிலாக 1—1—1971 இல் இருந்தே அமுலுக்கு வரும் என்று திருத்தப்பட வேண்டியது ஒன்று முக்கியமாகும்.

அதுபோல கூட்டுறவுத்துறையிலோ, பார்ட்னர் ஷிப்பிலோ நடப்பதற்கு உச்சவரம்பு 10 பஸ்கள் என்பதாகவும், தனியாளாக நடத்துபவர்களுக்கு உச்சவரம்பு 3 பஸ்கள் தான் என்பதாகவும் திருத்த வேண்டியது அவசியமாகும். சில இடத்தில் எனக்குத் தெரியும் நான்கைந்து பேர்கள் கூட பார்ட்னர் ஷிப்பாக நடத்துகிறார்கள். இவர்கள் லாபத்தைப் பிரித்துக்கொள்வதற்கும் தனியார் பத்து பஸ்களை வைத்துக் கொண்டு லாபம் அடைவதற்கும் நியாயம் இருக்க முடியாது. ஆகவேதான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தங்களைச் செகண்டரீடிங் வருகிறபோது வற்புறுத்துவேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு பொதுவாக இந்த மசோதாவை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

■ திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பஸ்களுக்கெல்லாம் உச்ச வரம்பு கொண்டவர வேண்டுமென்பதை எங்கள் சட்டியின் சார்பில் ஆதரிக்கிறோம். அதற்கு எதிராக, 'எங்கள் கட்சி பிற்போக்கு வாதத்திலே முனைந்திருக்கிறோம்' என்று குற்றம் சாட்டாமல் இருப்பது நல்லது. பொதுவாக இந்தச் சட்டத்திலே பல குறைபாடுகள் காண்கிறார்கள். அதை 'வக்கில்' என்ற முறையில் எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிப்பது நியாயம் அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

பத்து பஸ்கள் இருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி பிளானிங் கமிஷனிலே என்னென்ன ஆலோசனைகளை நமது அரசாங்கத்திற்கு தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த ஜி.ஓ. சொல்வதிலிருந்தே தெரிகிறது.

'G. O. Ms. No. 3353. Home Department, dated 15th November 1954 .

அதிலே,

'Order: 'The Planning Commission has made the following recommendation in respect of Road Transport Services'

என்று முதலிலே கூறியிருக்கிறார்கள்

'It is desirable for the existing private operators' Units to amalgamate, wherever possible, into big viable units to enable them to achieve better returns and maintain better standards of operation'

என்று அதன் தலைப்பிலே சொல்லிக் கொண்டு, 10 என்பது நியாயமான வயபிள் யூனிட் என்று அந்த ஜி.ஓ. விலே எடுத்துக் கூறப்படுகிறது என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இன்னொரு பகுதியிலே

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 ஜூலை 13]

The Governor of Madras hereby directs that each viable stage carriage unit in this State shall consist of not less than 10 buses and that in the matter of grant of stage carriage permits, other things being equal, and with a view to build up such viable units, the following shall be the order of preference.'

என்று சொல்லி, 'order of preference' என்று சுட்டி காட்டி விட்டு

'The Governor also directs that in order to facilitate the amalgamation of existing small units into viable units, transfers of permits shall be allowed liberally.'

என்று கூடச் சொல்லியிருக்கிறது. 10-க்கு குறைவாக இருக்கிறவர்கள் 'transfer application' போட்டால் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்ய உத்தரவிட வேண்டுமென்று அந்த ஜி.ஓ.விலே கூறியிருக்கிறது. பொதுவாக, 10-ஆனது பொருத்தமாக இருந்தாலும், பத்துக்கு மேற்பட்ட இடங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு என்ன என்ன பாதுகாப்பு கொடுக்கப் போகிறோம் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும். பொதுவாக பஸ்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பின்பு பல சம்பவங்களிலுள்ள தொழிலாளர்களை இதுகாறும் அரசாங்கம் வேலையில் அமர்த்தவில்லை. குறிப்பாக பல கட்டங்களிலும் அவர்கள் போராடக்கூடிய தன்மையை நாம் பார்க்கிறோம். புதிதாக சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் ஏற்படாத வகையில் பொருத்தமாகச் சட்டம் செய்வது சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, 64-வது பிரிவைப் பற்றி ஒரு கருத்து. 64-வது பிரிவிலே ரிவிஷனல் பவர்ஸ் பற்றியது. சிலில் ப்ரொஜர் கோடில் 115-வது பிரிவை அனுசரித்து அவர்களுக்கு ரிவிஷனல் பவர்ஸ் இருக்கிறது. ஆனால் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். அதைக் கொஞ்சம் தெளிவுபடுத்தினால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக ரிவிஷன் அனுமதிக்கப்படுவது சங்கடமான விஷயம். மூன்று காரியங்களுக்குத்தான் அனுமதிக்கப்படுகிறது. அதாவது,

'legality, regularity and propriety'

ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தால் அது லீகலாக இருக்கிறதா, ரெகுலராக இருக்கிறதா, பொருத்தமாக இருக்கிறதா என்று சட்ட வரம்புக்குட்பட்டுத்தான் அது அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஹைகோர்ட்டில் இந்தக் கேஸ்களில் ரிவிஷன் முழுமையாகப் பெற்றுக்கொள்வதில்லை. ரிவிஷனிலே ஒருசில ரிகார்டுகளைப் பெற்றுக்கொள்வது வழக்கமாக இருக்கிறது. இந்தமாதிரி காரியங்களில் அப்பீல் அதிகாரத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறோம்.

'Restricted right is given'

எல்லா ரிகார்டுகளையும் 'காலிப்பார்' செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். ரிகார்டுகள் எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவும், ஆராயவும் வழிவகை செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும்.

1971 ஜூலை 13]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இந்தமாதிரி சட்டங்கள் வருகின்றபோது தப்பித்துக் கொள்வதற்கு வழி இல்லாதபடி திருத்தியமைக்க வேண்டும். இன்னொரு விஷயம். இங்கு அப்பீல் களைப்பற்றிக் கூறுகிறபோது 47(1)-லே ஒரு 'ப்ரொவிலோ' இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அதில் அல்ல, செக்ஷன் 47 (3) (2)-ல்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அதற்கு விதிமுறைகளிலே அப்பீல் கொடுப்பதற்கு வசதி இருக்கிறது. நம்முடைய விதிமுறைகளிலே 'Order passed under sub-section (3) of section 47 of the Act'. என்று இருக்கிறது. இந்த விதிமுறைகளை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சற்று முரண்பாடாக ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே, அதையும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று அவைமன்றம் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போதுவாக இந்தச் சட்டத்திலே வரவேற்கக்கூடிய அம்சங்கள் இருக்கின்றன. எந்தக் காரணத்தினாலும் தொழிலாளர்களைப் பாதிக்காத அளவிலே சட்டத்தின் விதிமுறைகள் அமைய வேண்டுமென்று கருக்கமாகக் கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : போஸைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை சட்டமாக்குவதில் உண்மையிலே இந்த மன்றத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் பெருமைப்படலாம். தமிழக அரசு முதன்முதலாக இன்றைய தினம் இத்தகைய ஒரு உச்ச வாய்ப்புச் சட்டத்தைத் தொழில் துறையிலே, இதர துறைகளிலே கொண்டுவருவது, இந்தியத்துணைக் கண்டத்திற்கே ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதில் எந்தவிதமான ஐயமும் இல்லை. ஆகையால் இந்த மசோதாவை இந்த மன்றத்திலே எல்லாக் கட்சியினரும் வரவேற்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். பல காரண காரியங்களை எடுத்துச் சொன்னாலும்கூட, இந்த மசோதாவை எல்லோரும் ஓரளவுக்கு வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு உண்மையிலே இந்த அரசு பெருமைப்படுகிறது.

ஒன்றை முக்கியமாகக் கவனத்தில்கொண்டால் பல உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஐயங்கள் ஏற்பட்டிருக்காது. போக்குவரத்துத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், பயணம் செய்யும் பயணிகளுக்கு, பொதுமக்களுக்கு, பயணிகளின் தலையை வளர்ப்பதற்காக, பயணிகளின் தலையைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் பயணிகளுக்குப் பயன்படும் என்கிறபோதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் அருமை பெருமை தெரியும். அனைவருக்கும் அதேநேரத்தில் நீதி கிடைக்கும் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இந்தச் சட்டம் இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை இந்த மன்றத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொன்னவர்களுக்கூட எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள்தாம். மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுடைய சர்க்கார் எவ்வளவு ஜனநாயகப் பண்போடு இயங்குகிறது என்பதற்கு, சொல்லுகிறவர் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் மக்களுக்கு

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1971 ஜூலை 13]

நன்மையை விளைவிக்கிறது, மக்களுடைய நல்வாழ்விற்கு வழி செய்கிறது என்றால் அந்தக் கருத்தை இந்த அரசு ஏற்று எடுத்து நடத்துகிறது என்பதே நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

இந்த மசோதா பற்றிப் பேசுகிறபோது சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டம் தேவையில்லை என்ற கருத்தினைக் கொண்டவர்கள். ஆனால் அதிகப்படியாக இருக்கப்பட்ட பேருந்துகளை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாட்டுடைமையாகும் திட்டத்திலே அவர்களுக்கும் பற்று ஏற்பட்டிருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது, 'நடைமுறையில் இருக்கும் நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டத்தை ஒத்திப்போடுங்கள்' என்கிறார்கள். சுதந்திராக் கட்சியினர், 'நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டம் வேண்டும்' என்கிறார்கள். ஆனால், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சினர், 'கூடவே கூடாது' என்கின்றனர். ஸ்தாபன காங்கிரஸுக்கும் சுதந்திராவுக்கும் இதிலே என்ன குழப்பம் வந்துவிட்டது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அவர்களைக் குழப்புகின்ற வகையிலேதான் இந்தச் சட்டம் இந்த மன்றத்தில் வந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சமுதாயத்திற்கு, சமுதாயத்திலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்யக்கூடிய ஒன்றாக அமைந்திருக்கின்றது. எனவே இதையும் நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டத்தையும் போட்டு குழப்பிக்கொள்வதில் பொருள் இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எந்தவிதமான கொள்கைக் குழப்பமும் கிடையாது. ஆனால் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பஸ் ரூட்டுகள் லாபகரமாக நடத்திக் காட்டப்பட்டபிறகு மேலும் மேலும் இதிலே அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுதே உள்ள கஷ்டத்தோடு எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு மிகவும் கஷ்டப்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். உச்சவரம்புக் கொள்கையிலே நாங்கள் மிகவும் அழுத்தத்திருத்தமாக இருக்கிறோம். தேசியமயமாக்கப்பட்டவை லாபகரமாக நடத்தப்படவேண்டும் என்று எங்களுடைய கட்சியிலேகூட நாங்கள் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: குழப்பமோ, இல்லையோ அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. உச்சவரம்பு கொண்டுவருகிறார்களா என்று கேட்டார்கள். அப்படிக்கேட்ட அம்மையார் அவர்களுக்கு இது நல்ல பிராயச் சித்தம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பிராயச் சித்தம் அல்ல. நாங்கள் அந்தக் கொள்கையிலே அழுத்தத்திருத்தமாக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நாங்களும் அதற்காக வருத்த கொள்கையிலே அழுத்தத்திருத்தமாக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மக்களுக்கு எந்த வகையிலே நன்மை பயக்கும் என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். சமதர்மம் என்றாலே சமுதாயத்திலே உள்ள

1971 ஜூலை 13]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மக்களுக்குச் சம வருமானம் இருக்கவேண்டும். சோஷலிசத்தின் முதல் படி சம வருமானம் (Equal income) என்று சொல்வார்கள். சம சொத்துக்கள் இருந்தால் சம வருமானம் இருக்கும் என்பது பொருளாதார மேதைகள் கடைப்பிடிக்கின்ற கொள்கையாக இருக்கிறது. அவர்கள் எல்லாருக்கும் சம பங்கு (Fair shares for all) என்று சொல்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் சமுதாயத்திலுள்ள மக்களுக்கு உதவி செய்கிறது. பயனிகளுக்கு அந்த வகையிலே பயன்படும் என்பவையெல்லாம் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. (Monopoly) ஏகபோக முதலாளித்துவம் வந்துவிடுமானால் அக்கறையற்ற ஒரு போக்கு, தன்மை வந்துவிடும். அதனால் மக்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய வசதிகள் கிடைக்காது.

ஒரு பேருந்து ரிப்பேர் ஆகிவிடுமானால் அடுத்து நம்முடைய பேருந்துதானே இருக்கிறது, மக்கள் எப்படியும் ஏறித்தானே ஆகவேண்டுமென்ற தன்மை வந்து விடும். இதைத்தவிர அன்றாமயூனரேடிவ் ரூட்களாக இருந்தால் அவற்றிலே பஸ்கள் விடுவதற்கு அவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். இதனால் பயனிகள் பெரும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக நேரிடும். முன்னேறி வருகின்ற பகுதிகளிலே புதிய ரூட்கள் போடவேண்டுமென்றால் அன்னக்கனாமிக் ஆக இருக்கும் என்று கருதி அதற்கும் அவர்கள் முன்வாமாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டம், அவர்கள் வைத்ததுதான் நீதி என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். மக்களுக்காக பஸ்கள் என்ற நிலைமை மாறி பஸ் சொந்தக்காரர்களுக்காக மக்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் எந்தவிதமான நன்மையும் மக்கள் பெற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஏகபோகத்தைத் தடுக்கவேண்டும், தடுப்பதும் முறையாக இருந்தால் சிறு பஸ் சொந்தக்காரர்களிடம் பரவலாக இருக்குமானால் அவர்கள் பெர்சனல் அட்டேன்ஷன்பேரில், அந்தத் தொழிலிலே அவர்கள் கொஞ்சம் தோல்வியடைந்துவிட்டாலும் போட்டியிலே உள்ள மற்றவர்கள் அதை ஆக்கிரமித்துக் கொள்வார்கள் என்ற பயத்தினால், நல்லமுறையிலே நடந்துகொள்வார்கள். அதனால் பயனிகள் பயனம் செய்வதற்குப் பயன்படும் என்ற முறையிலேதான் இதைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறோம்.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது பார்ட்னர்ஷிப் கார்ப்பரேஷன் சொன்னார்கள். பல பார்ட்னர்கள் இருக்கக்கூடிய கம்பெனிகளுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் 10 பஸ்கள் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய அனுபவத்தையும் திறமையையும் பற்றி நன்றாக அறிந்தவர்களோ என்னவோ அவர்களுடைய திறமையை வினாக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். கூட்டுறவு சொசைடிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென் பஸ்களுக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே நில உச்சவரம்புச் சட்டம் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றபொழுது அந்தச் சட்டம் உச்சவரம்புச் சட்டமல்ல, மிச்சவரம்புச் சட்டம் என்று சொன்னார்கள். ஒருவேளை இந்தச் சட்டத்தையும் மிச்சவரம்புச் சட்டமாக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் அப்படி பேசியிருக்கிறார்களோ என்று கருதுகிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் இது உச்சவரம்புச் சட்டமாகவே இருக்கும், மிச்சவரம்புச்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1971 ஜூலை 13]

சட்டமாகி விடக்கூடாது என்பதிலே கண்ணுங்கருத்துமாக இருப்பதால்தான் இப்படி நல்ல முறையிலே இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 3 பஸ்கள் போதும், கூட்டுறவு சொஸைடியாக இருந்தால் 10 பஸ்கள் போதும் என்று குறிப்பிட்டார்கள் ஒருவர் 3 பஸ்ஸே போதும் என்றும் சொல்கிறார்கள். இன்னொரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் ஒவ்வொருவருக்கும் 10 பஸ்கள் தரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது 10 என்று குறிப்பிட்டது எவ்வளவு நல்ல முறையிலே எடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற முடிவு என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

கூட்டுறவுத் துறையைப்பற்றி எடுத்துப் பேசினார்கள். 10 பஸ்கள் என்று நாம் உச்சவரம்பு கொண்டுவரும்பொழுது அதனால் பாதிக்கப்படுபவை 3 கம்பெனிகள்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிட்டத்தட்ட மொத்தம் 49 நிறுவனங்கள் இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் உபரியாக இருக்கின்ற உரிமங்களைக் கொடுக்கின்ற நிலையில் 3 நிறுவனங்கள்தான் கூட்டுறவுத் துறையைப் போலுத்த வரையில் பாதிக்கப்படுகின்றன. அதே நேரத்திலே திரு. தங்கமணி அவர்கள் 3 வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். மூன்று போதும் என்று சொன்னால் அதிலே என்ன சங்கடம் வருகிறது என்று சொன்னால், மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே வசதிகளைச் செய்து தரமுடியாது. . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : வேண்டுமென்றால் அதை 5 ஆக்கிக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஆப்பரேஷனல் எஃபிஷியன்சி என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஒரு பேருந்து பிசோக் டவுன் ஆகிவிட்டால் உடனே மற்ற பஸ்களை அனுப்புகின்ற முறையிலே சிறு முதலாளிகள் வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். அவர்கள் அந்த நிலைமையிலே செய்ய முடியாது என்ற காரணத்தினால்தான் 10 பஸ்கள் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறோம். திரு. தங்கமணி அவர்கள் எப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து இந்தச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே சென்ற கூட்டத்தொடரிலே வெளியிட்டார்கள், ஆகையினால் அதற்குப் பிறகு பஸ் உரிமைகளை மாற்றி யிருக்கலாம், ஆகவே அதிலிருந்து கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எப்ரல் மாதம் முதல் தேதி என்பது 'ஆல்ஃபுலஸ் டே' என்று சொல்வார்கள், ஆகவே, பஸ் முதலாளிகள் அப்படி நினைத்துக்கொண்டு விளையாட்டாகக்கூட இருந்திருக்கலாம்.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பஸ் ஆப்பரேட்டர்களுக்கு உச்சவரம்பு வேண்டுமா இப்பொழுது என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே பேசி யிருக்கிறார்கள், "ஒரு தனி நபர் 100, 150 பஸ்கள் ஒட்டுகிறார்கள். அவர்களை விட்டுவிட்டு, ஒரு பஸ், இரண்டு பஸ் இருப்பவர்களைப் பிடித்து தேசியமயமாக்குகிறோம் என்கிறார்கள். தனி நபர் ஒருவருக்கு 15 பஸ்களுக்குமேல் இருக்கக்கூடாது என்று சிலிங் ஆன் பொஸஷன் ஆப் பஸ்ஸஸ் கொண்டுவருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அதுபற்றிக் கவர்னர்

1971 ஜூலை 13]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

உரையில் எதையும் பார்க்கவில்லை என்று பேசியிருக்கிறார்கள்". ஆனால் அப்பொழுது பேசிய முதலமைச்சர் அவர்கள் எத்தனை பஸ்கள் என்றும் குறிப்பிடவில்லை, எப்பொழுது கொண்டுவரப்படும் என்றும் சொல்லவில்லை, எனவே திரு. தங்கமணி அவர்கள் கூறியதைப்போன்று நினைக்க இடமில்லை என்று கருதுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது, "பஸ்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று மிகவும் வலியுறுத்திப் பேசியதற்கு நன்றி, கட்டாயம் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும்" என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். எனவே எத்தனை பஸ்களுக்கு வரும், எப்பொழுது வரும் என்று அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை.

திரு. என். காசிராமன் அவர்கள் இப்பொழுது இடத்தில் இல்லை. அவர்கள் 1970-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் நான்காம் தேதி நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபொழுது நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு என்பது போதாது, எல்லாத் தொழில்களுக்கும் உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும், பஸ்களுக்கும் உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முதல்வர் அவர்கள் அதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த யோசனையை வைத்துக்கொண்டு பஸ் அதிகாரிகள் மாற்றிக்கொள்வது என்றால் 1970-ம் ஆண்டு முதலிலிருந்தே மாற்றியிருக்கலாம். ஆகையால் அந்த ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து இந்தச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற கருத்துத் தேவையில்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி அவர்களுக்கு ஏதேனும் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள இன்னின்ற மாற்றிக்கொண்டார்கள் என்ற தகவல் இருந்தால் அதையும் எங்கனிடத்திலே தாலாம். ஏனென்றால் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்ற தகவல் எங்களிடத்திலே இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள். பிளாமி என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதாவது வேறு பெயரிலே வாங்கி வைத்துக் கொள்வதைத் தடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சட்டத்திலே இது ஒரு பிரிவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ரூல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை விடச் சட்டத்திலே இருப்பது நல்லது என்பதை அறிவார்கள். தொழிலாளர்கள் பெயரில் போட்டுக்கொண்டு, அவர்கள் பத்து பஸ், இவர்கள் பத்து பஸ் என்று வைத்துக்கொண்டு மறுபடியும் 50, 60 பஸ்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களாகி, நாம் எந்தக் காரணத்திற்காக ஏகபோகம் கூடாது என்பதற்காகச் சட்டம் கொண்டு வருகிறோமோ அந்த அடிப்படையே நோக்கமே போய்விடும். பிளாமி என்பதிலேயே 'பெ' என்றால் 'நோ', 'நாம்' என்றால் 'நேம்', 'நேம் லெஸ்', 'பிக்மஷியஸ்'. பார் பெயரிலேயாவது போட்டு விடுவார்கள். பிளாமி என்பதை வழக்குரைஞர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். தங்களுடைய எல்லாப் பொருள்களையும், மற்றக் காரணங்களையும் போட்டு எல்லாத் தொழில்களையும், செய்து பார் பெயரையாவது பயன்படுத்துவார்கள். ஆகவே, அது நல்ல நோக்கத்திலே நடைபெறுகிறதா, பஸ்களை வைத்துக்கொள்ள வசதியிருக்கிறதா, கணக்குகளைச் சமர்ப்பிக்கிறார்களா, கணக்குப் புத்தகம் இருக்கிறதா, வருவாயைக் கொண்டு வசதியாக இருக்கிறார்களா என்பன போன்றவற்றையெல்லாம் பார்த்து பிளாமியா இல்லையா என்பதைக் கண்டுபிடிப்பார்கள். அதைக் கண்டு பிடிக்க வழி இந்தச் சட்டத்திலே செய்யப்படுகிறதே தவிர வேறில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1971 ஜூலை 13]

அடுத்தபடியாக, ரிவிஷன் பவர்சைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். எஸ்.டி.ஏ.டி. கோர்ட்டிலே போன பிறகு, தீர்ப்பிற்குப் பிறகு மேற்கொண்டு உயர் நீதிமன்றத்திற்குப் போக வழிவகை செய்திருக்கிறோம். இது உண்மையிலேயே வரவேற்கத்தக்கது. ஏனென்றால் இப்பொழுது அந்தப் பிரிவு இல்லை. மேலும் அவர்கள் நீதியைப் பெறுவதற்கு, நியாயத்தைப் பெறுவதற்கு உயர் நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வதற்கு இன்னொரு படியாக அமைத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தவிர வேறில்லை.

ஆர்.டி.ஏ. யைப்பற்றி திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருக்கக்கூடாது, அங்கே ஒரு நீதிபதியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் எஸ்.டி.ஏ.டி. யைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆகவே, அவரவர்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கைக்கேற்ப இந்தக் கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, நடைபெறுகிற சர்க்கார் நியாயத்தின் அடிப்படையில்தான் நடக்கிறது என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் பார்த்தால் இவையெல்லாம் பொருளற்றதாகி விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: ஆர்.டி.ஏ.யை ஒரு கமிட்டியாக அமைக்க உத்தேசமுண்டா? கேரளா போன்ற மாநிலங்களில் 3 பேர்கள் கமிட்டி உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி அமைக்க இந்த அரசுக்கு உத்தேசமுண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, அந்த மாதிரியான உத்தேசம் எதுவுமில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் முறை எங்களுக்கு முன்னாலேயிருந்து முன்னோர்கள் கையாண்டுவந்த முறை. அது சரியாக நடைபெறுகிறது என்று இந்தச் சர்க்கார் கருதுகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஏற்கனவே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே ஹைகோர்ட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு விஜிலன்ஸ் செல் போட்டிருப்பதாகவும் சிப்பந்திகள் மற்றவற்றைக் கண்காணிப்பதாகக் கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நான் அறிய விரும்புவது விஜிலன்ஸ் செல் இந்த எஸ்.டி.ஏ.டி. சம்பந்தமாக விசாரணை செய்கிறதா என்ற தகவல் உண்டா என்பதைத்தான்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, அதுபற்றிய விவரம் இப்பொழுது என்னிடத்தில் இல்லை. இருந்தாலும் இத்தகைய காரியங்களிலே நாம் நம்பிக்கையையும், நானாயத்தையும் கண்கொண்டு பார்த்தால் தான் இவைகளிலே நம்பிக்கை வைக்க முடியுமே தவிர சந்தேகக் கண்ணோடு பார்ப்பதில் பயனில்லை.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இன்னொரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு மாதத்திற்குள் உரிமங்களை பத்துக்குள் வைத்துக்கொண்டு மற்றவற்றை அவர்கள் திருப்பி அரசாங்கத்திற்குத் தந்துவிடலாம், சாண்டர் பண்ணிவிடலாம் என்ற பிரிவே தேவை இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. அவசரங்களுக்கு வேண்டிய ரூட்களை வைத்துக்கொண்டு மற்றவற்றைக் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்புதானே தவிர வேறல்ல.

1971 ஜூலை 13]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பேசும்பொழுது தொழிலாளர்களுடைய நிலையைப்பற்றியும் இதிலே பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல இதிலே நாம் பார்க்க வேண்டியது, பத்து பத்தாக நாம் எல்லோரிடத்திலும் இதைக் கொடுப்பதன் மூலம் சோஷலிச அப்ரோச் வருகிறது, மொனாபலி தடுக்கப்படுகிறது. மொனாபலி தடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பதிகள் தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரே டேபிள் எஸ்.ஆர்.வி. எஸ்க்கும் “கவர்மெண்ட் ஆஃப்மெட்ரூஸுக்கும் நடந்த வழக்கிலே சுப்ரீம் கோர்ட் சொல்லியுள்ளது. ஒரே ரூட்டில் மொனாபலி ஆப்பரேட்டேர், இருந்தால் மக்களின் நலன்கள் பாதிக்கப்படும், ஆகவே, இதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளைக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும், மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க ஆர்.டி.ஏ. உரிமை வழங்குவதில் தவறு இல்லை என்று தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமாகப் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் இருந்தால் அவர்களை நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டத்தின் மூலம் பாதுகாக்க ஏற்கனவே திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அதே நோத்தில், ஒரு சமுதாய தலையெட்டி. உரிமங்களைப் பரவலாக்குகின்ற முயற்சியில் ஈடுபடும்பொழுது அந்தத் தொழிலில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போகலாம், ஆனால் இதே பஸ்களை எடுத்துப் பயன்படுத்தும்பொழுது அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தத்திலே பார்த்தால், இங்கே இருப்பதைப்போல் அங்கே தருகின்ற முறையில் இருக்கும். மொத்தத்திலே தொழிலாளர்கள் கணக்கைப் பார்த்தால் கூடவும் செய்யாது, குறையவும் செய்யாது.

தனியார் துறையில் நல்லமுறையில் இருக்கிறார்கள் என்று கவனத்தில் கொள்ளக்கூடாது. நாட்டுடைமைத்திட்டம் ஏற்கனவே அமுலுக்கு வந்த பொழுது 75 மைல்களுக்குமேல் நாட்டுடைமை ஆக்கிய திட்டத்தின்பொழுது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைத் தொட்டுச் செல்லும் பஸ்களை நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டத்தில், சென்னையைத் தொட்டுச் செல்லும் பஸ்களை நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டத்தில், கன்னியாகுமரியைச் சேர்ந்த அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்—பயனீர் மோட்டார் சர்வீஸ் அங்கே 75 மைல்களுக்குமேல் தொட்டுச் செல்லும் பஸ்களையும் நாட்டுடைமையாக்கினோம். உடனே நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆனால் பஸ் முதலாளி கோர்ட்டிலே ஸ்டேவாங்கி வந்துவிட்டு இன்றைக்கு பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. பஸ்கள் ஓடும்பொழுது அந்தத் தொழிலாளர்கள் மறுபடியும் எங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்டார்கள். இல்லையென்றவுடன் எண்ணுவாதம் போன்ற காரியங்களிலே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, தனியார் துறையிலே உள்ள தொழிலாளர்களின் நிலை எந்த நிலையிலே இருக்கிறது என்பதை என்னைவிட எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் நன்கறிவார்கள். இதை நிரந்தரமாகப் போக்க நாட்டுடைமையாக்குவதுதான் சிறந்தது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நாட்டுடைமைச் சட்டம் வரும் பொழுது முழு ஒத்துழைப்பு தருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Will the Hon. Minister give us some assurance in this House that those conductors and drivers who are likely to go out of employment on account of this particular policy which is going to be put as a legislative measure, will be

[1971 ஜூலை 13]

given some security of service or first preference. Will the Government give us some indication or assurance to assuage the feelings of those conductors and drivers? Will the Hon. Minister give us such an assurance?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அரசு இதைப் பற்றி யோசிக்கும். டி.எம்.பி.எஸ்., என்று திருநெல்வேலியிலே ஒரு பஸ் சர்விலைத் திடீரென்று முடிவிட்டார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சராகயிருந்தபொழுது நல்லமுறையிலே வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, இன்று கிட்டத்தட்ட அத்தனைபேரையும் ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டிலே வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆகையால்

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அப்பூரன்னைக் கூட இதுமாதிரி கூட உருவாக்கலாம். இப்பொழுது பத்து பஸ்களுக்கு மேல் உள்ளவர்கள் ஒரு ரூட்டுக்கு ரென்யூவலுக்கு வரும்பொழுது அதை இழந்து விடுகிறார்கள் இப்பொழுதுள்ள உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்படி. இன்னொருவருக்குப் பிரகடனப்படுத்தப்படுகிறது. நான்கு பேர் அந்த ரூட்டை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் என்றால் மார்க்குகளின் அடிப்படையில் ரூட்டுகள் தரப்படுகிறது. அப்படி வரும்பொழுது ஏற்கனவே அந்த ரூட்டிலே வேலை செய்து கொண்டிருந்த டிரைவர்கள், கண்டக்டர்களை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு மார்க் போடலாமா என்பதைக்கூட யோசிக்கலாம், முடிவாகச் சொல்லவில்லை, யோசிக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஜி.ஓ. எம்.எஸ். 3353 பற்றி எடுத்துச் சொல்லி இங்கே வாதிட்டார்கள். அந்த ஜி.ஓ. வைப் பற்றி நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அது ஆறு மாத காலம் கூட நடைமுறையில் இல்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று அவர்கள் உணருவார்களோ இல்லையோ, நான் அறியேன். ஜி.ஓ. 1689 ஹோம், தேதி 15-6-1955-ல் அந்த ஜி.ஓ. ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்ன வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது, புதித ஆப்பரேட்டர்கள் உள்ளே வரக்கூடாது, பத்து பஸ்களுக்குப் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள்தான் வரவேண்டும், பத்து பஸ்களுக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்கள்தான் வரவேண்டும் என்றார்கள். கடைசியாக வரக்கூடியவர்கள் யார்? புது ஆப்பரேட்டர்களாக வரவேண்டுமென்றுதான் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பத்து பஸ்கள் வயபிள் யூனிட்டாக இருக்கிறது என்று பிளானிங் கமிஷன் கருதுகிறது என்ற காரணத்திற்காகச் சுட்டிக் காட்டினேனே தவிர, அது நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மத்திய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் இது பற்றி ஆராய் 65-ல் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு 1968-ல் அறிக்கை யினைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே, மாக்கிம்ம் அட்வான்டேஜ் கிடைக்க ஐந்து பஸ்கள் குறைந்த அளவு இருந்தால் போதும் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் நடைமுறையில் ஐந்து பஸ்கள் குறைந்த அளவு

1971 ஜூலை 13]

என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஐந்து பஸ் என்று இருந்தது ஜி.ஓ. 3353 எப்படி வந்தது? பெரிய பஸ் அதிபர்களை வளர்க்க வேண்டும், பெரிய பஸ் அதிபர்கள்தான் நிறமையாக நடத்துவார்கள், அவர்கள்தான் நமக்கு வேண்டியவர்கள் என்ற வகையில் வந்தது. ஆறு மாதத்தில் அந்த ஜி.ஓ. ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது வந்தது முதலமைச்சர் மாறினார் என்ற காரணத்தால் அல்ல; பெரிய பஸ் அதிபர்களுக்குக் கொடுப்பது சரியல்ல, பெரிய பஸ் திறுவனங்களை வளர்ப்பது சரியல்ல என்ற முறையில்தான் வந்தது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். பஸ் உரிமங்கள் வழங்குவதில் நியாயம், நேர்மை கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசாங்க உத்தரவின் மூலம் வேண்டியவர்களுக்கு, பெரிய கம்பெனிகளுக்கு, மதுரையில் இருக்கும் டி.வி.எஸ்., கும்பகோணம் எஸ்.ஆர்.வி.எஸ்., ராமன் அண்டு ராமன் போன்ற கம்பெனிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவே ஒரு காலத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது ஆறே மாதத்தில் மாற்றப்பட்டது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை எல்லோரும் வரவேற்றிருக்கிற காரணத்தால் இந்தச் சட்டத்தில் எந்தவிதத் திருத்தமும் இல்லாமல் நிறைவேற்றித் தரும் பெருமையினைப் பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டு உரையை முடிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is:

“That the Motor Vehicles (Tamil Nadu Second Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 21 of 1971) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

MR. SPEAKER: Now, we shall take up the Bill, clause by clause.

Clauses 2 to 7 were put and carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER: The question is:

“That clause 8 do stand part of the Bill”.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I move the following amendment:—

For item (a) of the proposed Section 62-A of the Principal Act, substitute the following:—

“(a) In the interest of general public there shall be a ceiling of ten in respect of stage carriage permits held by a joint family or partnership or Private Limited Company or Public Limited Company and there shall be ceiling of three in respect of permits held by any person under this Chapter.”

[1971 ஜூலை 13]

இது சம்பந்தமாக நான் முதலில் பேசுகின்றபோதே விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்குமேல் பேசுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

The amendment was duly seconded.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following amendment :—

In item (c) of the proposed new Section-62A, add the following proviso after the first proviso :—

“Provided further that nothing in this Section shall apply to any Motor Transport Co-operative Society in Tamil Nadu.”

The amendment was duly seconded.

DR. H. V. HANDE : In support of the amendment, I wish to bring to the attention of the Hon. Minister the particular case of ex-servicemen.....

THIRU J. JAMES : I should be first allowed to speak on my amendment.

MR. SPEAKER : All right.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே பொதுவாக இந்த மசோதாவை வரவேற்றிருக்கிறோம். நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தமானது மிகவும் முக்கியமான திருத்தம் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மசோதாவில் “ஆபஸ்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்” என்று கொடுத்திருக்கும் பகுதியில் இதன் நோக்கத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தனியார் ஒருவருக்கு இருக்கின்ற பஸ்களுக்கு உச்சவரம்பு கட்ட வேண்டும். பொதுமக்களின் நன்மையைக் கருதி அவ்வாறு செய்யவேண்டுமென்று எடுத்துக்கறப்பட்டிருக்கிறது. செக்ஷன் 62-ஏ-இல்தான் இந்த உச்சவரம்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு விதிவிலக்காக ஒரு ப்ரொவிசோ அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் ப்ரொவிசோவில்—

Provided that nothing in this Section shall apply to the Central Government or State Government or to any Corporation or Company owned by Central Government or one or more State Governments or Central Government and one or more State Governments.

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அதன் நோக்கம் தனியாருக்குத்தான் உச்சவரம்பு, பொதுவுடைமை நிறுவனங்களுக்கும், கம்பெனி சட்டத்தின்படி அமைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கும் அரசாங்கம் நடத்தும் நிறுவனங்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தில் இருந்து விதிவிலக்கு இருக்கிறது என்ற கருத்தில் ப்ரொவிசோ இருக்கிறது. ஆகவே நான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம், தனியார் துறையில் உள்ள பஸ்களுக்கு உச்சவரம்பு செய்து உச்சவரம்புக்கு மேல் உள்ள பஸ்கள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டாலும், இன்று கூட்டுறவு அமைப்பில் கூட்டுறவுச் சட்டத்திட்டத்தின்கீழ் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்த சட்டத்தில் இருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான்.

1971 ஜூலை 13]

ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் டிரான்ஸ்போர்ட் கோவாப்பரேட்டிவ் இருக்கின்றன. கோவையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென் கோவாப்பரேட்டிவ் நிறுவனமானது 21 பஸ் ரூட்டுகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. தூற்றுக்கும் அதிகமான மாஜி ராணுவம் தொழிலாளர்களைக் கொண்ட அந்த நிறுவனம் ஒவ்வொரு கண்டக்டருக்கும் டிரைவருக்கும் அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற சம்பளத்தை விட அதிகமாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கமானது இன்று கண்டக்டருக்கு 308 ரூபாய் சம்பளமும் பல்வேறு தன்மைகளையும் செய்து கொடுக்கிறார்கள்.

அதேபோன்று டிரைவர்களுக்கும் மாதந்தோறும் 450 ரூபாய் சம்பளமும் மற்றச் சலுகைகளும் கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்த அளவுக்குத் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட அரசாங்க பஸ்களில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு நம்மால் கொடுக்க முடியவில்லை. அந்த நிறுவனம் நல்லமுறையில் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிறுவனத்தை தீர்வகிக்கும் மாணேஜ்மென்ட் கமிட்டியானது—கலெக்டரின் பி.ஏ. வைத் தலைவராகவும், பட்டாளத்தைச் சேர்ந்த ஒரு அதிகாரி, கூட்டுறவு ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட அரசாங்க சிப்பந்தி என்ற வகையில் மற்ற உறுப்பினர்களையும் கொண்ட போர்டு தான் நடத்தி வருகிறார்கள். சிறந்த முறையில் நடந்து வரும் இந்த நிறுவனமானது இந்தச் சபையில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கும் மசோதாவின் காரணமாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. உண்மையில் அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

அந்த நிறுவனத்திலே 21 பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதாவின்படி உச்சவரம்பு 10 பஸ்கள்தான். அதனால் அங்கிருந்து 11 பஸ்கள் எடுக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. 11 பஸ்கள் என்றால் ஒரு பஸ்ஸுக்கு ஐந்து தொழிலாளர்கள் என்று கணக்கெடுக்கும் போது ஏறத்தாழ 55 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இன்று அவர்கள் நல்லமுறையில் சம்பளம் பெற்று தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவின்படி அரசாங்கம் 11 பஸ்களை எடுத்துக் கொண்டு தனியார் ஒரு வருக்கு மாற்றிக் கொடுக்கப் போகின்றது.

கூட்டுறவுச் சங்கம் கொடுக்கிற சம்பளத்தை நிச்சயமாக தனியார் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே இந்திலையில் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட இருக்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கூட்டுறவு நிறுவனம் இன்று பி.டப்ளியூ.ஆர். பண்டிலிருந்து ஏறத்தாழ ஐந்து லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அங்கு வேலை செய்கிற அத்தனை தொழிலாளர்களுக்கும் கடன் அடிப்படையில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கடன் தொகையை அந்தப் பண்டுக்கு திரும்பிக் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இன்று அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இழப்பு ஏற்படுமென்று சொன்னால் நிச்சயமாக அந்தப் பணத்தை அவர்களால் அரசாங்கத்திற்கு கட்டமுடியாததொரு நிலை ஏற்படும். அரசாங்கத்திற்குக் கூட நஷ்டம் ஏற்படும் நிலைதான் வா இருக்கிறது. ஆகவே எந்த நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா இந்த அவைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமென்று சொன்னால் நிச்சயமாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் நடத்தப்படுகிற டிரான்ஸ்போர்ட் கம்பெனிகளுக்கு

[1971 ஜூலை 13]

அரசாங்கம் நடத்துகிற கம்பெனிகள், கார்ப்பரேஷன்ஸ் இவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதுபோல் விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள், இது முதலாளிகளுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மசோதா அல்ல தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காகத்தான் கொண்டு வந்துள்ளோம் என்று சொன்னார்கள். பொதுமக்களின் நன்மைக்காகவும் கொண்டு வந்துள்ளோம் என்றும் சொன்னார்கள். அதை வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன்.

இதற்கு முன்னால், 1968-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்த தனியார் பேருந்துகளை நாட்டுடைமையாக்கிய பிறகு அன்று கூட தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் மாற்றுவேலை கொடுப்போம், அரசாங்கத்தில் வேலை கொடுப்போம் என்றல்லாம் கூறப்பட்டது. ஆனால் இன்னும் 200க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே இம்மசோதா சட்டமாக்கப்படும்போது அம்மாதிரிப்பட்டதொரு நிலை ஏற்படாத வகையில் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் வேலை கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I will be very brief. In support of the amendment brought by my hon. Friend, I want to say a few words.

I request the Government not to come to any pre-conceived decisions, but to have an objective view of the whole thing because the workers involved here are ex-servicemen, those who had sacrificed considerably for the sake of our national borders and had participated in the fight. Ex-servicemen have created a fund. Even from the All-India Fund they received a grant. We also raise funds now and then for their benefit. We have a Flag Day for ex-servicemen and people contribute for ex-servicemen.

Ex-servicemen have very serious problems. They wanted to rehabilitate themselves. With that idea they started an organisation. They collected funds and then they started this organisation. It is running very well and the administration was so perfect that they were able to develop a fairly big and sufficient transport service. They have got 21 buses and they are running very well. There is strict supervision by the Government. There is the P.A. to the Collector. The Government's direct participation is there for all practical purposes. It is like a quasi-Governmental institution practically. In view of that, I am sure that it will be possible for the Hon. Minister even now, if necessary in consultation with the Hon. Chief Minister and the Hon. Law Minister to come to some sort of a decision

1971 ஜூலை 13]

to give the '*vidhi vilakku*'. Even if it is not possible now, later on at least after a day or two, a provision can be created here for this exemption.

There is another problem also. Now by reducing the buses, the bus owners also can claim one particular exemption, namely it is possible for those companies where the number of buses is less than five, according to the Rules laid down by the Government of Tamil Nadu under the Motor Vehicles Act, to reduce the pay of workers from Rs. 135 to 125. It is possible because if it is above five buses, then they can demand Rs. 135 as pay and if it is less than five buses, they can be satisfied with a pay of Rs. 125. Even the emoluments of the workers, of the ex-servicemen who are working there, will be affected if the number of buses is reduced. Even if it is not possible, let this Government give some sort of an assurance in this House that subsequently in the Rules they will frame, they will provide to the effect that whether it is 5 buses, 10 buses or 25 buses, the workers will be getting the same rate of pay. At least the assurance that it will be taken into consideration must be there. As Thiru K. T. K. Thangamani said, it was got after fighting in the Wage Board. It should be possible to get those minimum facilities.

I do not know what kind of assurance is going to come. But the assurance I want is (a) the rate of pay of the workers will not be affected by the reduction of size of the transport (b) as far as possible at least the ex-servicemen to whom the country is definitely obliged for having heroically fought the battle will be given some special consideration. Simply because the suggestion comes from the opposition, it does not matter. Whoever says it, it does not matter. It is an objective point of view I am trying to present before the Government and Government must think that it has come from one of its own members and give us the assurance.

THIRUMATHU T. N. ANANDANAYAKI : I have already spoken about it. Yet I would again request the Hon. Minister to reconsider his decision. Simply because we are in a small number, the Government need not think that they should not accept any amendment from this side. If they are interested, they can even bring an amendment from their side. The problem deserves serious consideration by the Minister because there are only four ex-servicemen co-operative societies who are exceeding the limit of number 10 and they are all for the benefit of ex-servicemen. We give them loan. We are even making the P.A. to the Collector as Chairman of the Committee. We give all the assistance from the co-operative department. There is no concentration of wealth also in anybody's hand. Because quite a number of people are the shareholders and mostly all the ex-servicemen who are technically qualified formed these co-operative societies and by exempting them we are not going to really flinch away from the policy of curbing the monopoly.

[1971 ஜூலை 13]

It is only the co-operative societies that are going to get the benefit. Under Section 43 (1) one mark extra is given to the co-operative societies. That itself shows that the Government are interested in encouraging the co-operative movement. Being ex-servicemen, the Government must reconsider their decision on this matter. Once again I appeal to the Minister to see that it is included in the exemption clauses and not to have any reservation because other things being equal,

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இதை எதிர்க்கட்சியினர் சொல்கிறார்கள் என்பதாலே நாங்கள் இதைப் புறக்கணிக்கிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்தச் சட்டத்திலே எதிர்க்கட்சியினரின் கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களின் எண்ணத்தை மதிப்பதற்கு இந்த அரசு என்னைக்கும் தயாராகயிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் இதை நோக்குவதைவிட மோட்டார் வேகிக்ளின்ஸ் ஆக்ட் பயனிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பயனிகளின் எண்ணத்தை நம் மனதில் வைத்துக் கொண்டு இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். இது எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்-ஸின் ரீஹாபிலிட்டேஷனுக்காக, அவர்களின் மறுவாழ்வுக்காக அல்லது அவர்களின் புனருத்தரணத்திற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிற சட்டம் அல்ல என்பதை நான் முதன் முதலில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மோட்டார் வேகிக்ளின்ஸ் சட்டத்திலே கூபிரிம் கோர்ட்டிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்,

"The fact to be considered is not whether the existing operators will suffer, but whether the extension of service will be in the interest of the public." என்று

ஆகவே, பப்ளிக் இன்டர்ஸ்டைப் பார்த்துத்தான் செயல்படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்ஸுக்கு வாழ்வளிக்கிற முறையில், கூட்டுறவு முறையில் உள்ளவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கிற முறையில் இது இல்லை. குறிப்பிட்ட ஆப்பரேட்டர்களின் திறமையை எல்லாம் பயன்படுத்த முடியாமல் போய் விடுமே என்று பார்த்தால், அவர்களுக்கு மறுவாழ்வளிக்க வேறு சட்டம் வேண்டுமானால் கொண்டுவரலாம் அல்லது வேறு நடவடிக்கைகள் வேண்டுமானால் எடுத்துக்கொள்ளலாமே தவிர பயனிகளின் நலனைக் கருத்தில் வைக்கும்போது இதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. கூட்டுறவு சொஸைட்டிஸ் போன்றவைகளுக்கெல்லாம் தனிச் சலுகை அளிக்கவேண்டுமென்று தலைமை நிதிமன்றனவரை சென்றும் கூட

Other things being equal அதாவது மற்றக் காரியங்கள் எல்லாம் சரியாக இருந்தால் preference must be given to the Co-operative Societies என்றிருக்கிறது. பயனிகள் வசதி, மற்றபடி வோர்க்ஷாப் வசதி, எக்ஸிப்மென்ட்ஸ் போன்றவைகள் எல்லாம் கூட்டுறவு சொசைட்டி வைத்திருந்தால் அவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலையை ஒத்துக்கொள்ளலாம். அவர்களுக்குத் தனிச் சலுகை செய்யவேண்டுமென்று சொல்வது அரசியல் சட்டப்படி It will become an invidious distinction.

அவர்களுக்கு என்று தனிச் சலுகை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் அது அரசியல் சட்டத்தின் முன்னால் உள்ள சமத்துவத்திற்குக் கூட

1971 ஜூலை 13]

பொருத்தமாக இருக்காது என்ற காரணத்தினால்தான் இந்தச் சட்டத்தில் எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்னுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதில்லை என்று அரசு முடிவு எடுத்ததுள்ளது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : எப்ரல் ம் தேதிக்குப் பிறகு பர்மிட்டுகள் மாற்றப்பட்டு இருக்காது என்று நம்பிக்கை வைத்துக்கொண்டு என்னுடைய திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்தவில்லை.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது தனியாக எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்னுக்கு என்று விலக்கு கொடுக்கமுடியாது என்று சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவின் பொருள் என்ன என்று சொன்னால், தனியாகுக்கு வாழ் வளிக்கும் நிலை வரப்போகிறது. எப்படி என்றால், ஒருவரிடமிருந்து பறித்த பஸ் பர்மிட்டை இன்னொருவருக்குக் கொடுக்கிறோம். இப்படி யார் யாருக்கோ கொடுப்பதைவிட எக்ஸ்-சர்வீஸ்மென்னுக்குக் கொடுப்பது நல்லது இல்லையா என்று சொல்லி திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களின் திருத்தம் சபையின் அனுமதியோடு திரும்பப்பெறப்படுகிறது.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

Clause 8 was put and carried.

Clauses 9 to 12 were put and carried.

Clause I.

MR. SPEAKER : The question is—

'That clause 1 do stand part of the Bill.'

THIRU K. P. K. THANGAMANI : Sir, I move the following amendment :—

"In sub-clause 3 of clause 1, for the figures and words '18th June 1971' substitute the figures and words '1st April 1971'."

The amendment was duly seconded.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 1 was put and carried.

The Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Sir, I move—

'That the Motor Vehicles (Tamil Nadu Second Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 21 of 1971), be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(4) அரசினர் தீர்மானங்கள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1919-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி மன்றச் சட்டத்தின் நான்காவது விவர அட்டவணையைத் திருத்துதல்

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, "தமிழ்நாடு 1919-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி மன்றச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1919) 347 (3)-வது பிரிவின்கீழ், மேற்சொன்ன சட்டத்தின் நான்காவது விவர அட்டவணையைத் திருத்தும் வகையில் தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் செய்யக் கருதும் கீழ்க்காணும் வரைவுத் திருத்தத்தை இப்பேரவை ஏற்கும்படி வேண்டுகிறேன்".

வரைவுத் திருத்தம்

"தமிழ்நாடு 1919-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி மன்றச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1919) நான்காவது விவர அட்டவணையில் 8-வது விதியில், இரண்டாவது வரம்பு நிபந்தனையின்கீழ் உள்ள அட்டவணையிலே கண்டுள்ள எட்டாவது, ஒன்பதாவது பகுதிகளும் அவற்றிற்குத் தொடர்பான பதிவுகளும் நீக்கப்பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN: Sir, I move the following amendment:

'In the proposed draft amendment to the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919), after the word "classes" and before the figure "VIII" insert the figure "VII".'

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I second the amendment.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சென்னை மாநகராட்சியினால் தொழில் வரி விதிக்கப்படுவதற்காக, 1919-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1919) IV ஆம், விவர அட்டவணையில் 8-வது விதியிலும் மேற்படி சட்டத்தின் III வது பிரிவிலும் வரி விதங்கள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்படி விதியை யொட்டி, ரூ. 1,200-க்கு மேற்பட்டும், ரூ. 1,800-க்கு உட்பட்டும் அரை ஆண்டு வருவாய் பெறுவோர் எட்டாவது வகை வரி விதிப்புத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களுக்கு ரூ. 6 என்ற பேரளவுத் தொகைக்குட்பட்டு, அரை ஆண்டு தொழில் வரி விதிக்கப்படும். அதுபோல், ரூ. 600-க்கு மேற்பட்டும், ரூ. 1,200-க்குட்பட்டும் அரை ஆண்டு வருவாய் பெறுபவர் ஒன்பதாம் வகை வரி விதிப்புத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர். இவர்கள் ரூ. 3 என்ற பேரளவுத் தொகைக்குட்பட்டு அரை ஆண்டு தொழில் வரி விதிக்கப்படுவர்.

ஒன்பதாம் வகையைச் சேர்ந்த வரி செலுத்துவோர் பெரும்பாலும் பயிற்சி பெறாத ஏழைத் தொழிலாளர்கள், அரசு கடைநிலை ஊழியர்கள், தனியார் நிறுவனங்களில் வேலைக்கு அமர்ந்துள்ள பிறர் ஆகியோராக இருப்பதால், அவர்களுக்குத் தொழில் வரி விதிப்பது நீக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டு மாநகராட்சி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மன்றம் பல முறை அரசிடம் முறையிட்டுள்ளது. எட்டாவது வகையைச் சேர்ந்த வரி செலுத்துவோருக்குச் சிறிது பரிகாரம் அளிக்கும் நோக்கத்துடன் அவர்களுக்குத் தொழில் வரி விதிப்பதும் நீக்கப்படலாமென்றும் அம் மன்றம் கேட்டுக்கொண்டது.

இது குறித்து பரிசீலித்த பின்னர், 1917-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தின் IV ஆம் விவர அட்டவணையில் 8-வது விதியில் எட்டாவது, ஒன்பதாவது வகைகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தொழில் வரி விதிப்பிலிருந்து 1-4-1970 முதற்கொண்டு லைக்கனிக்க அச் சட்டத்தின் 98-ஏ(3) பிரிவின்கீழ் அரசு அனுமதியளித்தது. மேற்படி ஆணைகளைத் தொடர்ந்து, அவர்களுக்குப் பரிகாரம் அளிப்பதற்கு ஏற்றவாறு 1919-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தின் IV வது விவர அட்டவணையில் 8-வது விதியைத் திருத்த தற்போது கருதப்பட்டுள்ளது. இதற்கு சட்டமியற்ற வேண்டியது அவசியமில்லை. ஆனால், அதற்குப் பதிலாக 1919-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சிச் சட்டத்தின் 347(5) பிரிவின்கீழ், மேற்படிச் சட்டத்தின் I ஆம் விவர அட்டவணையில் திருத்தக் கருதியுள்ள ஒரு வரைவுத் திருத்தம் மாநிலச் சட்டமன்றத்தின் இரு அவைகளின் முன்பும் வைக்கப்பட்டு அவற்றின் ஒப்புதல் பெறப்படவேண்டும். அதற்குணங்க நான் இதற்கு அவையின் ஒப்புதலை வேண்டுகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN: Mr. Speaker, Sir, while the City is very thankful to the Government for having brought forward this Resolution exempting classes VIII and IX from the imposition of the professional tax, I feel that class VII also should be included in the exemption list because Class VII includes those persons whose salary or income is less than Rs. 250 per month or Rs. 3,00 per year. Sir, when this recommendation was made by the Corporation of Madras, the rupee value was quite different from the rupee value that is existing to-day. In most of the factories, many of the labourers are now drawing about Rs. 250. After all, the profession tax is Rs. 9 per head for six months and I am sure this Government will agree to exempt Class VII also so that those who are getting Rs. 500 or below as monthly salary will also be exempted from the profession tax.

The second point which I would like to bring to the attention of the Hon. Minister is that it is the most difficult tax to be collected and there is no statutory obligation on the part of the factory owners or other employers to collect it and pay it to the Corporation. The tax collectors of the Corporation have to go and wait at the doors of the factory owners employing thousands of labourers to collect this money. My practical experience is that it is very difficult to collect it and sometimes it is not able to collect even 50 per cent of the tax and I am saying this subject to correction. Of course, I agree that the total amount of the tax should be collected. I think the Government will certainly agree to it because after all they are for helping the poorer classes. Also they should simplify the method of collection.

[1971 ஜூலை 13]

So, I am sure my amendment will be accepted, viz., that those getting Rs. 3,000 and below per half-year will be exempted from paying profession tax. There are two reasons for this. One is purchasing power of the people had gone down. Secondly, this is the most difficult tax to be collected because of the present legal troubles in collecting it.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமாக கார்ப்பொரேஷனுக்கு சொத்து வரிதான் முக்கியமானது. அதை 35% வரை போடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும், கார்ப்பொரேஷன் நிர்வாகம் திறமையாக இருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்பதைத்தான் பார்ப்போம்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன், நகராண்மை கழகத்தின் நிர்வாக நிலைமைகளை ஆராய ஒரு தனிக் கமிட்டியோ அல்லது ஒரு தனி ஆபீசரோ அப்பாயின்ட் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். காரணம், நீண்ட நாளாக மக்கள் நகராண்மைக் கழகம் நிதிகளை சரியான முறையில் நிர்வாகம் திறகுப் பயன்படுத்துவதில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு கவனித்து வருகிறார்கள். நகராண்மைக் கழகத்தால், அடிப்படை வேலைகள் கூட, குப்பை எடுப்பதோ, வீதி விளக்குகள் எரிவதைப் பார்ப்பதோ இவையெல்லாம் சரியாகச் செய்யப் படுவதில்லை. அந்த நிலையில் வரியை மட்டும் அதிகம் செய்தால், மக்கள் அவதிக்குள்ளாவார்கள். ஆகவே, சிறு சிறு வரிகளில் அவர்களுக்கு விலக்குக் கொடுக்கலாம்.

பிரொஃபெஷன் டாக்ஸ், மாதம் 250 ரூபாய் சம்பளம் உள்ளவர்களுக்கு வேண்டாம் என்று செய்யலாம். கலெக்ஷன் ஒர்ட்டை ஒழுங்காகச் செய்யப் படுவதில்லை. பாவம், மாதச் சம்பளம் வாங்குபவர்கள்தான் கொடுக்கிறார்கள், அவர்களிலும் அடித்தளத்தில் உள்ள மாதம் 250 ரூபாய் சம்பளம் பெறுபவர்கள் அந்த வருமானமும் இந்தக் காலத்தில் அதிகமில்லை. கலெக்ஷனும் தொல்லை யானது, சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, வரும் வருமானத்தில் பாதி கலெக்ஷனுக்கே போய்விடும். ஆகவே, இதைச் செய்யும் போது நடுத்தர மக்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இப்பொழுது 8, 9 பிரிவில் உள்ளவர்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படுபவதை, 7-வது பிரிவில் உள்ளவர்களுக்கும் எக்ஸம்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கொஞ்சம் அதிகமாக சலுகை கொடுப்பதாக இருக்கும். ஆனாலும் கொஞ்சம் கருணை காட்டினால் மக்கள் வரவேற்பார்கள். சிறு சிறு தொல்லைகள் இல்லாமல் இருக்கும். கார்ப்பொரேஷன் லைபரனன்ஸ் சரியான படி கண்காணிக்கப் படுவதென்றும் என்பதால், ஒரு தனிக் கமிட்டியையோ அல்லது ஒரு தனி ஆபீசரையோ அரசாங்கம் நியமித்து ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, திருத்தத்தை ஆதரித்து, வலியுறுத்தி முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகராட்சியின்கீழ் தொழில் வரி செலுத்துபவர்களை 9 பிரிவாகப் பிரித்து, அதற்கேற்றபடி தொழில் வரி வசூல் செய்யப் பட்டுவந்தது. ஆறா மாத காலத்திற்கு ரூ. 600 முதல் 1,200 வரையில் வருமானம் பெறுகிறவர்கள்,

1971 ஜூலை 13]

ஆறு மாதத்திற்கு 6 ரூபாய் செலுத்த வேண்டும் என்றும், மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 முதல் 200 வரையில் சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் ஆறு மாதத்திற்கு ரூ. 3 கட்டவேண்டும் என்று இதுவரையில் இருந்தது. ஆறு மாதத்திற்கு ரூ. 1,200 முதல் 1,800 வரையில் சம்பளம் பெறுபவர்கள் எட்டாவது பிரிவில் வைக்கப் பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஆறு மாதத்திற்கு ரூ. 6 தொழில் வரி கட்ட வேண்டும் என்றிருந்தது. இந்த இரண்டு பிரிவையும் நீக்க வேண்டும் என்று நகராட்சி மன்றம் தீர்மானம் போட்டுக் கேட்டிருந்தது. மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 முதல் 200 வரையில் சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் ஆறு மாதத்திற்கு ரூ. 3 கட்டுவது கடினம் இல்லை. அதேபோல் ரூ. 1,200 முதல் 1,800 வரை ஆறு மாதத்தில் சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் ஆறு மாதத்திற்கு ரூ. 6 கட்டுவதும் கடினம் இல்லை. ஆனால், என்ன கடினம் வந்தது என்றால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டது போல், இந்த ரூ. 6, ரூ. 3 இவற்றை வசூல் செய்வதில் இருக்கும் சிரமங்கள் கடினமானவையாக இருந்தன. இந்த முயற்சியில் செலவழிக்கும் பணம், இடம் நோட்டீஸ், தபால் தலைகள் இவற்றையெல்லாம் கணக்குப் பார்த்தால், வசூலாகும் தொகையில் முக்கால் வரிக்குமேல் இந்த வழியில் செலவழித்து போகிறது. தொழிற்சாலைகளில் உள்ள பேராய், தொழிலாளிகளைப் பார்த்து, நோட்டீஸ் சர்வ் செய்து, அவர்களிடத்தில் வரி வசூல் செய்வது கடினமானதாக இருந்தது. சட்டத்தைத் திருத்தி, அந்தந்த ஆலை முதலாளிகளே வசூலிக்கும் முறையைச் செய்யவேண்டும் என்றால், மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டு அவர்கள் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் எளிதாக இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் முறையில் நாமே நோட்டீஸ் கொடுத்து வசூல் செய்வதில் அதிக சிரமங்கள் இருக்கின்றன. மிச்சமும் அதிகமாக இல்லை. பவரிடத்தில் வசூல் செய்ய முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட சிரமங்களால், 8, 9 ஆகிய இரண்டு பிரிவுகளை நீக்க வேண்டும் என்று நகராட்சி மன்றம் கேட்டது. இதில் கடைநீக்கி விடியவர்களும், ஆலைத் தொழிலாளர்களும் வருவார்கள். ஆகவே, இந்த இரண்டு பிரிவுகளையும் எடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. 7-வது பிரிவையும் எடுக்கலாம் என்றால், அதில் ரூ. 300 முதல் ரூ. 500 வரையில் மாதச் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் வருவார்கள். ஆறு மாதத்தில் ரூ. 1,800 முதல் 3,000 வரையில் வருமானம் உள்ளவர்கள் ஆறு மாதத்திற்கு ரூ. 9 கட்ட வேண்டும் என்பதில் அதிகக் கஷ்டம் இருக்காது. அப்படிச் கட்டவேண்டியவர்களுடைய எண்ணிக்கையும் குறைவு. அவர்களிடம் வசூல் செய்வதும் கடினம் இல்லை. 8, 9 பிரிவில் சங்கடம் இருப்பதால், அவற்றை நீக்க வேண்டும் என்று செய்யப் படுகிறது. ஆகவே, திருத்தத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரும்பப் பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN : A small clarification, Sir, I may submit to the Hon. Minister that the Corporation is not going to lose very much by eleting this class at all. Out of the total revenue of Rs. 11 crores for the Corporation, the income from profession tax is hardly Rs. 18 lakhs. Nothing is going to fall by exempting the categories in the income-group of Rs. 300 to Rs. 500 p.m. from paying profession tax. That income group cannot be said to have higher purchasing power. In the hope that this would

[1971 ஜூலை 13]

be accepted, and because of public opinion, I had moved this amendment. If Government are not going to accept it, I have to withdraw it. There is no other go.

DR. H. V. HANDE : Because of this new amendment, have the Government taken into consideration the number of people who would be affected ? At present a number of people are engaged in collecting this tax from the low-income group people. The number of persons in the high-income group is less. Those in the lower income group are large and the number of people going for collecting the tax is large. They would be affected by this measure. 2/3rd of the personnel employed in the Revenue Department of Corporation are engaged in collecting these taxes from lower income group. When we delete the two classes, the number of persons who would be rendered unemployed due to this will be large. Have Government taken into consideration this aspect of the matter and whether they had brought of any alternative job for these people, I want to know.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, டாக்டர் ஹான்டே அவர்களுடைய ஐயப்பாட்டிற்கு இடமில்லை. அதுவும் பார்க்கப் பட்டது. வேற பல வேலைகளோடு இதையும் செய்கிறார்கள். வேலை இழப்பு என்று ஏற்பட்டுவிடாது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் குறிப்பிட்டுக் கூற ஞர்கள், இரண்டு பிரிவுகளை எடுக்கிறோம், மூன்றாவதாக 7-வது பிரிவையும் எடுக்கலாம் என்று. ஆறுமாதத்தில் ரூ. 9 கட்டுபவர்கள் அதிகம் இல்லை என்ப தால், அதையும் எடுக்கலாம் என்றார்கள். இரண்டு பிரிவை எடுப்பதால், குறைந்தாலும், 12 லட்சம் மிச்சம் வருகிறது. மக்களும் வரி செலுத்துவது என்பதை விட்டு அகலக் கூடாது. சிறு துளி பெரு வெள்ளம் என்பது போல், இப்படி வருமானம் உள்ளவர்கள் கொடுத்துத்தான் மாநகராட்சிக்கு வரு மானம் வரவேண்டும். உள்ளாட்சி மன்றங்கள் இப்படிப் பணம் தேட வேண்டிய நிலைமைகள் இருப்பதால், மாநகராட்சி மன்றமும் இந்த இரண்டு பிரிவுகளையும் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருப்பதால் அவற்றைமட்டும் நீக்குகிறோம். 7-வது பிரிவை நீக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்கவில்லை. அதை நாமாக நீக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கூறி, மற்றவற்றை நிறைவேற்றித்தா வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பேரவையின் அனுமதியோடு திருத்தம் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1919-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி மன்றச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1919) 347 (3)-வது பிரிவின்கீழ் மேற்சொன்ன சட்டத்தின் IV-விலா அட்டவணையைத் திருத்தும் வகையில் தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் செய்யக் கருதும் கீழ்க்காணும் வரைவுத் திருத்தத்தை இப்பேரவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

1971 ஜூலை 13]

வரைவுத் திருத்தம்

தமிழ்நாடு 1919-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி மன்றச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 4/1919) IV-ம் விவர அட்டவணையில் 8-வது விதியில் இரண்டாவது வரம்பு நிபந்தனையின்கீழ் உள்ள அட்டவணையிலே கண்டுள்ள VII, IX வது பகுதிகளும் அவற்றிற்குத் தொடர்பான பதிவுகளும் நீக்கப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது
(ஆ) தமிழ்நாடு 1950-ம் ஆண்டு பருத்தி போக்குவரத்து விதிகளுக்கு திருத்தம்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன் மொழிகிறேன்.

"தமிழ்நாடு 1950-ஆம் ஆண்டு பருத்திப் போக்குவரத்து விதிகளின் 1, 3 (i) 10 (i) விதிகளைத் திருத்த 1923-ம் ஆண்டு பருத்திப் போக்குவரத்துச் சட்டத்தின் (மத்திய சட்டம் 3/1923) 7-வது பிரிவின்கீழ் மாநில அரசு பிறப்பிக்கவிருக்கும் கீழ்க்காணும் வரைவு விதிகள் மேற்படிச் சட்டத்தின் 8-வது பிரிவில் கண்டுள்ளவாறு ஏற்பளிக்கப்படுவதாக."

வரைவு அறிவிப்பு

1923-ம் ஆண்டு பருத்திப் போக்குவரத்துச் சட்டத்தின் 7-வது பிரிவில் வழங்கியுள்ள அதிகாரங்களைக் கொண்டு தமிழ்நாடு 1950-ம் ஆண்டு பருத்திப் போக்குவரத்து விதிகளில் பின்வரும் திருத்தங்களை தமிழ்நாடு ஆளுநர் அவர்கள் இதனால் செய்யவிழைகிறார். மேற்படி சட்டத்தின் 8-வது பிரிவில் கண்டுள்ளவாறு சட்டமன்ற இரு அவைகளின் தீர்மானம் மூலம் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருத்தங்கள்

மேற்சொன்ன விதிகளில்:—

(1) 1-வது விதியில் இரண்டாவது வாக்கியத்தில் "மணங்குகள்" என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக "குவிண்டால்கள்" என்ற சொல் அமைத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

(2) 3-வது விதியைச் சேர்த்த (i) துணை விதியில் (b) பகுதிக்குப் பின்னர் பின்வரும் பகுதி சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும், அதாவது:—

(c) பருத்தி விதைகளைப் பிழிந்து எண்ணெய் எடுப்பதற்காக, அவற்றைப் பருத்தி விதை எண்ணெய் ஆலைகளுக்கு அனுப்புதல்".

(3) 10-வது விதியைச் சேர்த்த (ii) துணை விதியில் (a) முதல் (d) வரையிலுள்ள இனங்களுக்கும் அவை தொடர்பான எல்லாப் பதிவுகளுக்கும் பதிலாகப் பின்வருவன அமைத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும், அதாவது:

(a) பருத்தி விதை (கப்பாஸ்) குவிண்டால் ஒன்றுக்கு அல்லது அதன் ஒரு பகுதிக்கு ரூ. 0.30.

[1971 ஜூலை 13]

(b) லின்ட் பருத்தி (உதிரியாக அல்லது அழுத்தப்பட்ட வடிவில்) குவிண்டால் ஒன்றுக்கு அல்லது அதன் ஒரு பகுதிக்கு ரூ. 0.65.

(c) பருத்தி விதை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு அல்லது அதன் ஒரு பகுதிக்கு ரூ. 0.30.

(d) பஞ்சக் கழிவு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு அல்லது அதன் ஒரு பகுதிக்கு ரூ. 0.65.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

3. அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள் (தொடர்ச்சி)

(ஆ) 1971-ஆம் ஆண்டு நில உடமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்திவைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 12/1971)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம், உளவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர், 1971-ம் ஆண்டு நில உடமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 12/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருவார்கள்.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Mr. Speaker Sir, I beg to move "That the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Tamil Nadu Amendment) Bill, * 1971 (Legislative Assembly Bill No. 12 of 1971), be taken into consideration."

The Holding (Stay of Execution Proceedings) Act, 1950 (Travancore-Cochin Act VIII of 1950) was in force in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district at the time of their transfer to this State from the former Travancore-Cochin State in 1956. Consistent on the extension of the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955) and the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Tamil Nadu Act XXIV of 1956) to the Shencottah taluk by virtue of the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah Taluk) Act, 1959 (Tamil Nadu Act 28 of 1959), with effect from the 2nd March 1960, the Holdings (Stay of Execution Proceedings) Act 150 ceased to be in force in that taluk. It is now in force in the Kanyakumari district alone.

The Act provides for the stay of proceedings in execution of a decree in a suit for the recovery of possession of a holding so far as such proceedings relate to the delivery of possession of the holding.

The Act is due to expire on the 24th September 1971. Already certain Acts have been passed for the abolition of certain special tenures prevalent in the Kanyakumari district and for the introduc-

* Published in the Tamil Nadu Gazette Extraordinary dated 29th June 1971.

1971 ஜூலை 13]

tion of ryotwari settlement therein on the lines of the ryotwari settlement prevalent in the rest of the State. The implementation of the Acts relating to the abolition of special tenures is not yet complete. The question of abolition of the special tenure relating to Sreepadani lands is also under consideration. In the circumstances it is considered necessary to extend the life of the Travancore-Cochin Act VIII of 1950 for a further period of two years from the 25th September 1971.

Sir, I request the House to accept the motion.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Mr. Deputy Speaker, Sir, I just rise to support the Bill, in that the Government are seeking to extend the life of the parent Act.

So far as this Act is concerned, it has come into force in the Kanyakumari District even before this district became part of Tamil Nadu. Sir, this Bill is intended for the protection of the lessees who hold the lands under a single transaction. Now I would say that this Act should be made permanent. Instead of extending it periodically, it would be better if the whole statute is made permanent. Now the life is extended from 21-1/2 years to 23-1/2 years. This periodical extension causes great hardship.

Another fact which I want to bring to the notice of the Hon. Minister is this. Many land-owners want to circumvent this Bill by creating certain records after the passing of this Act. They say that the leases are converted into licences. If it is a lease, the tenant can be evicted under the provisions of this Act. So, to circumvent the provisions of this Act, they do this. Then, any tenant who is holding the land is only a licensee and not a lessee. If he is a lessee he can be evicted only on two grounds. One ground is wilful waste and the second ground is wilful default in the payment of rent. Just to flout these provisions the landlords are carrying on their operations insidiously and against the statutory provisions. So, it would be better if the law is made permanent and this periodical extension of the life of the Act is put an end to.

I would also incidentally urge, so far as the settlement and other proceedings are concerned, that will have no relevancy so far as this Act is concerned because those deal only with the tenures over which the Government have got powers of abolishing the intermediary right. If this does not come under tenures, then the relationship between the landlord and the tenant is the only thing. That is the subject matter of this law. So, it would be better that this Act is made permanent. I am sure that the Government would take prompt steps to see that this Act is made permanent, so far as that area is concerned.

So far as the cultivating tenants are concerned, Cultivating Tenants Protection Act is the law that is applicable to the other parts of the State. So, if the Cultivating Tenants Protection Act

can be extended to Kanyakumari District, that is well and good. By repealing this the Government can do that, or the Government may be well advised to make this a permanent measure. That is all what I have to say regarding this Bill, Sir,

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா மீது ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதா விவசாயிகளுக்குப் பயன் அளிக்கின்ற முறையில், வரவேற்கத்தக்க முறையில் அமைந்திருக்கின்றது. இந்தச் சத்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஸ்ரீ பண்டாரவகா, திருப்புவாரம் ஆகிய நிலங்களும் சில கிராமங்களில் கண்டிருஷி நிலங்களும் இருக்கின்றன. கண்டிருஷி நிலம் என்றால், அவைகள் எல்லாம் முன்பு கன்னியாகுமரி ஜில்லா திரு-கோச்சி பகுதியாக இருந்தபோது திரு-கோச்சி மகாராஜாக்களுக்கு சொந்தமாக இருந்த நிலங்கள். கோள மாநிலம் பிரிந்தபோது இந்த நிலங்களெல்லாம் சென்னை மாகாணத்திற்குள் வந்தன. மற்றவை கோளாவிற்குப் போய் விட்டன. நமது மாகாண மக்கள் அந்த நிலங்களை சாகுபடி செய்து அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

நான் இந்தச் சத்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புவதென்னவென்றால், கோள அரசு இதற்கென சட்டங்கள் நிறைவேற்றி எந்தெந்த நிலங்களை யார் யார் அனுபவித்துக்கொண்டு இருந்தார்களோ அந்தந்த நிலங்கள் அவரவர்களுக்கே சொந்தம் என்று சட்டமியற்றி பட்டா வழங்கியிருக்கிறது. அதுபோன்றே நமது மாநிலத்திலுள்ள பகுதியையும், எந்தெந்த விவசாயிகள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கே பட்டா செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த மசோதாவை வரவேற்று முடித்துக்கொள்வதாகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்றதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிரந்தரமாக ஆக்க வேண்டும் என்பது போல் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார். இது எற்கனவே இருக்கின்ற சட்டம். எக்ஸ்சியூட் செய்யாமல் தடுப்பதற்காக ஒத்திவைக்கப்படுகின்றது. நிரந்தர ஒத்திவைப்பு அல்ல. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இப்போது இருக்கின்ற நிலங்களுக்கு நிலையான சட்டங்கள் இருக்க வேண்டும். இப்போது உள்ள சட்டப்படி 'டெனன்ட்' ஆக மட்டும் இருந்து வந்தால் போதும் என்ற அர்த்தத்தில் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் பேசினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தமிழ்நாட்டிலேயே எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் ஒரு சட்டம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு மாத்திரம் ஒரு சட்டம் என்று இருப்பது நல்லதல்ல. செட்டில்மெண்டுகள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டாண்டிற்குள் முடிந்த தீர வேண்டும். இது கடைசியாக வருவதாகும். அதற்குள்ளாக நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கூட வந்துவிடும். விரைவில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். வரவேற்றதற்கு நன்றி. இது நிரந்தரமாக ஆக்கப்படவில்லை. தற்காலிகமான ஒன்று. ஒத்திவைப்பதற்கு பவர்ஸ் கேட்கிறோம். எனவே, செட்டில்மெண்ட்ஸ் முடிந்த பிறகு இம்மீளி

1971 ஜூலை 13]

[திரு. ப. உ. ஷண்முகம்]

மேன்ட் செய்யும்போது, எக்சிசுயூஷன் செய்யும்போது செக்ண்டரி ப்ரொவிசோவை வாபஸ் பெற்று விடலாம். நிரந்தரமாக ஆக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

'That the Buildings (Stay of Execution Proceedings) (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 12 of 1971) be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration, clause by clause.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM, Sir, I move—

'That the Buildings (Stay of Execution Proceedings) (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 12 of 1971) be passed

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

6. அறிவிப்பு

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீதான உச்ச வரம்பை முடிவு செய்தல்) திருத்த சட்ட முன் வடிவு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீதான உச்ச வரம்பை முடிவு செய்தல்) திருத்த சட்ட முன் வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 16/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

அரசினர் மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி

(இ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்தின் மீதான உச்ச வரம்பை முடிவு செய்தல்) திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 16/1971).

THE HON THIRU P. U. SHANMUGAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to move that the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill* 1971 (L.A. Bill 16 of 1971), be taken into consideration.

Hon'ble Members are aware that as a further step towards agrarian reform and for the effective implementation of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961, Government decided to review the exemptions contained in that

* Published in the Tamil Nadu Gazette Extraordinary, dated 7th July 1971.

[1971 ஜூலை 13]

Act. Accordingly a Joint Committee consisting of forty-six members of both the Houses of the Legislature was constituted to recommend on the continuance or otherwise of the various exemptions contained in the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961. In its interim report, the Joint Committee has recommended, among other things, that the exemptions in respect of lands used exclusively for grazing and assessed to land revenue at Re. 1.25 and below per acre and lands used for cultivation of sugarcane and in respect of which the Sugar Factory Board has granted permission under Section 40 or 43 of the Act, may be withdrawn. Accordingly, the Government have decided to withdraw the exemption in regard to the above two items. I shall now refer to some of the special features of the Bill.

The expressions "date of commencement of this Act" and "notified date" will have different meanings in respect of the proposed Bill. The "notified date" for the purpose of the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Act, 1970 has been fixed as the 2nd October 1970, but for the purposes of the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Act, 1971, a separate date will have to be fixed by Government as "notified date".

The Sugar Factory will have to file a return under Section 8 of the principal Act after the commencement of this Act. As regards persons who held grazing land in excess of the ceiling area by reason of the exemption given under section 74 of the principal Act, they also will have to file returns after the commencement of this Act. Even if they have filed a return under the Tamil Nadu Land Reforms (Reduction of Ceiling on Land) Act, 1970, they will have to submit another return if, after taking into account the grazing lands held by them, the total extent of lands held by them exceeds the ceiling area.

The new provision made in Section 94-A empowers the Government to make arrangement for the cultivation of the surplus lands required from the Sugar Factory with sugar-cane for supply to the sugar factory concerned. It also empowers the Government to make rules in respect of such surplus lands for the cultivation of sugar-cane through a corporation (including a company) owned or controlled by the State. Sub-section (4) of Section 94-A makes it clear that the surplus land acquired from the sugar factory may also be disposed of in accordance with the rules made under section 94. New section 94-B provides that the lands held on a tenancy basis which is within the ceiling area of the land owner should be deemed to be held on a tenancy basis by the corporation (including a company) to ensure continued supply of sugarcane to the factory. Such land will be held by the factory only till the expiry of the period of contract of

1971 ஜூலை 13]

tenancy. Section 94-C exempts an extent of land not exceeding 100 Standard acres held by the Sugar factory solely for research and seed farm purposes from the operation of the Act.

Provision has also been made for the abolition of the Sugar Factory Board and the Sugar Factory Tribunal with the incidental provision that the members thereof shall cease to hold office.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following amendment—

‘ That the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 16 of 1971) be circulated for eliciting public opinion thereon. ’

THIRU N. DENNIS : Sir, I second the amendment.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு மாமன்ற உப தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற விதிவிலக்குகள் இரண்டு அயிட்டங்களை நீக்குவது பற்றிய மசோதாவை வாசுவேற்கும்போழுது சில விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக கரும்புக்கும் மேய்ச்சல் தரைக்கும் விதிவிலக்கை ரத்து செய்திருப்பது மிகவும் நல்லதொரு முன்னேற்றமான அம்சமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இதன் மூலமாக பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் விவசாயிகளுக்கு உழுவதற்குத் தடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமைக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இந்த ‘ஷுகூர் பேக்டரி’க்கு 100 ஏக்கர் ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். கரும்பு உற்பத்தி செய்வது ஒரு ஏக்கருக்கு 40, 50 டன் என்று வைத்துக் கொண்டால் 100 ஏக்கருக்கு ஐயாயிரம் டன் அளவும், இன்றைய நிலைப்படி ரூ. 4 அல்லது 5 லட்சம் வருமானம் தரக்கூடிய ஒரு சொத்தை ஆராய்ச்சிக்காக ஒதுக்குவது என்பது அதிகப்படி என்பது என் அபிப்பிராயம். அதைக் குறைத்துக் கொள்வதன் மூலம் சாதாரணக் குடியாண்வர்கள் விவசாயிகள் கரும்பு உற்பத்தி செய்வோர்கள் அனுபவிக்க அதை 100 ஏக்கரிலிருந்து குறைக்க வேண்டுமென்ற என் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்னும் பலவிதமான விதிவிலக்குகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். பின்னால் தொடர்ச்சியாக வருமென்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஏனென்றால் சிலில் சம்பந்தப்பட்டவரை விதிவிலக்குகள் மிகப் பெரிய ஓட்டையாக இருக்கிறது. இந்த ஓட்டைகளை அடைக்காவிட்டால் சிலில் என்பது கடுதாசியில் எழுதி வைத்துக் கொண்டு பலன் இல்லாமல் நாலத்தை விரயம் செய்யக்கூடிய நிலைமையாகப் போகும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு 100 ஏக்கர் என்ற அளவை குறைக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்து, இடைக்காலத்தில் இந்த நிலங்களை என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதற்கான விதிமுறைகளைத் தெரிவுபடுத்த வேண்டும், அவைகளை சபையின் மேஜை மீது வைக்க வேண்டும். அப்போது தான் நிலங்கள் விவசாயிகளுக்குப் போகப் போகிறதா அல்லது மில் சொந்தக்காரர்களே 100 ஏக்கர் 50 ஏக்கர் நாங்களே சாகுபடி செய்து கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லி அவர்கள் வைத்துக்

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1971 ஜூலை 13]

கொள்ளலாம் என்ற சந்தேகம் ஏற்படாத முறையில் விதிகளைச் சீக்கிரம் ஏற்படுத்தி நிலச் சிந்திருத்தங்களை நல்ல முறையில் மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் பூர்த்தி செய்வார் என்று எதிர்பார்த்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் உள்ள குறைகளை எல்லாம் களைய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இதற்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த கமிட்டி கரும்புக்காக, மேய்ச்சல் காட்டுக்காக என்று கொடுக்கப்பட்டிருந்த விலக்கை ரத்து செய்ய சிபாரிசு செய்ததன் பேரில் இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் செக்ஷன் 73-இல் ஏறக்குறைய 13 இனங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கரும்புக்காக, மேய்ச்சல் காட்டுக்காக, பழத்தோட்டங்களுக்காக பாக்குத் தோப்புக்காக ப்ளாண்டேஷனுக்காக, என்று 13 இனங்களை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோதுதான் செய்தோம் என்பார்கள். நல்லெண்ணத்தோடுதான் சட்டம் செய்கிறோம். அங்கங்கே ஏதாவது ஒட்டை கண்டால் உடனே அதைத் திருத்திக் கொள்வதற்கும் ஏந்த அரசாக இருந்தாலும் தயாராக இருக்கவேண்டும். அந்தத் தன்மையிலே தான் இப்போது இந்தத் திருத்தச் சட்டம் 2 இனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட விதிவிலக்கை ரத்து செய்ய கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கொடுத்த திருத்தத்தின் நோக்கம் என்ன என்றால் இப்படி பீஸ் மிலாக் லெஜிஸ்லேஷன் கொண்டுவராது—இதையே ஒரு பொறுத்துக் கமிட்டிக்குவிட்டு, அவர்களுடைய பரிந்துரையின்மேல் விரிவான ஒரு சட்டத்தையே கொண்டுவர யோசிக்கலாம் என்பதுதான்.

இந்தச் சட்டத்தில் மேய்ச்சல் காட்டுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்வதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அந்த வாயில்லா ஜீவனங்களையும் இந்த அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். பல இடங்களில் ஆடு மாடுகள் மேய்வதற்கே இடமில்லை. அவை புல்லை மறந்து காகிதத்தைத் திங்கிற நிலை வந்துவிட்டது. ஆகவே, மேய்ச்சல் காட்டுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த விதிவிலக்கை ரத்துசெய்தாலும் இந்த வாயில்லா ஜீவன்களின் மேய்ச்சலுக்கு வழிசெய்வதிலும் இந்த அரசாங்கம் அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

அடுத்து, ஷூகர் போர்டு போடுவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கம் குடிசைவாரியம், வாட்டர்போர்டு, டிரான்ஸ்போர்ட் வாரியம் என்பதாக இப்படி தனித்தனி வாரியங்கள் அமைப்பதில் அதிகக் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். உடனே தலைவர்களையும் நியமித்துவிடுகிறார்கள். உறுப்பினர்களையும் அவர்களது கட்சிக்காரர்களாகவே பார்த்துப் போடுகிறார்கள். இங்கேதான் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு இடமின்றி எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களையும் போடுவார்களேயானால் அவ்வப்போது மக்களின் நன்மையைப் புரிந்துகொண்டு உதவிசெய்ய வாய்ப்பாக இருக்கும். பார்டிசன் தன்மைக்கு இடமளிக்கக் கூடாது. ஆகவேதான் இது பற்றி எல்லாம் நன்கு பரிசீலிக்க இதைப் பொறுத்துக் கமிட்டிக்குவிடுவது பொருத்தமாகவும் இருக்கும் என்று தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 13]

* திரு. ஏ. கம்பிரமணியம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் அளிக்கப்பட்டிருந்த விதிவிலக்கில் இரண்டினை அகற்றுவதற்காகக் கொண்டுவந்த இந்த மசோதாவினை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் ஏராளமான விதிவிலக்குகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்தபோது இது உச்சவரம்புச் சட்டம் அல்ல, மிச்சவரம்புச் சட்டம் என்பதாகக் காலஞ்சென்ற அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். 1970-ஆம் ஆண்டு திருத்தச் சட்டத்தின் பலனாகக் கூட மிச்சம் அதிகம் கிடைக்கவில்லை என்பதாக அண்மையில் ரொலிங்ஸ் போர்டு மேம்பர் சுறியதைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். காரணம் அந்தச் சட்டத்தில் ஏராளமான ஐடெம்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டதுதான். திரும்பி அனந்தநாயகி அம்மையார் குறிப்பிட்டதைப்போல 13 ஐடெம்களுக்கு விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இப்போது மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கும், கரும்பு சாகுபடி நிலங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட விலக்கு ரத்துசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கரும்பு ஆராய்ச்சிக்காக 100 ஏக்கர் என்று ஒதுக்கியிருப்பது அவசியம்தானா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அங்கே என்ன ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள்? கரும்புதான் பயிரிடுகிறார்களே தவிர எந்த ஆராய்ச்சியும் செய்யவில்லை. கரும்பு ஆராய்ச்சிக்குக் கோவையில் சிறந்த ஆராய்ச்சி நிலையம் உள்ளது. ஆகவே, இந்த விதிவிலக்கை எடுத்துவிடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

பிறகு டிரால்கள் என்பதாக, கல்விக்காகச் செய்கிறார்கள், அதற்காக ஏராளமான நிலத்தை வைக்கிறார்கள். சர்க்காரே அவற்றை எடுத்து கல்விக்கூடங்களை நிர்வகித்து வரலாம். இதற்கு என்று தனியாக ஒதுக்கிவைக்கவேண்டியதில்லை. இன்னும் பழத்தோட்டங்கள், பாக்குத்தோப்புகள் என்று ஒதுக்கியிருப்பது எல்லாம் மறபரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும். நிலமற்ற ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்காக நாம் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் அவர்களுக்கு அந்தப் பயன்கிடைக்காதபடி செய்கிற இந்த விதிவிலக்குகளை எல்லாம் ரத்துசெய்ய ஒரு சட்டத்தினால் கொண்டுவந்தால்தான் இந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் போற்றத்தக்கதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, இப்போது பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் விதிவிலக்கு ரத்து செய்யப்படுவதை ஆதரித்திருப்பதற்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுபோல மற்றவற்றுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விதிவிலக்கை நீக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்குப் பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயம் தேவையில்லை. இதன்மூலம் கரும்புக்காக, மேய்ச்சல் காட்டிற்காக கொடுக்கப்பட்டிருந்த விதிவிலக்கு ரத்துசெய்யப்படுகிறது. இதுவும் ஏற்கனவே போடப்பட்ட குழுவின் சிபார்சு பேரில்தான் செய்யப்படுகிறது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 ஜூலை 13]

இடையில் ஏற்பட்ட தேர்தல் காரணமாக அந்தக் குழு காலாவதி ஆகி விட்டது என்றாலும் ஒரு புதிய குழுவை மீட்டும் இதுபற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்து அரசுக்குப் பரிந்துரைக்க, அமைப்பது பற்றிய ஒரு தீர்மானம் இந்தக் கூட்ட முடிவிற்குள்ளாகவே வரும் என்பதையும் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேய்ச்சல் காடுகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட விதிவிலக்கை ரத்துசெய்தாலும், வாயில்லா ஜீவன்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று திருமதி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்திலேயே பாரேனும் உண்மையில் டைரிபார்ம் வைத்து இருந்தால் அதைத் தொடவில்லை. கால்நடை வைத்திருந்தால் லாண்டு போர்டுக்கு மனுச்செய்து அதற்கு அவர் களால் விலக்கு வாங்கிக்கொள்ள வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆக வாயில்லா ஜீவன்களை நாங்கள் பட்டினி போட்டுவிடமாட்டோம் என்று தெரிவித்துக்கொள் கிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

The amendment of Thiru J. James was, by leave, withdrawn.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is:—

“That the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 16 of 1971) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

MR. DEPUTY SPEAKER: Now, we shall take up the Bill clause, by clause.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That Clause 3 do stand part of the Bill”.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I move the following amendment:—

In Clause 3, the proposed insertion of new section 94-C to the principal Act, namely,—

“94.C Exemption in respect of land held by sugar factory for research purposes (1) Except as otherwise provided in sub-sections (2) and (3) of Section 5 and in Section 6, nothing contained in this Act shall apply to any extent of land not exceeding 100 standard acres held by a sugar factory solely for research and seed farm purposes.

(2) The question whether any land is held solely for research and seed farm purposes shall be decided by Government”, shall be deleted.

The amendment was duly seconded.

1971 ஜூலை 13]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொடுத்ததன் நோக்கம் ஏற்கெனவே நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் 13 விதிவிலக்குகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிவிலக்குகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து எந்த எந்த விதி விலக்குகளை எல்லாம் ரத்து செய்யவேண்டும் என்பதை ஆராய ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு அதன் சிபார்சு அடிப்படையில் இரண்டு விதிவிலக்கு அம்சங்கள் இப்போது இங்கு வந்திருக்கிறது.

இன்னும் பல முக்கியமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன என்றாலும் இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் விஷயத்தை விவரமாக விளக்கிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 100 அல்லது 1,000 ஏக்கர் என்ற அளவில் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த அளவிலே நங்கவரம் பண்ணையில் அதிகமான ஏக்கர் நிலம் கரும்பு சாகுபடிக்கென்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல ஆரூரன் சர்க்கரை ஆலைக்கும் அதிகமான நிலம் கரும்பு விவசாயத்திற்கு என்று இருப்பதை அறிவோம். குறிப்பாக நங்கவரம் பண்ணையைப்பற்றி ஒரு சரித்திரமே இருக்கிறது. 1957 என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்த எங்கள் கட்சியின் உறுப்பினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும், இன்று முதலமைச்சராக இருக்கக்கூடிய முதலமைச்சர் அவர்களும் அந்த நங்கவரம் பண்ணையை எதிர்த்து நடத்திய போராட்டமே சான்றாகும். அதற்குப் பின்னால் நிலச்சீர் திருத்தத்தைப்பற்றி அன்று இருக்கக்கூடிய ஆட்சியாளர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளைப்பற்றியும் இந்தச் சட்டசபையில் இருப்பவர்கள் அறிவார்கள்.

கரும்புக்கு ஏதாவது ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு கோவையிலே, குடுமியாமலே போன்ற பண்ணையிலே இடம் கொடுக்கலாம். இவ்வளவு அதிகமாக நிலம் ஆராய்ச்சிக்கு என்று நான் நினைக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக ஆராய்ச்சிக்கு என்று சொல்லிக்கொண்டு வேறு தாரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஒரு சமயத்திலே 200 ஏக்கர், 250 ஏக்கர் என்ற அளவிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. நங்கவரத்திற்கு 250 ஏக்கர், ஆரூரன் ஆலைக்கு 300 ஏக்கர் என்று ஒதுக்கக்கூடிய முறையில்தான் விதிவிலக்கு பற்றி பொது மக்களுக்கு ஐயம் ஏற்படுகிறது. கரும்பு உற்பத்திக்கும் மேய்ச்சலுக்கும் இருக்கும்படியான பகுதியை அப்படியே எடுத்து, ஏற்றுக்கொள்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். விதிவிலக்கு என்று சொல்லி சில முறைகளிலே தப்பித்துக்கொள்ள காரணம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, மற்றத் திருத்தங்களைப் போல் அவ்வளவல் கொஞ்சம் கவனத்தோடு இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாங்கள் எந்த அளவுக்குச் சொல்லி, திருத்தத்தை வற்புறுத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்கு வற்புறுத்தி, இந்த அரசு திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. கப்பையா: போவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விதிவிலக்கு என்று சொன்னாலே ஆபத்தானது. உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் விதிவிலக்கினால் ஏற்படும் ஆபத்துக்களையெல்லாம் நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். எங்களுடைய யோசனைகள் எல்லாம் நிராகரிக்கப்பட்டு, இப்படி விதிவிலக்கு அளிப்பதன் காரணமாக நம்முடைய ராஜ்யத்திலே எவ்வளவு நிலம் உயர்ந்த பட்சமாக எடுக்கப்பட வேண்டுமோ அவ்வளவு நிலம் எடுக்கப்படவில்லை. பொதுவாகச் சொல்லப்போனால் சட்டத்தின் நோக்கம் எதுவாக இருந்ததோ அதையெல்லாம் விதிவிலக்கு என்ற பெயரால்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1971 ஜூலை 13]

முறியடித்துவிட்டார்கள். அதன்காரணமாக எதிர்பார்த்தபடி உபரி நிலம் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. விதிவிலக்கு அளிப்பதன் மூலமாக கரும்பு விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு விட்டார்கள். தங்களிடத்தில் நிலம் இல்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்படிச் சொல்லி சட்டத்தைத் தகர்ப்பதில் மிகவும் கைதேர்த்தவர்கள். 100 ஏக்கர் விதிவிலக்கு அளிப்பது என்பது நியாயம் அல்ல. நாங்கள் அதை ஆட்சேபிக்கிறோம்.

அடுத்து, மேய்ச்சல் நிலம் என்று சொல்வார்கள். கரும்புக்கு, மேய்ச்சலுக்கு என்று 100 ஏக்கர், 500 ஏக்கர் நிலத்தை ஒதுக்கி அரசாங்கத்தை ஏமாற்றி வந்தார்கள். மேலும் பழத்தோட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, போர்டு போட்டுக்கொண்டு, சில மரங்களுகளை நட்டுவைத்து அதுதான் பழத்தோட்டம் என்று சொல்லுவார்களார்கள். இப்படி நான்கைந்து மாங்களுகளை நட்டு விட்டு, விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். கேட்டால், பழத்தோட்டத்திற்கு விதிவிலக்கு என்று கூறுகிறார்கள். அரசாங்கம் எந்தக் காரியத்திற்காக விதி விலக்கு அளித்ததோ அதற்கு நேர்விரோதமாகச் செயல்படுகிறார்கள். 100 ஏக்கர் என்று ஒதுக்குவது அவசியம் இல்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட விதிவிலக்கு அவசியம் இல்லையென்று கூறி, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப்: பேரவை உதவித் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நில உச்ச வரம்புக்கு இருக்கின்ற ஓட்டைகளிலே இரண்டு பெரிய ஓட்டைகளை அடைக்கின்ற நோக்கத்தை வரவேற்கிறேன். முக்கியமாக கரும்புத் தோட்டத்துக்குத் தான் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் விதி விலக்காக அளிக்கப்பட்டு சிலபல முதலாளிகள் பயனை அடைந்து வருகிறார்கள். கரும்புத் தோட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் விதிவிலக்கு சத்து செய்யப்படுவது கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கரும்பு பயிரிடுகின்ற விவசாயி நாட்டிலே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பயிர் செய்கின்ற கரும்பு ஆலைகளால் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. அதற்கு அதிகப்பட்டசமாக 100 லட்சம் ரூபாய் ஏக்கர் விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதை அரசு ஆலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் சொன்னார்கள். அரசு அதை ஆலோசிக்கக் கூடிய கட்டம் இருக்கிறது. விவசாயிகள் அதிகமாகக் கரும்பை பயிர் செய்கிறார்கள். ஆலையில் இரண்டு ஷேர் இருந்தால் ஒரு ஏக்கர் கரும்புதான் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அரசு இதை யோசிக்கலாம். இப்படி ஒரு துரிதமான நடவடிக்கையில் சர்க்காரே வந்திருக்கிறது. ஆயிரம் ஏக்கர் கரும்புக்கு என்று கொடுத்ததை இப்போது 100 ஏக்கர் என்று வந்திருக்கிறதே அதற்காக நான் சர்க்காரை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன். சர்க்காரின் கொள்கையை வரவேற்கிறேன்.

மேய்ச்சல் நிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்காரின் முடிவு வரவேற்கத்தக்கது. நில உச்சவரம்புக் குழு அமைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. வரவேற்கிறேன். அடுத்த, அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது இங்கே பலவிதமான போர்டுகள் அமைக்கப்பட்டன. அவைகளுக்கெல்லாம் ஆளும் கட்சிக்காரர் கூடியே போட்டுக்கொண்டார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். எங்களுக்கு எல்லாம் அதில் பங்கு இல்லையா என்பதுபோலக் கேட்டார்கள். ஆகஸ்ட் 30-ம்

1971 ஜூலை 13]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

தேதிக்குமேல், 'அவன் கிடக்கிறான், எனக்கும் ஒரு தான் போடுங்கள்' என்று சொல்வது மாதிரிதான் இருக்கிறது, அவர்கள் சொன்னது. அவர்களுக்கும் பங்கு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதிலே அர்த்தம் இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் தவறாகச் சொல்லவில்லை. உள்ள வாரியத்தில் எல்லோரும் உட்கார்ந்து செம்மையாகக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு வழி விடுங்கள் என்றுதான் கேட்டேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே எத்தனையோ ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. 11 ஓட்டைகள் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஓட்டைகளையெல்லாம் அடைக்கும் சூழ்நிலையை அரசு உண்டாக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மான்முமுக திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தைக் குறித்து ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென கனம் அங்கத்தினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் உருக்கமாகக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். 100 ஏக்கர் கொடுப்பது அதிகம் என்றார்கள். மேலும் நங்குவரம் பண்ணையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். 500 ஏக்கர் கொடுக்க என்று எந்தச் சட்டத்திலே பாதுகாப்பு வைத்துக்கொண்டு விதிவிலக்குக் கொடுத்தார்கள் என்பதில்லாம் கேட்டார்கள். ரெவின்யூ போர்டு அதற்கு மறுத்துவிட்டார்கள். எனவே, நங்குவரம் பிரச்சனை எழவில்லை, ஆனால் பண்ணைக்கு 7 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கிறது. அதில் 100 ஏக்கர் நிலத்தை மட்டும் ரிசர்ச்சுக் காகவும், தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும், புதிய சாகு வித்துக்களை ஆராய்ச்சி செய்வதற்காகவும் கொடுத்துவிடப் போகிறோம்.

பெரிய சர்க்கரை ஆலைக்கு ஆராய்ச்சிக்காக 100 ஏக்கர் நிலம் கொடுப்பது சரியென்றுதான் அரசு கருதுகிறது. இது பெரிய பிரம்மாண்டமான விதிவிலக்கு என்று சொல்வதற்கில்லை. எனவே, திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. 100 ஏக்கர் இருக்க வேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது. அவர்கள் எல்லாம் 200 ஏக்கர் கேட்டார்கள். இல்லையென்ற கடைசியிலே ஆலோசித்து ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக நூறு ஏக்கர் அவசியம் என்று சட்டத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இ.ஐ.டி. பாரி கம்பெனிக்கு 197 ஏக்கர் சொந்தமாக இருக்கிறது. அதிலே 97 ஏக்கர் எடுத்துக்கொள்கிறோம். பாக்கியுள்ள 100 ஏக்கர் அவர்களுடைய ஆராய்ச்சிக்காகவும் விதை கொடுப்பதற்காகவும் என்று விட்டு விடுகிறோம். எனவே ஆராய்ச்சிக்காகவும் விதைக்காகவும் என்ற முறையிலே நியாயமாக நாம் 100 ஏக்கர் என்ற அளவை வைத்து இருக்கிறோம், இது நியாயமான அளவு என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. எனவே திரு. தங்கமணி அவர்கள் தங்களுடைய திருத்தத்தை வலியுறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: 100 ஏக்கர் என்பதை ஓரளவுக்கு 50 ஏக்கர் என்ற அளவுக்காகவது குறைப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். என்னுடைய நிலைமையைத் தெளிவுபடுத்துவதற்காக இந்தத் திருத்தத்தை வோட்டுக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

[1971 ஜூலை 13]

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : Sir, I move : "That the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 16 of 1971) be passed "

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(ஈ) தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 18/1971.)

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : Sir, I beg to move : " That the Tamil Nadu Urban Land Tax (Amendment) Bill,* 1971 (L.A. Bill No. 18 of 1971) be taken into consideration "

The Tamil Nadu Urban Land Tax Act, 1966 (Tamil Nadu Act 12 of 1966) is in force at present in the City of Madras from 1-7-1963. All urban lands are liable to the levy of tax under the Act. The Government considered whether the revenue under the said Act could be increased and at the same time, give some relief to the small urban and holders. These twin objects are proposed to be achieved by exempting all urban lands not exceeding one ground from the levy of tax and by introducing a graded system of levy of tax on urban lands exceeding one ground and by extension of the said Act to the City of Madurai and the municipal towns of Salem, Coimbatore and Tiruchirappalli. The extension of the said Act to the City of Madurai and the three municipal towns of Salem, Coimbatore and Tiruchirappalli is proposed to be done by issue of a notification under Section 1 (2) (b) of the Act for which the approval of the Assembly will be obtained separately under Section 1 (4) of the Act. The grant of exemption upto and inclusive of one ground and the graded system of levy of tax are embodied in the Bill now moved.

Sir, I request the House to accept the motion

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், நகரத்தில் உள்ள சொத்தின் பேரில் வரிப்போட வேண்டுமென்ற முறையிலே அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. பொது விவாதத்திலே கலந்து பேசுகின்றபொழுதே நாங்கள் இதை வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறோம்.

நகரத்திலேயுள்ள சில வசதிபடைத்தவர்கள் பல வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு வருவாய் பெற்று நல்ல லாபத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு வருகின்ற போக்கு இருக்கிறது. பரப்படியாக ஒவ்வொருவருக்கும் வீடு கொடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை இருந்தாலும்கூட ஒவ்வொருவரும் நாங்கள் அதிகமாக வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு திரீனயித்திருக்கின்ற வாடகைக்கு மேலாக

1971 ஜூலை 13]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வாடகை வாங்கிக்கொண்டு தொழிலாளர், நடுத்தர வருப்பினர் இவர்கள் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கக்கூடிய முறையைத் தவிர்க்கக் கூடிய முறையிலே சென்னையிலே மட்டுமல்ல, வேறு சில நகரங்களிலும் இந்தச் சட்டம் அமலாக்கப் படக்கூடிய சூழ்நிலை வந்திருப்பது வரவேற்கக்கூடியது.

ஆனால், இந்த மசோதாவிலே ஏற்கனவே போட்டிருக்கிற வரி விதித்ததைவிட அதிகப்படுத்த முடியாது என்பது எனக்குத் தெரியும். என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் நான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். வரியை அதிகப்படுத்துகின்ற முறையிலே திருத்தம் கொடுக்க முடியாது என்ற நிலைமையில்தான் என்னுடைய திருத்தம் வரவில்லை யென்று நினைக்கிறேன்.

ஒரு விடு மட்டும் போதும் என்ற நிலைமை மட்டுமல்ல, தேவையானால் 5 கிரவுண்டுகள் வைத்துக் கொள்ளட்டும், அதற்கே மேலே கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸ் மூலமும் தமிழக அரசு போடக்கூடிய டாக்ஸ் மூலமாகவும் அதிகமாக வரி போட்டால் இரண்டு மூன்று வருஷங்களிலே அவர்கள் விட்டை விற்று விட்டுப் போய்விட வேண்டுமென்ற நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையில்தான் நான் 5 கிரவுண்டுகள் வரையிலும் 1 சதவீதம் 'ஒன்பாசன்ட் ஆப் தி மார்க்கட்' வேல்யூ ஆப் ஈத் ஆர்பன் லேன்ட்' என்ற முறையிலும், அதற்கு மேல் இருப்பவர்களுக்கு 3 சதவீதமாகவது போட வேண்டுமென்ற எங்களுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இருந்தாலும்கூட, நகரத்திலுள்ள சொத்துக்களுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டு வருவது கொள்கை ரீதியாக வரவேற்கத்தக்கதாகும். இது ஏற்கனவே நாம் திறைவேற்றிய கொள்கையின் அடிப்படையிலே வந்திருக்கக்கூடியதால் இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்த மசோதாவை ஏற்கனவே நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டித்து இருக்கிறோம். வரி லேண்டர்பென்று சொன்னவர்கள் இன்றைக்கு வரி போடுகிறார்கள். இதிலே ஒரு கிரவுண்ட் வரைக்கும் எக்ஸம்ப்ஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆமின்சிக்கையிலே ஒரு லிஸ்யாக இருக்கும், மவுண்ட் ரோடிலே ஒரு லிஸ் இருக்கும். எனவே மொத்தமாக ஒரு கிரவுண்ட் என்று போட்டதினாலே—நான் ரெஸிடன்ஷியல் பர்ப்பஸஸ் அதாவது வியாபாரத்திற்காக வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு—சலுகைகள் ஏற்படும், அது அவசியத்தானா என்பதை அரசாங்கம் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒன்றரை கிரவுண்ட் ரெஸிடன்ஷியல் ஹவுஸ் ஆக இருந்தால் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையிலே இது இருந்தால் நல்லது. இல்லாவிட்டால் மவுண்ட் ரோடிலே ஒன்றரை கிரவுண்ட் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு இது ஒரு பளுவாகத் தோன்றது. ஆனால் நடுத்தர வருப்பினர்கள், அரசாங்க ஊழியர்களாக இருக்கின்றவர்களுக்கு எக்ஸம்ப்ஷன் கிடையாது என்று சொன்னால், அது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் ஒரு கிரவுண்ட் என்று இருப்பதை ரெஸிடன்ஷியல் ஹவுஸ் என்ற முறையிலே இருந்தால் ஒன்றரை கிரவுண்ட் வரை விதிவிலக்கு அளிக்கலாம். ஏனென்றால் டவுன் பிளானிங் ஆக்டிலே ஒன்றரை கிரவுண்ட்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 ஜூலை 13]

இருந்தால்தான் வீடு கட்ட முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் என் வீடுகூட ஒன்றை கிரவுண்ட்தான் என்று சொன்னார்கள். போட்டால் எனக்காகப் போட்டுக் கொண்டார்கள். என்று சொல்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் உங்களுக்காக அப்படிப் போடாவிட்டாலும் மற்றவர்களுக்காகப் போட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவைப் பார்த்தால் கிளாஸ் 7-லே ரிட்டர்ன்ஸ் சப்மிட் பண்ண வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. யார் யார் என்ன என்ன சொத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. He can collect the information through his agents. அப்படி அவர்கள் கொடுக்க வில்லையென்றால் அதிகாரிகளே நேரிலே போய் ரிட்டர்ன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கலாம். அப்படிச் செய்ய வழியில்லாமல் இதிலே பயங்கரமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். பென்ஸ்டி யைப் பொறுத்தவரையில் 40 (ஏ) கிளாஸில் கடுமையாக போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே வரி போடுகிறார்கள், ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டு வரிகட்டத் தயா ராகிறார்கள். ஆனால் அதற்கும் மேலாகப் பென்ஸ்டி என்று போடுகிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே இருந்த சட்டத்திலே அது கிடையாது. அதிகாரிகள் கேட்டால் கொடுக்காமல் இருக்கமாட்டார்கள். அதிகமாகக் கேட்டால்தான் கோர்ட்டுக்குப் போவார்கள். சாதாரணமாகக் கொடுத்துவிடுவார்கள், கொடுத்துக்கொண்டதான் வருகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்பொழுது கொடுக்கா விட்டால் "not exceeding twice such amount of urban land tax" என்று பென்ஸ்டி போடுவது சரியல்ல. (குறுக்கீடு) நாட் எக்ஸ்டிங் என்று இருந்தாலும் கூட கட்டாயமாக அந்த அளவுக்குத்தான் போடுவார்கள். கார்ப்பரேஷன் ஆக்டிலே பென்ஸ்டி கிடையாது. கேஸ் போட்டுதான் வாங்கு கிறார்கள். எனவே, பென்ஸ்டியை எடுத்து விடுவதுதான் நியாயமானது, தர்மமானது. சென்னைலே உள்ள மக்கள் மட்டுமல்ல, மதுரை நகரத்து மக்களும் பாவம், இப்பொழுதுதான் கார்ப்பரேஷன் ஆக்டினார்கள் என்று அவர் கள் சந்தோஷத்திலே இருந்தார்கள். கார்ப்பரேஷன் ஆன் சந்தோஷத்தை இந்த வரி கெடுத்துவிடும். இந்த நிலையிலே பென்ஸ்டி இருப்பது அவசியமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதைக்கூட 40-க்குக்குப் பிறகு போடு வது ஏன் என்று புரியவில்லை. போண்ட் ஆக்டிலே

"Power to enter upon land—The Commissioner, the Assistant Commissioner, the Urban Land Tax Officer, or any other Officer empowered under this Act or any person acting under the orders of any such officer, may enter upon any urban land with such other officers and persons as he considers necessary and make a survey and take measurements thereof or do any other Act which he considers necessary for carrying out the purposes of this Act." இதற்குப்பிறகு எப்படி பென்ஸ்டி வருகிறது என்று புரியவில்லை. செக்ஷன் 7-க்குப் பிறகுதான் வர வேண்டும். செக்ஷன் 40-க்குப் பிறகு வருவது

Failure to submit the return

என்று நினைக்கிறேன்.

It sounds a little bit incognent

தொடர்பிற்குச் சரியாக வரவில்லை.

எனவே, சட்ட இலாக்காவையும், சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காக்களையும் கேட்டு,

1971 ஜூலை 13]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

முதலிலே 40-ஏ வேண்டாம், பெனஸ்டியையே எடுத்துவிடுவது வரவிற்கத் தக்கது. இல்லையென்றால் போட்ட இடம் சரியா என்பதையும், அங்கே போடுவதா, இங்கே போடுவதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Exceeding twice the amount.

என்பது ரொம்ப ஹை.

அதை ரீகன்சிடர் செய்ய வேண்டும்.

29-ஏயில் எக்ஸெம்பஷனைப்பற்றி முதலிலேயே சொன்னேன், கனம் முதலமைச்சரவர்களிடம். ஒரு கிரவுண்டுக்குத் தவிர வேறு யாருக்கும் எக்ஸெம்பஷன் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். சேரிடபின் இன்ஸ்பெக்டர்ஜனல் அண்ட் டெம்பிள்ஸ் எல்லாம் வருகிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே திரௌபதி அம்மன் கோயில் ஸ்டாபிப்புகிறதே இருக்கிறது. குறைந்தது 10,000 ரூபாய் மார்க்கெட் வேலுப் போடக்கூடா அளவில் இருக்கும். சுற்றியிருக்கும் கிரவுண்ட் வேறு, அதற்கும் சேர்த்துப் போடுவார்கள். அங்கே நீ மிதிப்பு விழா என்று வைத்திருக்கிறார்கள். கற்பூரம் கொளுத்துவதற்கே கஷ்டமாக இருக்கிறது. கற்பூரத்திற்கே காரில்லாத நிலையில் நிலத்திற்கு வரி கொடுப்பது என்று வேறு கெட்டுவிட்டால் கோயிலே இருந்து மூட வேண்டியிருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: விதிவிலக்குகளைப்பற்றி நான் நிதிநிலை உரையிலேயே சொன்னேன். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று. பரிசீலித்த பிறகு, ரிகட் குறைவாக, 13, 14 இடங்கள் சென்னைவில் இருக்கிறது. விதிவிலக்குகளைப்பற்றி திட்டப்போது நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 13 ஆக இருந்தாலும், எக்ஸெம்பனிலே நிலங்கள் விடமுடியாத, எக்ஸெம்பஷன் கிளாசிலே ஒரு கிரவுண்ட் வரைக்கும் நான் அதிகாரம் . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மெயின் ஆக்டிலே என்ன இருக்கிறதோ அதைத் தொடர்வதில், எக்ஸெம்பஷன் கொடுக்க, மேற்கொண்டு கொடுக்க மெயின் ஆக்டிலே இடம் இருக்கிறது. அதைத் தொடர்வதில், எனவே அந்த அதிகாரத்தை எடுக்கவில்லை. அது இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அப்படி எடுக்கவில்லை என்றால் நான் வரவேற்கிறேன். பின்னால் கோயில்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க அந்த விதி விலக்குகளை வைத்திருக்கிறோம் என்றால், நான் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் இதிலே பார்க்கும்பொழுது Exemption for only one ground என்று இருக்கிறது. சட்டத்தைப் படிக்க நேரமே போதவில்லை, சட்டத்தை ஒழுங்காகப் படித்துத் திருத்தம் கொடுக்க நேரமே போதாது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எப்படியிருந்தாலும் திரௌபதி அம்மன் கோயில் நியைத் தாராளமாக மிதிக்கலாம்!

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதே மாதிரி பல கோயில்கள் இருக்கின்றன. அதையும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1971 ஜூலை 13]

இதைப் படித்துப் பார்த்து அமென்மெண்ட் கொடுக்க டைமே இல்லை, படித்துப், பார்க்க டைமே இல்லை. ஆற அமர போசித்துச் செய்தால் நல்லது. அவசரப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை அங்கத்தினர்கள் வாபேற்றார்கள், அதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பாராட்டியிருக்கிறார்கள், அதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு கிரவுண்டிற்கு விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதை 1½ கிரவுண்டிற்கு ஆக்க வேண்டுமென்று மிகவும் உருக்கத் தோடு மீண்டும் கேட்டார்கள். ஒரு கிரவுண்டிற்குக் கொடுப்பதாக அரசு ஏற்கனவே முடிவு செய்தது. முதலமைச்சரவர்கள் முன்கூட்டியே பதில் சொன்னார்கள். இப்பொழுது நாங்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதால் ஒரு கிரவுண்ட் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதால் 61,000 பேர்களுக்கு அனுகூலம் விடைத்துள்ளது. இந்த விதிவிலக்கு இல்லாதபோது ஏறத்தாழ ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால் ஒரு கிரவுண்டிற்கு என்று கொடுக்கும்பொழுது அதை ஒன்றரை கிரவுண்டாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒன்றரை கிரவுண்டிற்குக் கொடுத்தால் அதை ஏன் இரண்டாக ஆக்கக்கூடாது என்று கேட்பார்கள். எனவே கேட்பதில் தவறு இல்லை, ஆனால் ஒத்துக்கொள்வதிலேதான் நியாயத்தைப் பார்க்க வேண்டும். எனவே ஒரு கிரவுண்டிற்கு மேல் கொடுப்பது கரியாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றபடி மற்ற அங்கத்தினர்களின் பேரரசினர்களை கிராஸ் பை கிராஸாக, திருத்தங்கள் வரும்பொழுது விரிவாகச் சொல்லலாம்.

விதிவிலக்குகளைப்பற்றி திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விதிவிலக்குகளைப்பற்றி ஏற்கனவே இருக்கும் சட்டத்தை நாங்கள் தொடலே இல்லை. விதிவிலக்குகளுக்கான அதிகாரம் அரசுக்கே இருக்கட்டும் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதிலே ஏந்த பயமும் இல்லை. விதிவிலக்குகளுக்கு மேற்கொண்டு நியாயமாக இருந்தால் அரசாங்கம் பரிசீலித்து விதிவிலக்கு கொடுக்கும். மற்றப் பகுதிகளுக்கு விரிவாக்குவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மற்ற நகரங்களுக்கு விரிவாக்கி வருவாயைப் பெருக்குவதால் நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் மற்றவைகளுக்கும் உதவி செய்யவே தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஆகவே, இந்தச் சட்டம் நியாயமான சட்டம், இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :—

“ That The Tamil Nadu Urban Land Tax (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 18 of 1971) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration clause by clause.

Clause 2 to 9 were put and carried.

1971 ஜூலை 13]

CLAUSE 10

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is:—

“That Clause 10 do stand part of the Bill”.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Now that the Hon. Minister has given an assurance that they are going to retain the exemption clause, I do not propose to move my amendment.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I move the amendment standing in my names.

“In the proposed new section 29-A of the Principal Act, for the words ‘total extent of urban land held by him does not exceed one ground’ substitute the words ‘the market value of urban land held by him does not exceed Rs. 15,000’.”

The amendment was duly seconded.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, I welcome this exemption. I would also remind the Hon. Minister for Land Revenue that this agitation is not a new agitation at all even when the Urban Land Tax was thought of, there was a terrible agitation in the City of Madras. There had been instances of people going to Court and Court decisions were obtained. It is wrong to say that there were no representations before this Government. There was representation. But fortunately for us today I should thank the Government for thinking about an exemption limit.

First of all the exemption limit should be a practicable exemption limit. Sir, the Chief Minister also knows that in Esplanade the value of one ground is Rs. 50,000. In certain parts of Mount Road the value of one ground is about Rs. 70,000 or 80,000. In West Mambalam the value of one ground is Rs. 5,000 to 6,000. In T. Nagar the value of one ground ranges from Rs. 12,000 to 20,000. To exempt all classes of land, one ground in all areas is not equity. I think there is a lacuna. It is not right and proper. I am sure once the Government realise that it is not proper, they will realise it, they will accept my amendment. My amendment says, instead of giving exemption with reference to the extent of land, you please give exemption with reference to the value. Suppose if I hold 4 grounds and it is assessed at a valuation of Rs. 40,000, give me exemption for Rs. 15,000 and you tax for the rest Rs. 25,000. That is what I am refer. My amendment only seeks justice. The justice is this. Whenever the land value is high, the exemption should be low and wherever the land value is low, the exemption should be high. I am sure the Government will accept my amendment. Whether it is Rs. 12,000 or 15,000, it does not matter. But the exemption should be based on the market value of the land and not on the extent of land. Because in Madurai the value may be different. In Tiruchirappalli the

[1971 ஜூலை 13]

value may be different. In Madras the value may be different. Even in Madras the value in Mount Road, Saidapet and Tondiarpet will be different.

So, we are only requesting the Government to make it a practical proposition by accepting the market value and not the extent of the area. In this connection, I also wish to bring to the notice of the Government that various representations been published in the newspapers about this aspect of the matter. It is not my originality at all and I have not invented it. It has been published many times in the letters to the editor column of the newspapers in the City of Madras that the exemption should be on the value of the property and not on the extent of the land. I am sure the Government will accept it because it is the most reasonable amendment that has ever been moved in this House.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிலத்தின் மதிப்பீட்டை வைத்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமெனத் தவிர, பார்ப்பனவை வைத்து விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று விவாதித்தார்கள். அது பார்ப்பதற்கு நியாயமாகக் கூடப்படும். ஆனால் அது நிர்வாக வசதிக்குச் சரிப்பட்டு வராது. அதனால் நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்களுக்கும், வரி கொடுப்பவர்களுக்கும் இடையே அடிக்கடி தொல்லைகள் ஏற்படும். ஒரு ஏக்கர் நிலம் மவுண்ட் ரோட்டில் இருந்தால் ஒரு விலை, மாம்பலத்தில் இருந்தால் வேறு விலையாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது நிர்வாகத்திற்கு உகந்ததாக இருக்காது என்பதால்தான் நாவிகள் முதலிலேயே இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். ஒரு கிரவுண்டுக்கு விதிவிலக்கு என்ற முறையில் திறப்பாப்பை வைத்துத்தான் விதிவிலக்கு கொடுக்க முடியும். மார்க்கெட் வால்யூவை வைத்து 15,000 ரூபாய்க்கு மேல் மதிப்புள்ளதற்குத்தான் வரி போட வேண்டுமென்பதை ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கில்லை, அந்தத் திருத்தம் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, in any case the administration has to evaluate the value and levy the urban land tax. Suppose there are four grounds. One ground will be exempted and in the case of the other three grounds, the administration has to evaluate the value of the land and what is the difficulty? My limited brain does not allow me . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மவுண்ட் ரோட்டில் இருக்கும் ஒரு இடத்திற்கும் வேறு சைதாப் பேட்டை போன்ற இடத்தில் இருக்கும் இடத்திற்கும் இருக்கின்ற கிரவுண்ட் மதிப்பைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் நிர்வாக வசதிக்காக இப்படித்தான் செய்ய முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மவுண்ட் ரோட்டிலுள்ள இடத்தைப் பொறுத்து நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். இப்போது மாநகராட்சி மன்றம் வரி வசூலிக்கும்போது மவுண்ட் ரோட்டிலுள்ள கட்டிடங்களுக்கு அதிகமான வரி நிச்சயமாக வசூலிக்கப்படும் என்று

1971 ஜூலை 13]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே ஒரு கிரவுண்ட் இருந்தாலும் கட்டி இருக்கும் கட்டடங்கள், கடைகள் என்ற முறையில் பார்த்து அதிகமான வரிகள் விதிக்கப்பட இருக்கும் காரணத்தால் அந்த அளவில் இது சரிக்கட்டப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சைதாப்பேட்டையில் ஒரு கிரவுண்ட் வில் குறைவாக இருக்கும், மவுண்ட் ரோடில் அதிகமாக இருக்கும் என்று கூறினார்கள். அதே சைதாப்பேட்டையில் ஒரு பெரிய மாளிகை கட்டி வைத்திருக்கும் ஒருவர் நிலத்தின் மதிப்பு அதிகமாக இருக்கும், பக்கத்தில் இருக்கும் ஏழை ஒரு கிரவுண்ட் வைத்திருந்தால் அதற்கு அதே மதிப்பு இருக்காது. ஆகவே, அந்த ஏழையும் அதே அளவுக்கு வரி கட்ட வேண்டிய அவசியம் வந்துவிடும். இதை எல்லாம் மனத்தில் கொண்டுதான் ஒரு கிரவுண்ட் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து விடலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு சிறிய அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு பேசினாலும் சரி அல்லது வேறு எதைச் சொன்னாலும் சரி, மார்க்கட் வால்யூ என்று வைப்பது தீர்வாகத்திற்குச் சவுகரியமாக இருக்காது என்று கருபித்தான் ஒரு கிரவுண்டுக்கு விதிவிலக்கு என்று அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் திருத்தத்தை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I am not arguing it as a matter of prestige and I am agreeable to withdraw my amendment. The Hon. Chief Minister has stated that in the case of the buildings in Mount Road, the Corporation tax is high. It is true and that is because the tax is levied on the rental value and so, the tax will be high. I think it is fair that the middle class people who live in small residential areas should not be imposed the same kind of urban land tax as is levied in the case of buildings situated in Mount Road. I will quote another instance. The value of a building on a three-ground area in Adyar would be less than the value of a building in Mount Road. So, I once again request the Government to accept my amendment. If it is not acceptable, I am not pressing it at all. In view of the lot of representations made by the people of the Madras City through the Press, I have moved the amendment. If the Government are amenable to the public opinion, let them accept it and if not, I am not worried.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய திருத்தம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

Clause 10 was put and carried.

பிரிவு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி "பிரிவு 11 சட்டமுன் வடிவின் வரிய பகுதியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்".

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 ஜூலை 13]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, 11-வது கிளாசிலே ஒரு திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன். அரசாங்கத் திருத்தமாக இந்த அவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பென்ஸ்டி கிளாஸ் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுவதை ஏற்றுக் கொள்ள சில்கேயே என்று சொன்னார்கள். அந்த வகையில் அவர்கள் கருத்தை ஒட்டி முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வர ஒத்துக் கொண்டார்கள். அதை அரசாங்கத் திருத்தமாக பிரேரேபிக்கிறேன்.

'Penalty not exceeding twice such amount of urban land tax' என்று இருப்பதை 'Penalty not exceeding one-half of such amount of urban land tax' என்று மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். மொத்த வரியில் பாதியாகக் குறைத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பென்ஸ்டி கிளாஸ் போட்டிருப்பதற்கே காரணம் சிட்டர்ன்ஸ் கொடுக்காவிட்டால் ஏற்கெனவே இருந்த சட்டத்தின்படி 500 ரூபாய் வரி கட்ட வேண்டியவர்கள் ஆயிரம் ரூபாய் கட்ட வேண்டியிருக்கும். இப்போது அரசாங்கம் பிரேரேபித்த இருக்கும் திருத்தத்தினால் 500 ரூபாய் வரி கட்ட வேண்டியவர்கள் பென்ஸ்டியாக 250 ரூபாய் கட்டினால் போதும். இந்த அளவு மாக்கிமம் ஆயிரம் ரூபாய் வரை அபராதம் போடலாம் என்றால், ஆயிரம் ரூபாயையும் வரியாகப் போட்டுவிட மாட்டார்கள். நிதிமன்றத்திலே போடுவது அவர்களுக்குத் தெரியும். ஐந்து ரூபாய் கடப் போடலாம். ஆகவே, மாக்கிமம் என்று அந்த அளவுக்கு நிர்ணயித்திருந்தாலும் போடும்போது அந்த அளவுக்குப் போட மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, we are thankful to the Government for their acceptance of the proposal to reduce the penalty. But I want to make one submission. In the case of sales tax merchants submit returns. In the case of income-tax, people with certain income submit returns. But so far as the urban land tax is concerned, lakhs of people have to submit returns and some of them may not know how to file returns. It is not an easy thing for the ignorant people to submit returns. In the case of the property tax, the corporation does not ask for return but they send only notices. That is very dangerous. It is a very serious matter. How can the house owners submit a return like this? There are tax gatherers who come and collect the tax. Don't put the onus to submit returns on the poor house owners. There are ever so many ignorant people and they will have to be going to the brokers, or going to the officer every now and then. So I request the Hon. Minister not to impose any obligation on the house owners to submit returns. It is a very difficult thing. The house owner cannot do this.

1971 ஜூலை 13]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I once again appeal to the Hon. Minister. In the present Act, there is no penalty. There are ever so many ignorant land ladies and landlords. They do not know all the provisions of the Act. Even for income-tax return and sale-tax return they have to rush to an auditor. At present the department is working all right and collecting the tax correctly. There is no difficulty. When such is the case, why impose this penalty provision? Why impose this onus of submitting returns on the house owners? I request that this provision may be deleted.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய ரிட்டர்ன்ஸ் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டுவிடும், அதற்காக இந்த அபராதம் விதிக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். மற்ற வரிகளில் இல்லையே, இதிலே போடுகிறீர்களே என்று சொன்னார்கள். ஒன்றும் தெரிபாதவர்கள் திறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒன்றும் தெரிபாத மக்கள் என்று தான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. எல்லா விவரங்களும் தெரிந்தவர்கள்தான் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். சென்னை நகரில் உள்ளவர்களுக்கே விவரம் தெரியவில்லை என்று சொன்னால் கிராமங்களில் உள்ளவர்களுக்கு ஒன்றமே தெரியாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

மூப்பது நாட்கள் காலவரம்பு வைத்திருக்கிறோம். அதற்குள் ரிட்டர்ன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். இது மரோபேசிக்கப்பட்டு மூப்பது நாட்கள் என்று கால வரை வைத்திருக்கிறோம். அதற்குள் கொடுக்க வேண்டும். தவறிலும் அவர்கள் அலென்மென்ட் பாதி வசதியில் பென்ஸ்டி போடலாம் என்று புதிதாக சட்டம் கொண்டு வருகிறோம். இதை வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களைக் கொடுமைப்படுத்த வேண்டும் அல்லது இதை வைத்துக்கொண்டு அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் தேட வேண்டும் என்பதல்ல. கொடுக்க வேண்டிய ரிட்டர்ன்சைக் கொடுக்க வேண்டும். ஒருவருக்கு சைதாப்பேட்டையில் நிலம் இருக்கும் மைலாப்பூரிலும் இருக்கலாம். மற்றப் பகுதிகளிலும் இருக்கலாம். ஆகவே எங்கெங்கு இருக்கின்றன என்பதை முதலிலேயே எழுதிக் கொடுத்துவிட வேண்டும். அப்படியில்லாவிடில் அதிகாரிகள் போய்ப் பார்த்து எங்கெங்கே இருக்கிறது என்று ஒவ்வொரு இடமாக தேடிப் பிடித்து இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு வரி போட்டு வருவிக்க வேண்டியிருக்கும். அப்போது முன்பே என் கேட்கவில்லை என்று கேட்கக்கூடிய நிலை வரும். ஆக, கொடுத்ததை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது நியாயம் அல்ல.

முதலில் நிலம் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என அதையெல்லாம் சேர்த்து மொத்தமாகச் சொல்ல வேண்டும் இவ்வளவு இருக்கிறது என்று. அதைச் சொல்லாத தவறுகிறவர்களுக்குத்தான் இந்த அபராதம். ஆகவே அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை. அப்படி அபராதம் என்று இருத்தால்தான் ஒழுங்காக அனுப்புவார்கள். ஆகவே அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

அரசினர் திருத்தம் போவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

[1971 ஜூலை 13]

Clause 11, as amended, was put and carried.

Clauses 12 and 13 were put and carried.

Clause 1 the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM: Sir, I move—

“that the Tamil Nadu Urban Land Tax (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 18 of 1971), as amended be passed.”

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed into law.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, the Tamil Nadu Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1971 may be taken up tomorrow. We have no time to read the Bill and to give amendments.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, நாளைத்தினம் விற்பனை வரி மானியத்தின் மீதான விவாதம் வருகிறது. அதைத் தொடர்ந்து இதையும் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 10-30 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(6) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

1* A. Statutory Rules and Orders.

155. Notification issued with G.O. Ms. 1547, Public (Service-A), dated the 4th May 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion of the post of Superintendent Service Home at Cuddalore and Thaujavur in Women's Welfare Department within the Commission's purview [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

156. Notification issued with G.O. Ms. No. 421, Public (Services-A), dated the 16th February 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulation, 1954, relating to exclusion of the Post of Assistant Secretary in the Governor's Secretariat from the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

1971 ஜூலை 13]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

@ 121. The Tamil Nadu Urban Land Tax Bill, 1971 (L.A. Bill No. 18 of 1971).

@ 122. The Tamil Nadu Agricultural Income-Tax (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 19 of 1971).

@ 123. The Tamil Nadu Abkari (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 20 of 1971).

@ 124. The Motor Vehicles (Tamil Nadu Second Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 21 of 1971).

@ 125. Annexure to the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land), Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 16 of 1971).

£ 126. Annexure to the Tamil Nadu Abkari (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 20 of 1971).

£ 127. Annexure to the Motor Vehicles (Tamil Nadu Second Amendment) Bill 1971 (L.A. Bill No. 21 of 1971).

& 128. Annexure to the Tamil Nadu Urban Land Tax (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 18 of 1971).

& 129. Annexure to the Tamil Nadu Agricultural Income-Tax (Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 19 of 1971).

இணைப்பு.

[199 ம பக்கத்தில் 213-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

கிராம சமுதாயத்தினருக்கு தூ தீர் வழங்கல், தொடக்கப் பள்ளிக்கான கட்டிடங்கள், தெரு விளக்குகள், மருத்தகங்கள், இணைப்புச் சாலைகள் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளுக்கும் வசதிகளுக்கும், வகை செய்வதற்காக இரயில்வே செஸ் தீர்வை நிதியில் உள்ள பணம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். கிராமங்களுக்கு தூ தீர் வழங்கும் வேலைத் திட்டங்களுக்கு இந்தியியில் ஐம்பது சதவீதம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். முதன்மை வரிசையில் மேற்கொள்ளும் வேலைத் திட்டங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :

1. தூ தீர் வழங்கல்.
2. தெரு விளக்கு.
3. தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.
4. சேய் நல-மகப்பேறு நிலையங்களுக்கான கட்டிடங்கள்.
5. மருத்தகங்களுக்கான கட்டிடங்கள்.
6. இணைப்புச் சாலைகள் போடுதல்.

@ Despatched to Members on 11th July 1971.

£ Latd on the Table of the House on 12th July 1971.

[1971 ஜூலை 13]

மேற்சொன்ன வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக நேரிடையாகவோ ஊராட்சிகள் அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகவோ பொது மக்களிடமிருந்து இணையான தொகை வசூலிக்காமலேயே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள இந்தப் பணத்தை அந்த மாவட்டத்திலேயே செலவு செய்யலாம்.

சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு முடிவெடுத்தபடி, மருத்துவக் கல்லூரி போன்ற ஏனைய காரியங்களுக்காக நிதி பயன்படுத்தப்படலாம்.

1970-வது ஆண்டு ஜூன் மாதம் அரசு மேற்கண்டவாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு ஆணைகளைப் பிறப்பித்து, அவர்களின் செயற் குறிப்புகள் அரசின் அங்கீகாரத்திற்கு அனுப்பும்படியும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இராமநாதபுரம், தென் ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் செயற்குறிப்புகள் அனுப்பியுள்ளார்கள். அவைகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

The money available under the Railway Cess Fund should be used for the provision of basic needs and amenities like protected water supply, buildings for Elementary Schools, street lighting, Dispensary and Link roads to the Rural Community. The provision of protected water supply to the village should constitute first priority on this money and 50 per cent of the funds should be earmarked for this purpose. The order of priority is as follows :

1. Protected water supply;
2. Street lighting;
3. Buildings for Elementary Schools;
4. Buildings for Child Welfare and Maternity Centres.
5. Buildings for Dispensaries; and
6. Laying of link roads.

The money available in each district may be spent for the provision of the above amenities in that district without insisting on matching contribution from the public either direct or through Panchayats or Panchayat Unions.

In the case of Salem district, the fund may be utilised for other purpose like Medical College, etc., as decided by the District Development Council.

Orders have been accordingly issued in June, 1970 to all Collectors and they have been requested to submit necessary proposals to Government for approval. The Collectors of Ramanathapuram, South Arcot have submitted proposals to Government and they are under examination.

£ Laid on the Table of the House on 12th July 1971.
& Despatched to Members on 12th July 1971.